Hz. Mirza Masroor Ahmed

Biat Şartları ve

Bir Ahmedinin Sorumlulukları

ISLAM INTERNATIONAL PUBLICATIONS LIMITED

Hz. Mirza Masroor Ahmed

Müslüman Ahmediye Cemaati'nin 5. Halifesi

Biat Şartları ve
Bir Ahmedinin Sorumlulukları

Çeviren

Dr. Abdulgaffar Han

Aralık, 2008

ISLAM INTERNATIONAL PUBLICATIONS LIMITED

Biat Şartları ve Bir Ahmedinin Sorumlulukları

Conditions of Bait and Responsibilities of an Ahmadi

Explained By:
Hadhrat Mirza Masroor Ahmad
Imam And Head of The Ahmadiyya Muslim Community,
Khalifatul Masih V

Turkish Translation

First published in Turkey, 2008

Published by:
Islam International Publications Limited
“Islamabad”
Sheephatch Lane Tilford, Surrey GU 10 2 AQ
United Kingdom

Printed (in Turkey) by:
Baskı: Vesta Ofset Tel: 0212 445 7252
Mahmutbey Mh. Deve Kaldırım Cd. Gelincik Sk. No:6/4 Bağcılar
İstanbul, Türkiye

Translated from Urdu into Turkish by:
Dr. Abdulgaffar Han

ISBN: 1 85372 619 2

Hz. Mirza Masroor Ahmed
Müslüman Ahmediye Cemaati'nin 5. Halifesi

Yazar Hakkında

Halifatül-Mesih-V Mirza Masroor Ahmed hazretleri Müslüman Ahmediye Cemaatinin başkanı olup Vâdedilen Mesih ve Mehdi'nin (a.s.) beşinci halifesi ve aynı zamanda büyük torunudur. Kendisi Vâdedilen Mesih'in (a.s.) dördüncü halifesi Hazret Mirza Tahir Ahmed'in vefatından birkaç gün sonra 22 Nisan 2003 tarihinde Londra, İngiltere'de sadece seçim işi için oluşturulmuş olan özel bir halife seçim komitesi tarafından seçilmiştir.

İlköğretimini *Rabvah*'daki Ta'lim-ul İslam lisesinde tamamlayan Hazret Mirza Masroor Ahmed (a.b.a) lisansını aynı şehirdeki Ta'lim-ul-İslam kolejinden almıştır. 1976 senesindeyse "*Ziraat Ekonomisi*" konusunda Pakistan'ın *Faisalabad* kentindeki Ziraat üniversitesinden mastır diplomasını almaya hak kazanmıştır.

Eğitim ve hayırseverlik konusuna kendisini adamış olması, Hazret Mirza Masroor Ahmed'in halife seçilmeden önceki hayatının etkileyici hizmetlerinden aşikârdır. Karşılık beklemeden gösterdiği çabalar onu 1977 senesinde Gana'ya götürdü ve orada *Salaga*'daki Ahmediye orta öğretim okulu dâhil olmak üzere birden fazla okulda müdürlük yapmıştır. *Salaga*'daki görevi ise iki sene sürmüştür.

Gana'da buğdayın yetiştirilmesi konusunda, uzmanlık alanı olan *Ziraat ekonomisi* bilgilerinden faydalanarak araştırmalar yapmıştır ve Gana'da buğdayı ekip yetiştirerek ekonomik değeri olan bir ürün olduğunu ispatlamıştır. Deneylerinin neticeleri hem uluslararası bir fuarda hem de Gana'nın ziraat bakanlığına sunulmuşlardır.

1997 senesinin Aralık ayında *Sadr Encümen Ahmediye'nin* en yüksek pozisyonu olan "Nazır-ı Â'lâ" pozisyonuna seçilmiştir. 1999 senesindeyse İslamiyet'i lekelemek ve Kuran'ı karalamak gibi yalan yanlış suçlamalarla itham edilerek tutuklanmıştır ve suçlamaların tamamen asılsız ve temelsiz olduğu gösterilene kadar on bir gün boyunca hapsedilmiştir.

Hazret Mirza Masroor Ahmed bütün dünyadaki tüm Ahmedilerin ruhani lideri ve başkanı olup Londra'da ikamet etmektedir; İslamiyet'i desteklemek için barış ve sevgi mesajını büyük bir coşku ve içtenlikle yaymaya devam etmektedir.

İçindekiler

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمـٰنِ الرَّحِيمِ

نَحْمَدُهُ وَ نُصَلِّى عَلٰى رَسُولِهِ الْكَرِيمِ

Biat Şartları

1. Biat olan herkes bundan böyle mezara girinceye kadar şirkten[1] uzak duracağına dair içtenlikle söz verecektir.

2. Yalan, zina, harama bakmak, her çeşit sapıklık, günah, zulüm, hıyanet, fesat ve isyan yollarından korunup ihtirasları ne kadar kuvvetli olursa olsun bunlara yenilmeyecektir.

3. Allah'ın ve Peygamber'in (s.a.v.) emirlerine göre beş vakit namazı hiç aksatmadan eda edecek. Devamlı olarak elinden geldiğince teheccüd[2] namazı kılmaya çabalayacak. Her gün Resulüllah'a (s.a.v.) salât ve selam göndermeyi âdet edinecek. Kendi günahlarının bağışlanması için tövbe ve istiğfar[3] etmeyi daimi olarak günlük alışkanlık haline getirecek. Gönül sevgisiyle Yüce Allah'ın (c.c.) ihsan ve nimetlerini hatırlayarak, her gün sürekli olarak O'na hamd ü sena edecektir.

4. Genelde Allah'ın her yaratığına, özellikle de müslümanlara, kendi ihtirasları uğruna ne diliyle, ne eliyle, ne de başka her hangi bir yolla câiz olmayan bir zarar vermeyecektir.

5. Hayatın bütün şartlarında; keder ve mutlulukta, sıkıntıda ve refahta, nimette ve belâda Allah'a vefakâr kalacaktır. Şartları her

---

[1] Allah'a ortak koşma.
[2] İmsaktan önce kılınan nafile namaz.
[3] Bağışlanmak için yalvarma.

ne olursa olsun kaza ve kadere rıza gösterecektir. O'nun yolunda her türlü zillete ve sıkıntıya katlanmaya hazır bulunacak. Her hangi bir sıkıntı, zorluk veya belâ ile karşılaştığı zaman O'ndan yüz çevirmeyecek, aksine ileriye doğru adım atacaktır.

6. İslâmî olmayan örf ve âdet ile şehvet ve heveslere uymaktan vazgeçecek. Kendini tamamen Kur'ân-ı Kerim'in hâkimiyetine teslim edecektir. Allah'ın (c.c.) ve Peygamber'in (s.a.v.) buyruklarını hayatının her döneminde kendisine rehber edinecektir.

7. Kendini beğenme ve kibri tamamen bırakacak. Hayatını alçak gönüllülük, tevazu, güleryüzlülük, yumuşak huyluluk ve uysallıkla geçirecektir.

8. İslâm dininin emirlerini, izzetini ve çıkarlarını, kendi hayatından, malından, şerefinden, çocuklarından ve diğer sevdiklerinin hepsinden daha üstün tutacaktır.

9. Allah rızası için O'nun bütün yaratıklarına dert ortağı olmakla kalmayıp elinden geldiğince, Allah tarafından kendisine bağışlanan kuvvet, yetenek ve nimetleri insanlığın yararı için kullanacaktır.

10. Allah'ın (c.c.) bu âciz kulu ile kardeşlik ilişkisine girecek ve Allah rızası için iyi olan her işte bana itaat edeceğine söz verip ölünceye kadar sözüne sadık kalacaktır. Benimle kardeşlik bağında öylesine yüksek bir seviyeye varacaktır ki, benzeri dünyevî akrabalık, ilişki, bağ ve itaat durumlarının hiçbirinde bulunmayacaktır. [4]

Bazı ahbaplarımdan, "Biz biatimizi yeniledik, biat şartlarına bağlı kalacağımızı da kabul ettik ve söz dahi verdik. Ancak bağlı kalacağımız ve inandığımız o on şartın ne olduğunu tam olarak bilmemekte ve anlamamaktayız" diye mektuplar geldi. Düşündüm ve bugün İngiltere Cemaati Yıllık Toplantısında bu konuda bir şeyler söylemenin hayırlı olacağını hissetim. Bu çok uzun bir konudur. Burada bütün şartları kapsayabilmem zordur. Ancak birkaç biat şartını biraz detaylı olarak anlatacağım. Geri kalanları inşallah gelecekte, hutbelerimde yahut başka bir zamanda açıklayacağım.

[4] İştihar Tekmil-i Tebliğ, 12 Ocak 1889

Biat Nedir?

İlk soru şudur ki, biat nedir? Ben bu sorunun cevabını hadisler ve Vâdedilen Mesih Hazretlerinin yazıları ışığında açıklayacağım. Vâdedilen Mesih Hazretleri: “Biat kelimesinin anlamı gerçekten bir insanın kendi kendisini satmasıdır. Onun bereketleri ve tesirleri de aynı şarta bağlıdır. Mesela bir tohum ekildiği zaman onun ilk durumu ancak bir çiftçinin elinden ekilmiş olur. Daha sonra onun ne olacağı asla bilinmez. Eğer o tohum güzelse ve içinde gelişme kuvveti mevcutsa Yüce Allah’ın lütfuyla ve o çiftçinin çabasıyla o tohum çıkar ve bir tanecik bin tane olur. Aynı şekilde biat eden bir kimse ilk olarak alçak gönüllülüğü ve tevazuyu benimsemelidir, bencillik ile nefsanîyetinden uzaklaşmalıdır. İşte o zaman, gelişip ilerleme kabiliyetini elde eder. Ancak biat ile birlikte bencilliğini de devam ettiren asla bir feyiz elde edemez, “der.[5]

Yüce Allah’a canımızı teslim etmek biat demektir.

Daha sonra Vâdedilen Mesih hazretleri, “Biat, Yüce Allah’a canımızı teslim etmek demektir. Bu da “biz bugün canımızı Yüce Allah’a sattık demektir. Allah yolunda yürümekten bir kimsenin,

[5] Melfuzât; c.6, s.173

netice itibarıyla zarara uğraması asla mümkün değildir. Böyle düşünmek bile yanlıştır. Doğru bir kimse asla zarara uğramaz. Zarara giren daima yalancıdır. Herkim dünya uğruna ve dünya korkusundan dolayı biatini ve Yüce Allah ile yaptığı sözleşmeyi bozarsa, ölüm anında hiçbir hâkim yahut kralın kendisini kurtaramayacağını iyi bilmelidir. Kendisi hâkimlerin hâkimi olan Yüce Allah'ın huzuruna çıkacaktır. O da kendisine, "Neden bana aldırış etmedin?" diye soracaktır. O bakımdan her müminin, göklerle yeryüzünün padişahı olan Allah'a iman etmesi ve gerçekten tövbe etmesi gerekir", der.[6]

Vâdedilen Mesih hazretlerinin yazılarından biatin ne olduğu apaçık anlaşılmaktadır. Her birimizin, artık kendi zatımızın bizim olmadığını, artık ne olursa olsun Yüce Allah'ın emirlerine itaat etmemiz gerektiğini iyi bilmemiz gerekir. Artık bizim her işimiz Allah'ın rızası uğruna olmalıdır. Eğer her birimiz bunu anlarsak o zaman on biat şartının özetinin de ancak bu olduğunu algılamış oluruz.

Şimdi ben, biat ile ilgili değişik kelimelerin rivayet edildiği değişik hadisler ileri süreceğim. Aizüllah B. Abdullah'ın rivayet ettiğine göre, Ubâde B. Samit (r.a) Bedir savaşına katılmış ve *Ukbe* Biatine de iştirak etmiş olan ashaptandır. Samit oğlu Ubâde'nin kendisine anlattığına göre, Hz. Resulüllah (s.a.v.), sahabelerin bir cemaati kendi etrafındayken, onlara: "Siz asla Allah'a ortak koşmayacaksınız. Çocuklarınızı öldürmeyeceksiniz. Hiç kimseye iftira etmeyeceksiniz. Hiçbir marûf (hayırlı) konuda bana itaatsizlik etmeyeceksiniz. Gelin bu suretle bana biat olun. Aranızdan her kim biat sözleşmesini tam olarak yerine getirirse onun ecri Allah katındadır. Her kim bu sözleşmeyi (tam olarak yerine getirmeyip) eksik bırakırsa ve cezasını da bu dünyada çekerse, cezası kendisi için kefaret olacaktır. Herkim onu (biat sözleşmesi) eksik bırakırsa, Yüce Allah da onun eksikliğini (bu dünyada) gizli tutarsa onun işi Allah'ın elindedir. İsterse kendisini cezalandırır. İsterse de kendisini affeder"[7] buyurdu.

[6] Melfuzât; c.7, s.29-30
[7] Sahih-i Buhari, kitab-ul biat

Müminlerin anası olan Hz. Ayşe (r.a), Hz. Resulüllah'ın şu ayeti kerimeye göre kadınlardan biat aldığını rivayet eder.

﴿يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ اِذَا جَآءَكَ الْمُؤْمِنٰتُ يُبَايِعْنَكَ عَلٰٓى اَنْ لَّا يُشْرِكْنَ
بِاللّٰهِ شَيْئًا وَ لَا يَسْرِقْنَ وَ لَا يَزْنِيْنَ وَلَا يَقْتُلْنَ اَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَاْتِيْنَ بِبُهْتَانٍ
يَّفْتَرِيْنَهٗ بَيْنَ اَيْدِيْهِنَّ وَ اَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيْنَكَ فِيْ مَعْرُوْفٍ فَبَايِعْهُنَّ
وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللّٰهَ. اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ.﴾

Ey Peygamber! Mümin kadınlar, Allah'a ortak koşmayacakları, hırsızlık yapmayacakları, kendi aralarında birbirlerine yalan yere iftira etmeyecekleri, hayırlı işlerde sana itaatsizlik etmeyecekleri şartıyla biat etmek üzere sana geldikleri zaman onlardan biat al ve Allah'tan onlara mağfiret dile. Şüphesiz Allah bağışlayan ve rahmet edendir.[8]

Hz. Ayşe'nin bildirdiğine göre, Hz. Resulüllah'ın eli, kendi eşleri dışında hiçbir kadının eline değmezdi.[9]

Vâdedilen Mesih hazretlerinin daha biat almaya başlamasından önce, efendi ve İslamiyet'in derdini taşıyan bazı evliyaullah, o zaman İslamiyet'in batmakta olan gemisini kurtarabilen tam olarak İslamiyet'i seven ve gerçekten onun sancısını hisseden bir kimse varsa onun da ancak Hz. Mirza Gulam Kadiyani olduğunu, Mesih ile Mehdinin de ancak kendisinin olduğunun farkındaydılar. Bazı kimseler kendisinden biat almasını da rica ederlerdi. Ancak o, daima: Ben Yüce Allah'ın seçip görevlendirdiği bir kimse değilim" diye karşılık verirdi. Bir defasında Mir Abbas Ali vasıtasıyla, Mevlevi Abdülkadir Bey'e şöyle açıkça " Bendenizin tabiati üzerinde tevhid ve kendini Allah'a teslim etme duygusunun etkisi vardır. Şimdiye kadar biat konusunda Yüce Rabbim tarafından bana bir bilgi verilmemiştir. Onun için bu zahmet yoluna adım atmak caiz değildir. Belki Yüce Allah daha sonra yeni bir kapı

[8] Mümtahine Suresi; a.13
[9] Sahih-i Buhari, kitab-ül ahkâm

açacak. Mevlevi (Abdülkadir) Bey, din kardeşliği duygusunu ilerletmelidir. İhlâs ve sevgi pınarından (temiz su alarak) bu fidanı yetiştirmeye devam ederse, inşallah çok faydalı olacaktır" diye mektup yazdı.[10]

Yüce Allah tarafından biat alma emri:

Nihayet altı yahut yedi sene sonra, 1888 senesinin ilk çeyreğinde Vâdedilen Mesih hazretlerine Yüce Allah tarafından biat alması konusunda emir verildi. Bu ilahi buyruk şöyle idi: "Azmetikten sonra Yüce Allah'a güven. Bizim gözlerimiz önünde ve vahyimize göre bir gemi hazırla. Sana biat olanlar şüphesiz Allah'a biat olurlar. Yüce Allah'ın eli onların elleri üzerinde olacaktır."[11]

Hz. Mirza Gulam Ahmed tabiat itibarıyla her çeşit sıradan insanları toplamaktan hoşlanmayan biri idi. Gönlü, huylarında vefa bulunan ve çiğ olmayan kimselerin bu mübarek cemaate katılmalarını istiyordu. Onun için ihlâs sahipleri ile münafıklar arasında ayırım yapacak bir hâdisenin ortaya çıkmasını bekledi. Yüce Allah'ın üstün hikmeti ve rahmetiyle aynı yıl Kasım 1888'de Birinci Beşir, Vâdedilen Mesih hazretlerinin oğlu öldü. Ülke çapında kendisinin aleyhinde büyük bir muhalefet kasırgası kopuverdi. Ham olan kimseler kötü zanda bulunarak kendisinden ayrıldılar. Kendi gözünde bu mübarek cemaatin başlangıcı için en uygun zaman da işte o hâdise zamanıydı. Bir Aralık 1888 günü, bir duyuru vasıtasıyla biat konusunda genel bir bildiri yayınladı. Vâdedilen Mesih hazretleri, biat olmak isteyenlerin sünnet-i seniyyeye uygun olarak istihare duasından sonra biat için kendisine gelmelerini kendilerine duyurdu.[12]

Yani önce dua etsinler ve istihare duasını yaptıktan sonra biat etsinler. Bu duyurudan sonra Vâdedilen Mesih hazretleri

[10] Hayat-ı Ahmed; c.2, s.12-13
[11] İştihar 1 Aralık, 1888, s.2
[12] İştihar Tekmil-i Tabliğ, 12 Ocak 1889

Kadiyan'dan Ludyane'ye giderek, Hz. Sufi Ahmet Can'ın yeni mahallede bulunan evine yerleşti.[13]

Biatın amacı ve gayeleri

Ludyane'deyken 4 Mart 1888 gününde yine başka bir duyuru ile Biatın amaç ve gayelerini şöyle izah etti: "Biat işlemi, takvaya bağlı olan kimseleri bir arada toplamak içindir. Gayesi de takva sahibi kimselerin büyük bir topluluğunun dünyaya hayırlı bir şekilde etkisini göstermesidir. Onların birliği de İslam için bereket, yücelik ve hayırlı neticelere vesile olsun. Bir tek kelime ve tek ses üzerinde birleştiklerinin bereketi ile İslam'ın yüce ve kutsal hizmet işlerinde çabucak faydalı olabilsin. Tembel, cimri ve işe yaramaz birer müslüman olmasınlar. Onların dağılıp bölünmeleri, birliklerinin bulunmayışı İslam'a aşırı derecede zarar vermiş, İslam'ın güzel yüzünü fâsıkça durumlarından dolayı lekelemiştir. Böyle işe yaramaz insanlar gibi olmasınlar. Keza İslamiyet'in ihtiyaçlarından asla haberleri olmayan, kardeşlerine karşı hiç sempatisi olmayan, insanoğlunun hayrı için de asla bir coşkuları bulunmayan gafil ve köşeye çekilmiş dervişler gibi de olmasınlar. Aksine başkalarına karşı sempatisi olan milletin dert ortağı olup fakirlere sığınak, yetimlere baba gibi olsunlar. İslami işleri yerine getirmek için tutkun âşık gibi feda olmaya daima hazır bulunsunlar. Kamu hizmet ve bereketleri dünyaya yayılsın gayesiyle bütün çabaları olsun. Allah sevgisiyle O'nun kullarının hayrı ve sempatisi pınarı her kalpten gürül gürül akıp bir yerde toplanarak bir nehir gibi akmakta görülsün. Yüce Allah bu topluluğu kendi celalini belli etmek ve kudretini göstermek için ortaya çıkarmak ve geliştirmek istemiştir. Gayesi de bütün dünyada Allah sevgisiyle içten bir tövbe, gönül temizliğiyle gerçek hayır, barış, yetenek ve insanoğlu sempatisi yaymaktır. İşte bu topluluk O'nun özel bir topluluğu olacaktır. O, kendilerine bizzat kendi ruhuyla güç verecektir. Kendilerini kötü bir yaşayıştan temizleyecek ve yaşamlarına tertemiz bir değişiklik bahşedecektir. O, daha önce verdiği kutsal haberlerinde söz verdiği gibi bu topluluğu çok çoğaltacak ve

[13] Hayat-ı Ahmad, c.3, c.1, s.1

binlerce doğru kimseleri bu topluluğa katacaktır. O bizzat bu ağacı sulayacak ve yetiştirecektir. Öyle ki, onların çokluğu ve bereketi gözlere hayret verici olacaktır. Onlar yüksek bir yere konmuş olan lamba gibi kendi aydınlıklarını dünyanın dört bucağına yayacaklardır. Keza onlar İslami bereketler için örnek olacaklardır. Bu cemaatin içinden tam olarak itaat edenlere, her çeşit bereket konusunda diğer topluluklardaki kimseler üzerine üstünlük verecektir. Daima, kıyamete kadar onlar arasında kabul gören ve yardım edilen kimseler doğup çoğalacaklardır. O Yüce Rabbimiz işte bunu istemiştir. O, kadirdir, istediğini yapar. Her güç ve kudret O'nundur."[14]

Aynı duyuruda kendisi biat etmek isteyen kimselerin 20 Mart'a kadar Ludyana'ya ulaşmalarını da istemiştir.

Biatın Başlangıcı

Buna göre Vâdedilen Mesih hazretleri 1889 tarihinde Sufi Ahmet Can'ın yeni mahallede bulunan evinde biat aldı. Hz. Münşi Abdullah Sanori'nin rivayetine göre, Biatın tarihî kelimeleri için bir defter hazırlandı. O defterin adı da: "Takva ve iç temizliği için tövbe biatı" olarak konuldu.

O dönemde Vâdedilen Mesih hazretleri biat almak üzere herkesi ayrı ayrı olarak odaya çağırıp onlardan biat alırdı. İlk olarak Mevlana Nurettin hazretlerinden biat aldı. Vâdedilen Mesih Hazretleri biat edenlere nasihat ederek şöyle buyurmuştur: "Bu cemaate katılarak ilk olarak yaşayışınızda bir değişme meydana getirmelisiniz. Allah'a imanınız doğru ve içten olmalıdır. Bu iman, sıkıntılı zamanınızda işinize yaramalıdır. O'nun emirlerini asla küçük görmemelisiniz. Aksine her bir emrine saygı göstermelisiniz ve fiilen emirlerini yücelttiğinizi göstermelisiniz.

Tamamen maddi vesilelere yönelmek, ancak onlara güvenmek ve Allah'a tevekkül etmekten uzaklaşmak, bütün bunlar şirktir ve Allah'ın varoluşunu inkâr etmek demektir. Vesilelere ancak şirki gerektirmeyecek derecede riayet etmelisiniz. Biz vesilelere

---

[14] Tebliğ-e Risalet, c.1, s.150-155

riayet etmekten kimseyi alıkoymuyoruz. Ancak ona güvenmeyi yasak ediyoruz. "El işte gönül aşkta" gibi olmalıdır işimiz!

Bakınız, siz biat olmuşsunuz ve bir söz vermişsinizdir. Bunu dil ile söyleyivermek kolaydır. Ancak onu yerine getirmek zordur. Şeytan daima insanı dinden kayıtsız etmeye uğraşır. Dünya ve onun çıkarlarını ona kolay gösterir, dini ise zor ve uzak gösterir. Böylece insanın kalbi katılaşır ve onun son durumu ilk durumundan daha da beter olur. Eğer Allah'ı razı etmek istiyorsanız, günahtan kurtulmak konusunda verdiğiniz sözü yerine getirmek üzere kuvvetle ve çaba sarfederek daima hazır olunuz.

Fitne doğuracak hiçbir harekette bulunmayınız. Kötülük yaymayınız. Küfredildiği zaman sabrediniz. Hiç kimseyle boy ölçüşmeyiniz. Size karşı koyana da iyi muamele ediniz ve iyilikle davranınız. Tatlı sözlü olmanın en güzel örneğini gösteriniz. Yüce Allah razı olsun diye her emre içtenlikle boyun eğiniz. Düşmanınız bile biat ettikten sonra eskisi gibi olmadığınızı bilsin. Mahkemelerdeki duruşmalarda doğru tanıklık ediniz. Bu cemaate katılanın tam can ü gönülden ve var gücüyle doğruluğa bağlanması gerekir.[15]

Mart 1903'te bir bayram günüydü. Birkaç ahbap oturmaktaydı. Vâdedilen Mesih hazretleri "Bugün ne kadar biat olanlar varsa ve daha önce biat etmiş olanların hepsine nasihat olarak birkaç kelime söylemek istiyorum. (Biat için gelmiş olan bazı kimseler varmış anlaşılan.) Sözümü iyi dinlemeniz gerekir. Sizin bu biatınız tövbe biatıdır. Tövbe iki şekilde olur. Birincisi, eski günahları düzeltmek için çaba sarf etmek, yani yapmış olduğu hataların kötü sonuçlarını mümkün mertebede telafi etmek, günah ve hataları yok ederek, ıslah etmektir. İkincisi, gelecekte o günahlardan korunarak kendi kendini o ateşten korumaktır.

Geçmişteki bütün günahlar tövbe ile affolunur. Bu Yüce Allah'ın verdiği bir sözdür. Ancak o tövbe içtenlikle ve iyi niyetle olmalıdır. Hiçbir gizli aldatmaca tövbe edenin kalbinin bir köşesinde gizli bir şekilde bulunmamalıdır. O, kalplerde gizli ve saklı

[15] Zikr-i Habib; s. 436-439

bulunan sırları da bilir. Hiç kimse O’nu aldatamaz. Onun için hiç kimse Yüce Tanrı’yı aldatmaya kalkmasın. İkiyüzlülükle değil, doğrulukla O’nun huzurunda tövbe etmelidir. Tövbe bir insan için fazla yahut faydasız bir şey değildir. Onun etkisi yalnız kıyamet günüyle sınırlı değildir. Aksine onunla insanın hem dünyası hem de dini düzelir. Tövbe edene hem bu cihanda, hem de gelecek cihanda her ikisinde de rahat ve refah nasip olur,” dedi.[16]

[16] Melfuzât; c. 5, s. 187-188

Biatın Birinci Şartı

“Biat olan herkes bundan böyle, mezara girinceye kadar Allah’a ortak koşmaktan uzak duracağına dair içtenlikle söz verecektir.”

Yüce Allah şirki (Allah’a ortak koşmayı) affetmez.

Cenab-ı Hak, Nisa suresinde şöyle buyurur:

﴿اِنَّ اللّٰهَ لَا يَغْفِرُ اَنْ يُّشْرَكَ بِهٖ وَيَغْفِرُ مَادُوْنَ ذٰلِكَ لِمَنْ يَّشَآءُ .
وَمَنْ يُّشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدِ افْتَرٰٓى اِثْمًا عَظِيْمًا﴾

“Allah kendisine ortak koşulmayı asla bağışlamaz. Öteki günahları dilediğine bağışlar. Her kim Allah’a ortak koşarsa o, gerçekten büyük bir kötülük uydurmuş olur.”[17]

Vâdedilen Mesih hazretleri bu konuda: “Aynı şekilde Hak Teâlâ Kur’ân-ı Kerîm’de:

﴿وَيَغْفِرُ مَا دُوْنَ ذٰلِكَ ...الخ﴾

buyurmuştur. Yani her günah için mağfiret vardır. Ancak Yüce Allah şirk koşmayı bağışlamaz. Onun için şirke asla yanaşmayınız ve onun yasaklanmış bir ağaç olduğunu kabul ediniz” buyurmuştur.[18]

Aynı Şekilde, Vâdedilen Mesih hazretleri şirki açıklayarak “Burada şirk demek ancak taşlara vesaireye tapmak değildir. Sebeplere tapmak da bir şirktir. Keza dünyadaki ilahlara aşırı derecede önem vermek dahi şirktir” buyurmuştur.[19]

---

[17] Nisa Suresi; a.49
[18] Zamime Tühfe-yi Golaraviye; Ruhani Lazain, c.17, s.323-324
[19] El-hakem, no.24; 30 Haziran 1903, s.11

Aynı şekilde Yüce Allah, Kur’an-ı Kerim’de:

﴿وَاِذْ قَالَ لُقْمٰنُ لِابْنِهٖ وَهُوَ يَعِظُهٗ يٰبُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللّٰهِ . اِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيْمٌ﴾

buyurmuştur. Yani Lokman, bir zamanlar oğluna nasihat verirken: “Sevgili oğlum! Allah’a ortak koşmayasın, Şüphesiz Allah’a ortak koşmak büyük bir zulümdür[20]” demiştir.

Hz. Resulüllah (s.a.v.) bile, kendi ümmeti arasında şirkin ortaya çıkacağından kaygılanırdı. Bu konuda bir hadis şöyledir: “Ubâde bin Nessi, bize Şeddad B. Evs’in ağladığını anlatıyordu. Kendisinden neden ağladığı soruldu. O, Hz. Resulüllah’tan duyduğu bir sözü hatırlayarak ağladığını söyledi. O, Hz. Resulüllah’tan şöyle duyduğunu söyledi: “Ben ümmetim için şirk ve gizli temennilerden kaygı duyuyorum” (Ravi diyor ki) ben: Ya Resulüllah! Sizin ümmetiniz, sizden sonra şirk etmeye mi başlayacak? diye sordum. Bunun üzerine Hz. Resulüllah (s.a.v.) “Evet, benim ümmetim güneş ve aya, putlara ve taşlara elbette tapmayacaktır. Ancak işlerinde gösterişe kapılacak ve gizli heveslere yakalanacaktır. Eğer onlardan bir kimse oruçlu olduğu halde güne başlarsa, daha sonra bir heves araya girerse, o, orucunu bozarak o hevese kapılacaktır[21]” buyurdu.

Şirkin değişik çeşitleri

Bu hadisten de anlaşıldığına göre, zâhiri şirk, yani putlara ve aya tapmak olmasa da, gösteriş ve heveslere tabi olmak bir şirktir. Eğer bir memur, kendi şefi yahut müdürüne itaatten daha ziyade dalkavukluk derecesinde onun etrafında dolaşırsa ve geçiminin ancak ona bağlı olduğunu zannederse, bu da şirkin bir çeşididir. Eğer birisi kendi oğullarıyla övünürse, “Benim bu kadar oğlum vardır, onlar artık yetişmektedir, onlar mal kazanacaklar ve bana göz kulak olacaklar ve ben geri kalan ömrümü rahatlıkla geçireceğim, diye düşünüyorsa bu da bir çeşit şirktir. Yahut ta, Alt Kıta’da

[20] Lokman Suresi; 31:34

[21] Müsned Ahmed B. Hanbel; c.4, s.124, Beyrut baskısı

yani Hindistan, Pakistan ve üçüncü dünyada *"Şarika*[22]*"* olarak adlandırılan çirkin bir gelenek vardır. Artık benim hısımlarım bana karşı koyamayacaklardır" diye tamamen çocuklarına güveniyorsa, onlar da hayırsız evlat çıkarsa yahut bir kazada hepsi ölürlerse yahut sakat kalırlarsa, öyle bir kimsenin bütün güvenceleri sona ermiş olmaz mı? Vâdedilen Mesih hazretleri bu konuda şöyle demiştir: "Tevhid, yalnız ağız ile *"La ilahe illallah"* deyip kalbin içinde binlerce put toplamak demek değildir. Herkim, herhangi bir işini, hile, aldatma, düzen ve tedbirini Yüce Allah kadar yüceltirse yahut bir insana Allah'a güvenircesine güvenirse yahut Yüce Allah'a vermesi gereken yüceliği kendi nefsine verirse, bütün bu durumlar, Allah katında put sayılır. Putlar ancak altın, gümüş, bakır yahut taştan yapılmış olan ve güvenilen varlıklar değildir. Aksine Yüce Allah'a vermemiz gereken yüceliği verdiğimiz her söz yahut iş dahi Allah katında bir puttur. Unutulmamalıdır ki, Yüce Allah'ın bizim ifade etmemizi istediği ve bu ifadeyle kurtuluşun da bağlı bulunduğu gerçek tevhid şudur ki, Yüce Rabbimizi kendi zatında, ister put olsun isterse insan, ister güneş yahut ay olsun, isterse insanın kendi nefsi, kendi hilesi, aldatması, düzeni ve tedbiri olsun, bütün bunlardan pek uzak kabul edelim. Allah'a karşı hiç kimsenin kudret sahibi, rızık veren, onur veren ve aşağılatan olduğunu kabul etmeyelim. O'nun dışında hiç kimsenin gerçek yardımcı ve destekleyici olduğunu da kabul etmeyelim.

Öz bir sevgiyle ancak O'na bağlanmalıyız. Ancak O'na kulluk etmeliyiz. Ancak O'na eğilmeliyiz. Ancak O'ndan korkmalıyız. Kısacası hiçbir tevhid şu üç özellik olmadan tam olamaz: Birincisi, zat bakımından tevhittir. Yani O'nun varlığına karşı bütün varlıkları yok gibi saymak ve hepsinin ergeç yok olacağını ve gerçeklerinin aslında bir hiç olup anlamsız olduğunu kabul etmektir. İkincisi, sıfat bakımından tevhittir. Yani Rab ve ilah olma sıfatlarının, O yaratan dışında başka hiçbir kimsede olduğunu kabul etmemektir. Görünürde değişik eşyaların sahibi yahut feyiz veren gibi görünenlerin ancak O'nun elinin bir düzeni olduklarına inanmaktır.

[22] Kıskanan hısımlar

Üçüncüsü, kendi sevgimiz, içtenlik ve gönül temizliği bakımından tevhittir. Yani sevgi ve kulluk alışkanlıklarında hiç kimseyi Allah'a ortak koşmamak, aksine tam olarak kendini O'nun sevgisinde yok etmektir.[23]"

Ben daha önce bunu özet olarak izah etmiş bulunuyorum. Vâdedilen Mesih'in birinci halifesi Nurettin Hazretleri: " Yüce Allah dışında O'nun ismine, işine ve ibâdetine başka bir kimseyi ortak koşmak şirktir. Bütün hayırlı işleri insan ancak Allah'ın rızası uğruna yapsın, işte bunun adı ibâdettir. İnsanlar, Allah dışında bir yaratıcının bulunmadığına inanırlar. Keza ölüm ve yaşamın da Yüce Allah'ın kudreti ve elinde olduğuna da inanırlar. Bunu kabul etmekle birlikte O'nun dışında başka kimselere secde ederler, yalan söyler onların etrafında dönerler. Allah'ın ibâdetini terk eder, diğer kimselerin ibâdetini yaparlar. Allah'ın oruçlarını bırakır, diğer kimseler uğruna oruç tutarlar. Allah'ın namazlarına aldırış etmeyerek Allah'tan başka varlıklar uğruna namaz kılarlar. Onlar adına zekât verirler. Cenab-ı Hak, bu gibi batıl inançları yok etmek için Hz. Muhammed Resulüllah'ı göndermiştir"[24] der.

[23] Siracettin hırıstiyanın dört sorusu; Ruhani Hazain, c. 12, s.349-350
[24] Hutubat-ı Nur, s.7-8

Biatın İkinci Şartı

“Yalan, zina, harama bakmak, her çeşit sapıklık, günah, zulüm, hıyanet, fesat ve isyan yollarından korunup ihtirasları ne kadar kuvvetli olursa olsun bunlara yenilmeyecektir.”

Bu bir tek şartta dokuz çeşit kötülükten bahsedilmiştir. Her biat edenin ve cemaatimize katılmış olduğunu iddia eden her bir kimsenin bu kötülüklerden uzak durması lazım gelir.

En büyük günah: Yalan!

Aslında en büyük kötülük yalandır. Nitekim adamın biri yüce Peygamber Efendimize, “Bana, uygulayabileceğim bir nasihat edin, bende birçok kötülük vardır, ben bütün kötülükleri birden bırakamıyorum,” diye ricada bulundu. Hz. Resulüllah ona; “Daima doğru söyleyeceğine ve asla yalan söylemeyeceğine dair bana söz ver” diye buyurdu. Böylece birbiri ardına onun bütün kötülükleri yok oldu. Her ne zaman bir kötülük yapma düşüncesi aklına gelse hemen kendi kendine, ”Yakalanırsam Hz. Resulüllah’ın önüne çıkarılacağım. Ben ona yalan söylemeyeceğime söz verdim. Doğru söylersem ya mahcup olacağım yahut ta ceza göreceğim” diye düşündü. Böylece yavaş yavaş onun bütün kötülükleri yok oldu. Demek ki, aslında yalan bütün kötülüklerin köküdür.

Şimdi ben bunu biraz daha ayrıntılı olarak anlatmak istiyorum. Yüce Allah Kur’ân-ı Kerim’de:

﴿ذٰلِكَ وَمَنْ يُّعَظِّمْ حُرُمٰتِ اللّٰهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَّهٗ عِنْدَ رَبِّهٖ وَاُحِلَّتْ لَكُمُ الْاَنْعَامُ اِلَّا مَا يُتْلٰى عَلَيْكُمْ فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْاَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوْا قَوْلَ الزُّوْرِ﴾

Yani Allah’ın belirttiği saygıdeğer yerlere bir kimsenin saygı göstermesi Rabbinin katında kendisi için hayırlıdır. Kur’ân-ı Ke-

rim'de yasak edilen hayvanlar dışında diğer bütün hayvanlar size helal kılınmıştır. Siz putlara tapmak pisliğinden ve yalan söylemekten uzak durun," diye buyrulmuştur.[25]

Burada yalan sözcüğü şirk ile birlikte anlatılmıştır. Kur'ân-ı Kerim'de ayrıca:

﴿اَ لَا لِلّٰهِ الدِّيْنُ الْخَالِصُ. وَالَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِهٖ اَوْلِيَآءَ مَا نَعْبُدُهُمْ
اِلَّا لِيُقَرِّبُوْنَا اِلَى اللّٰهِ زُلْفٰى. اِنَّ اللّٰهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِىْ مَا هُمْ فِيْهِ يَخْتَلِفُوْنَ.
اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِىْ مَنْ هُوَ كٰذِبٌ كَفَّارٌ﴾

Yani, İyi dinleyin! Hâlis din ancak Allah'a yaraşır. Allah'tan başkasını dost edinenler, "biz onlara ancak bizi Allah'a yaklaştırsınlar diye tapıyoruz" derler. Allah, aralarında ihtilaf ettikleri konular hakkında, şüphesiz karar verecektir. Şüphesiz Allah, yalancı ve nankör olan kimseye hidayet yolunu nasip etmez," diye buyrulmuştur.[26]

Sahih-i Müslim'de şöyle bir hadis vardır. Abdullah B. Amr B. El-as (r.a) rivayet eder: Hz. Resulüllah (s.a.v.) her kimde dört şey bulunursa o, kesin bir münafıktır. Her kimde onlarından birisi bulunursa onu bırakıncaya kadar, kendisinde ikiyüzlülüğün bir özelliği bulunur.

1. Konuştuğu zaman yalan söyler.
2. Sözleşme yaptığı zaman onu bozar.
3. Söz verdiği zaman ona aykırı davranır. (Bu da bir çeşit yalandır.)
4. Kavga edince küfürler savurur.

İşte bütün bunlar aslında yalan ile ilgilidir. Bu konuda bir hadis daha vardır. Hz. İmam Malik kendisine Hz. Abdullah Bin Mes'ud'un şu nasihatinin ulaştığını rivayet etmiştir: "Sizler daima doğruluğu benimsemelisiniz. Çünkü doğruluk iyilik yolunu gösterir, iyilik ise insanı cennete götürür. Yalandan sakınınız. Çünkü yalan itaatsizliğe götürür ve itaatsizlik ise insanı cehenneme götü-

[25] Hacc Suresi, a.31
[26] Zümer Suresi, a.4

rür. Filan kişi doğru söyledi ve itaat edenlerden oldu, yalan söyledi ve kötülüklere saplandı. Bunun böyle söylendiğini duymadınız mı?[27]"

Keza Müsnet Ahmet Bin Hanbel'de bir hadis vardır. Hz. Ebu Hüreyre, Hz. Resulüllah'ın, "Birisi, bir çocuğa, "gel sana bir şey vereceğim" derse, ancak çocuk gelince ona bir şey vermezse, işte onun böyle söylemesi dahi yalan sayılır" buyurduğunu rivayet etmiştir.[28]

Bu terbiye için çok önemli bir şeydir doğrusu. Özellikle çocuklara yalancıktan da olsa böyle sözler söylememek gerekir. Aksi halde yalancıktan bile olsa, çocuklar yavaş yavaş gerçeğe aykırı sözler söylemeye alışırlar. Daha ileride bunu huy edinirler ve yalan uydurmaktan bile utanmazlar. Artık gitgide bunun duygusu bile ortadan kalkar. Hz. İbni Mesut (r.a.), Yüce Peygamber Efendimiz; "Doğruluk iyiliğe götürür. İyilik ise cennete iletir. Daima doğruyu söyleyen bir kimse Allah katında sıddık yazılır. Yalan ise insanı günah ve fısk-ü fücura sürükler. Fısk-ü fücur ise insanı cehenneme götürür. Daima yalan söyleyen bir kimse Allah katında yalancı yazılır" dedi, diye rivayet eder.[29]

Hz. Abdullah Bin Ömer Bin (a.s.) rivayet eder: "Adamın biri Peygamber Efendimizin huzuruna gelir ve "Ya Resulüllah cennete götüren amel hangisidir?" diye sorar. Peygamber Efendimiz de, "Doğru söylemek! Adamın biri doğru söylediği zaman itaat eden biri oluverir. İtaat eden olduğu zaman da gerçek mümin oluverir. Gerçek mümin olduğu zaman da eninde sonunda cennete girer," dedi. Yine aynı adam Peygamber Efendimize "Ya Resulüllah! Cehenneme götüren amel hangisidir? diye sordu. Bunun üzerine Yüce Peygamber Efendimiz, "Yalan söylemek! Adamın biri yalan söylediği zaman aslında itaatsizlik etmiş olur. İtaatsizlik ettiği zaman da kâfirlik etmiş olur. Kâfirlik üzerinde ısrarla durduğu zaman da artık cehenneme girer," dedi.[30]

---

[27] Muvatta İmam-ı Malik, *Bab-ü mâ ca'a Fıssıdk-ı vel-Kzibi*
[28] Müsnet Ahmet B. Hanbel, c.2, s.348, Beyrut
[29] Buhari, Kitab-ül Edeb, *Bab-ü Kavlillah, "İttekullah ve kûnû ma'assâdıkîn"*
[30] Müsnet Ahmet bin Hanbel, c.2, s.176, Beyrut

Vâdedilen Mesih hazretleri, “Kur’ân-ı Kerîm, yalana pislik ve çirkeflik der. Nitekim Kur’ân-ı Kerîm “Putların pisliğinden ve yalan söz söylemekten sakının,” der.[31] Yüce Allah yalandan, puta paralel olarak söz etmiştir. Gerçekten yalan da bir nevi put demektir. Yoksa insan gerçeği bırakıp da neden başka tarafa gitsin? Nasıl ki, bir put altında herhangi bir gerçek yatmıyorsa, tıpkı onun gibi yalan da yaldızcılıktan öte bir şey değildir. Yalancılara güven öylesine azalır ki, onlar doğruyu konuşmak isterlerse de konuştuklarına belki de yalan karıştırmışlardır diye zannedilir. Yalancılar, yalanlarının azalmasını isterlerse de bu alışkanlık çabucak yok olacak değildir. Bu hususta uzun zaman manevi egzersiz yapmaları gerekir. Ancak o zaman doğruyu söylemek alışkanlığına nail olacaklardır,” der. [32]

Yine Vâdedilen Mesih hazretleri, “İnsanın doğal hallerinden olup, tabiatının özelliği olan bir şey de doğruluktur. İnsanoğlu, kendisini nefsanî bir istek kışkırtmadıkça yalan söylemek istemez. Yalanı seçtiği zaman kalbinde bir nevi nefret ve burukluk hisseder. Nitekim birinin apaçık yalanı ortaya çıkınca hoşnutsuz olur. Onu hor görür. Ancak bu durum onun doğal ahlakı sayılmaz. Çünkü bu hal çocuklar ve delilerde de görülür. Doğrusu insanoğlu, kendisini doğruluktan alıkoyan nefsanî arzularından ayrılmadıkça gerçek anlamda doğru adam olamaz. Eğer insanoğlu sadece hiçbir sakıncası olmayan işlerde doğruyu söylerse, fakat canı, malı ve şerefinin zarar göreceği işlerde yalan uydurursa yahut doğruyu konuşmayıp susarsa o zaman onun çocuklar ve delilerden ne üstünlüğü olur? Deliler ve ergin olmayan çocuklar bile böyle doğruyu söylemezler mi? Dünyada, herhangi bir tahrike kapılmaksızın, öyle boşu boşuna yalan uyduran yoktur. Nitekim herhangi bir zarar kuşkusuyla terk edilen doğruluk asla gerçek ahlaktan sayılmaz. Doğru söylemenin en büyük yeri, cana, mala veya şerefe dokunacak zarar endişesinin bulunmasıdır. Bu hususta Yüce Allah’ın talimatı da şöyledir:

[31] Hacc suresi; 31
[32] Melfuzât, c.3, s. 350

﴿وَلَا يَاْبَ الشُّهَدَآءُ اِذَا مَا دُعُوْا﴾

﴿فَاجْتَنِبُوْا الرِّجْسَ مِنَ الْاَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوْا قَوْلَ الزُّوْرِ﴾

﴿وَ اِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوْا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبٰى﴾

﴿وَلَا تَكْتُمُوْا الشَّهَادَةَ وَ مَنْ يَّكْتُمْهَا فَاِنَّهٗ اٰثِمٌ قَلْبُهٗ﴾

﴿كُوْنُوْا قَوّٰمِيْنَ بِالْقِسْطِ شُهَدَآءَ لِلّٰهِ وَلَوْ عَلٰٓى اَنْفُسِكُمْ اَوِالْوَالِدَيْنِ
وَالْاَقْرَبِيْنَ﴾

﴿وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلٰٓى اَلَّا تَعْدِلُوْا﴾﴿وَالصّٰدِقِيْنَ وَالصّٰدِقٰتِ﴾

﴿وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ﴾﴿لَا يَشْهَدُوْنَ الزُّوْرَ﴾

"Putlara tapmak ve yalan söylemekten uzak durun" Yani yalan da bir puttur âdeta. Puta güvenen kimse, Allah'a güvenmeyi terk eder. Nitekim yalan söylemekten dolayı Tanrı da elden gider. Yine Cenab-ı Hak, "Doğru tanıklık için çağrıldığınız zaman sakın hayır demeyin. Sakın doğru tanıklığı gizlemeyin. Bunu gizleyenin kalbi günahkârdır doğrusu. Konuştuğunuz zaman ağzınızı hayra açın ve büsbütün doğru ve adaletli söz söyleyin. İster yapacağınız tanıklık yakın akrabanıza karşı olsa bile! Hak ve adalet üzerinde olun! Her türlü tanıklığınız yalnız Tanrı uğruna olmalıdır. Sakın yalan söylemeyin! İster doğruluk uğruna canınıza, anne babanıza veya yakınlarınıza ve oğullarınıza zarar gelse bile! Size karşı bir milletin düşmanlığı dahi sizi doğru tanıklık etmekten sakın alıkoymasın! Doğru erkeklerle doğru kadınlar büyük ecirlere nail olacaklar. Onlar başkalarına da doğruluk için öğüt vermeyi âdet edinmişlerdir. Yalancıların toplantısında asla oturmazlar." [33-34]

---

[33] İslam İlkeleri Felsefesi, Ruhani Hazain, c.10, s.360-361

[34] Enam suresi; 153, Nisa suresi;136, Maide suresi; 9, Ahzap suresi;36, Asr suresi; 4, Furkan suresi; 73

Zinadan Sakının!

Yine adı geçen şu ikinci şartta zinadan sakınmak da şart koşulmuştur. Bu hususta Cenab-ı Hak,

﴿وَلَا تَقْرَبُوْا الزِّنٰٓى اِنَّهٗ كَانَ فَاحِشَةً ؕ وَسَآءَ سَبِيْلًا﴾

"Sakın zinaya yaklaşmayın. Bu bir hayâsızlık ve en kötü yoldur," der.[35]

Şöyle bir hadis vardır. Muhammed bin Sirin, Yüce Peygamber Efendimizin aşağıdaki konuyla ilgili olarak nasihatte bulunduğunu rivayet eder. Daha sonra uzun bir rivayeti anlatır. Bu rivayette Peygamber Efendimiz, "İffet, namusluluk, doğruluk; zina ve yalan uydurmak karşısında en yüce ve kalıcı bir ahlaktır," diye öğütte bulunmuştur.[36]

Bu rivayette zina ile yalan söylemek bir arada anlatılmıştır. Bu da yalanın ne kadar büyük bir günah olduğunu gösterir. Vâdedilen Mesih hazretleri: "Sakın zinaya yaklaşmayın. Yani kalbinizde bunun düşüncesini bile meydana getirebilecek toplantılara sakın katılmayın. Bu günahı meydana getirme kuşkusu olan yollardan uzak durun. Doğrusu zina yapan bir kimse kötülüğü en yüksek çizgiye ulaştırmış olur. Zina yolu en kötü yoldur. İnsanın gerçek amacına ulaşmasına engel olur. Varacağınız son amacınız için de çok tehlikelidir. Evlilik imkânı bulamayan bir kimse namusunu öteki yolardan korumalıdır. Örneğin oruç tutmalı, az yemek yemeli veyahut güçlerini vücudu yoran ağır işlerde çalıştırmalıdır," der.[37]

Vâdedilen Mesih Hazretleri, insanın kafasında kötü düşünceleri meydana getirebilecek bütün durumlardan uzak kalınmasını öğütler. Gençler bazen buna aldırış etmezler. Filmleri seyretmeye alışırlar. Seyredilmeye layık olmayan filmleri izlerler. Bazıları ahlak seviyesinin çok aşağısında olur. Bunlardan uzak durmalı, çünkü bu da zinanın bir çeşididir.

---

[35] Ben-i İsrail suresi; 33

[36] Sünen Dâr Kutnî, Kitab-ül Vasaya, *Bab-ü ma yüstehabbü mine'et-teşehhüt ve'l- kelam*

[37] İslam İlkeleri Felsefesi; Ruhani Hazâin c.10, s 342

Kötü bakmaktan uzak durun!

Adı geçen şu ikinci şartta üçüncü çeşit fenalıktan ise "kötü bakmaktan uzak durun" diye bahsedilmiştir. Bu nedir? Tabii ki, gözleri yere indirmek demektir. Gözleri harama bakmaktan çevirmek demektir.

Şöyle bir hadis var; Ebu Rehane, bir savaş esnasında Peygamber Efendimizin yanında olduğunu rivayet eder. Bir gece Yüce Peygamber Efendimiz "Allah yolunda uyanık olan göze ateş haram kılınmıştır. Allah korkusundan gözyaşı döken göze de ateş haram kılınmıştır" dedi. Ebu Şüreh de râvinin birinin şöyle dediğini anlatır. Yüce Peygamber Efendimiz, "Allah'ın haram kıldığı şeyleri görmeden yere inen göze ateş haram kılınmıştır. Allah yolunda patlatılan göze de ateş haram kılınmıştır," dedi.[38]

Yine şöyle bir hadis vardır. Ubâde bin Samit, Peygamber Efendimizin şöyle dediğini rivayet eder; "Kendiniz için şu altı şey hakkında bana kefalet verin, ben de size cennet için kefalet veririm."

- Konuştuğunuz zaman doğru söyleyin.
- Söz verdiğiniz zaman onu yerine getirin.
- Size bir emanet verilirse istenildiği vakit hemen geri verin (boş yere oyalamayın)
- Edep yerlerinizi koruyun.
- Gözlerinizi yere indirin.
- Ellerinizi zulmetmekten çekin.[39]

Hz. Ebu Sait Hudrî şöyle rivayet eder: Yüce Peygamber Efendimiz "Yolda toplanmaktan sakının" dedi. Ashab-ı Kiram da, "Eğer yollarda toplanmaktan başka çare yoksa" diye sorunca bunun üzerine Yüce Peygamber "O zaman yolların hakkını verin" dedi. Ashab-ı Kiram, "Ya Resulüllah yolların hakkı da nedir?" diye sordular. Yüce Peygamber de "Her gelip geçenin selamına

[38] Sünen Dârmi Kitab'ül- Cihat *Babü fillezi yesherü fi sebilillahi hârisen*
[39] Müsned Ahmed Bin Hanbel, c.5, s.323 (Beyrut)

cevap verin. İcabında gözleri yere indirin. Yolu soranlara yol gösterin. İyiliğe çağırın, kötülüğe engel olun” dedi.[40]

Vâdedilen Mesih hazretleri “Kur’ân-ı Kerîm insan tabiatının gerektirdiklerine ve zaafına uygun olarak talimat vermekte ne güzel yol seçmiştir! Yüce Allah,

﴿قُلْ لِلْمُؤْمِنِيْنَ يَغُضُّوْا مِنْ اَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوْا فُرُوْجَهُمْ. ذٰلِكَ اَزْكٰى لَهُمْ﴾

“Sen iman edenlere gözlerini yere indirmelerini, edep yerlerini korumalarını söyle. Doğrusu ancak bu amelle nefisleri tertemiz olacaktır,” diye öğütler. *Fürûc* sözcüğü[41] yalnız edep yeri anlamına gelmez. Her çeşit delik anlamına gelir. Örneğin kulak vs. hep buna dâhildir. Bunda mahrem olmayan kadının şarkılarını dinlemeye karşı talimat verilmiştir. Binlerce tecrübeden şu gerçekte ispatlanmıştır ki Cenab-ı Hakk’ın yasak ettiği şeyden insanoğlu eninde sonunda vazgeçer” der.[42]

Yine Vâdedilen Mesih Hazretleri, “İslamiyet, ister kadın olsun ister erkek, şeriat koşullarını yerine getirmek konusunda her ikisini bağlamıştır. Dinimiz kadınlara örtünme emri verdiği gibi, erkeklere de harama bakmayıp gözlerini yere indirmelerini sıkı sıkıya emir buyurmuştur. Namaz, oruç, zekât, hac, helali haramdan ayırdetmek, Cenab-ı Hakk’ın ahkâmına karşın insanın kendi örf ve âdetlerini terk etmesi vs. Bunlar öylesine ağır sınırlamalardır ki, bunun sonucu İslamiyet’in kapısı pek daralmıştır. Bu nedenle herkes bu kapıdan geçemez,” der.[43]

Böylece bu mesele erkeklere artık iyice aydınlanmıştır. Onlar harama bakmayıp gözlerini daima yere indirmelidirler. Utanmak yalnız kadınlara mahsus değil, erkeklere de gereklidir.

---

[40] Müsned Ahmed Bin Hanbel, c.3, s.16 (Beyrut)
[41] Metinde *fürû*c kelimesi geçer. *Fürûc* ‘delikler’ anlÂmina gelir. Biz de *edep yeri* diye tercüme ettik. (çevirmen)
[42] Melfuzât, c.7, s.135
[43] Melfuzât c.5, s.614

Yine Vâdedilen Mesih Hazretleri, "Namusu koruma ahlakı, yani iffeti elde etmek için Cenab-ı Hak salt yüce talimatı anlatmakla kalmayıp, namuslu olabilmek için beş tane de çare buyurmuştur. Örneğin, insanın kendisini mahrem olmayana bakmaktan koruması, mahrem olmayanın sesini dinlemekten sakınması, mahrem olmayanın hikâyelerini dinlememesi ve bu gibi kötü hareketlerin ortaya çıkma endişesi olan toplantılardan uzak kalması, evlilik olmadığı zaman oruç tutması v.s." der.

Yine kendisi "Biz burada iddia ederek şunu söylüyoruz ki, her türlü önlemi içeren Kur'ân-ı Kerîm'in anlattığı şu yüce talim ancak İslamiyet'e özgüdür. Burada düşünmeye değer bir nokta daha var. İnsanın şehvani isteklerin kaynağı olan bir doğal durumu vardır. İnsanoğlu, olağanüstü bir değişme meydana gelmedikçe bu isteklerden kopamaz. Onun şehvani duyguları yeri ve vakti gelince coşmaktan geri kalmaz. Başka bir ifadeyle bu duygular tamamen tehlikeye düşer. Onun için Cenab-ı Hak bize mahrem olmayan kadınlara rahatça bakabilirsiniz, onların bütün güzelliklerini görebilirsiniz, onların dansı vs. gibi şeyleri seyredebilirsiniz, ancak temiz bakışlarla bakabilirsiniz diye bir buyruk asla vermemiştir. Yine Cenab-ı Hak, genç ve yabancı kadınların şarkılarını dinleyebilirsiniz, onların güzelliklerini anlatan hikâyeleri de dinleyebilirsiniz, ancak temiz düşüncelerle dinleyin diye de asla buyurmamıştır. Tam tersine bizler "mahrem olmayan kadınlara ve onların güzelliklerine asla bakmayalım; Ne temiz gözle ne kötü gözle, asla bakmayalım. Onların şarkı seslerini dinlemeyelim. Güzelliklerini anlatan hikâyeleri de dinlemeyelim. Ne temiz düşünceyle ne de kötü düşünceyle, asla dinlemeyelim diye sıkı sıkıya tembihlemiştir. Doğrusu hiç tökezlenmemek için böyle şeyleri dinlemek ve görmekten, leşten iğrendiğimiz gibi iğrenmeliyiz. Çünkü başıboş bakışlar sonucu günün birinde mutlaka tökezlemeler meydana gelir. Cenab-ı Hak, gözlerimizin gönüllerimizin ve düşüncelerimizin tertemiz kalmasını istediği için bu yüce ahkâmı bize buyurmuştur. Hiç şüphesiz başıboşluk tökezlenmelere yol açar. (Herhangi bir uyarma olmasa elbette tökezlenme meydana gelir.) Aç bir köpeğin önüne yumuşacık ekmek koyduktan sonra "köpeğin aklından ekmeğin düşüncesi bile geçmez" diye düşün-

memiz yanlış olur doğrusu. Nitekim Cenab-ı Hak, nefsanî kuvvetlerin gizli kapaklı işlere dalmasına fırsat bırakmadı. Kötü düşüncelerin kabarıp taşmasına yol açan bir durumun meydana gelmesini hiç istemedi” der. [44]

İtaatsizlik ve kargaşalıktan uzak durun!

Yine bu ikinci şartta dördüncü tembih kargaşalık ve fitnecilikten uzak kalmakla ilgilidir. Cenab-ı Hak Kur’ân-ı Kerîm’de

﴿وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ فِيْكُمْ رَسُوْلَ اللّٰهِ لَوْ يُطِيْعُكُمْ فِيْ كَثِيْرٍ مِّنَ الْاَمْرِ
لَعَنِتُّمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ حَبَّبَ اِلَيْكُمُ الْاِيْمَانَ وَزَيَّنَهٗ فِيْ قُلُوْبِكُمْ وَكَرَّهَ
اِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوْقَ وَالْعِصْيَانَ. اُوْلٰٓئِكَ هُمُ الرّٰشِدُوْنَ﴾

“Bilin ki, Allah’ın Peygamberi şu anda aranızda mevcuttur. İşlerin çoğunda sizi dinlerse sıkıntıya düşersiniz. Fakat Allah imanı gözünüzde pek sevimli kıldı. Kalbinizde onu güzel olarak gösterdi. Kâfirlikle itaat dışına çıkmayı ve isyan etmeyi gözünüzde pek çirkin olarak gösterdi. İşte (bu hükümlere uyanlar) doğru yol üzerindedirler,”[45] der.

Hz.Esved, Hz. Ebu Hüreyre’den şöyle rivayet eder: Yüce Peygamber Efendimiz, “İçinizden biri oruçlu olduğu zaman sakın çirkin söz söylememeli, fitnecilik meydana getiren konuşması olmamalı, cahilce söz söylememelidir. Birisi kendisine karşı cahilce davrandığı zaman ona “bağışlayın ben oruçluyum” demeli” dedi.[46]

Yine Yüce Peygamber Efendimiz, “mümine karşı sayıp sövmek bir kötülüktür. Ona karşı savaşmak kâfirliktir,” dedi.

Abdurrahman bin Şibil’in rivayetine göre Peygamber Efendimiz, “Ticaret edenler facir olurlar” Bunun üzerine sahabenin biri, “Ya Resulüllah! Yüce Allah ticareti helal kılmadı mı?” dedi.

[44] İslam İlkelerinin Felsefesi S.51
[45] Hucurat suresi; 8
[46] Müsnet Ahmet Bin Hanbel, c.2, s.356 (Beyrut baskısı)

Peygamber Efendimiz "Tabii! Fakat onlar pazarlık ettikleri zaman yalan söylerler. Yeminler ederek fiyatı da artırırlar" dedi. Adı geçen rivayete göre Yüce Peygamber Efendimiz sözüne devam ederek "Fâsıklar cehennemliktirler" dedi. Bunun üzerine kendisine "Ya Resulüllah! Fâsık kimlerdir? diye arz edildiği zaman, Yüce Peygamber "Kadınlar da fâsık olurlar" dedi. Sahabenin biri "Ya Resulüllah! Kadınlar bizim analarımız, bacılarımız ve eşlerimiz değil midirler?" diye sorunca, Hazreti Peygamber "Gayet tabii! Fakat onlara bir şeyler verildiği zaman buna şükretmezler. Bir sınav başlarına gelince buna sabretmezler," dedi.[47]

Nitekim ticaretle uğraşanlar da bu hususta düşünmelidirler. Pek temiz ve katışıksız bir ticaret olmalıdır. Bu da biat şartlarından biridir.

Vâdedilen Mesih hazretleri "Kur'ân'a göre kâfirden önce fâsık cezalandırılmalıdır. Bu da Yüce Allah'ın olagelen bir yasasıdır. Yani milletin biri fitneci ve fesatçı olunca, başlarına başka bir milleti musallat eder." der.[48]

Yine Vâdedilen Mesih hazretleri: "(müslümanlar) fitnecilik ve fesatçılıkta sınırı aştıkları zaman Yüce Tanrının ahkâmını hor gördükleri zaman, Allah'ın belirttiği saygıdeğer yerlerden ve saygıdeğer şeylerden nefret etmeye başladıkları zaman, dünya renkleri ve güzelliklerine gırtlaklarına kadar daldıkları zaman Cenab-ı Hak da onları Hülagu Han ve Cengiz Han eliyle yerle bir ettirdi. Rivayete göre o zaman gökten "Ey Kâfirler! Fâsıkları öldürün!" diye ses gelirdi. Onun için fâsık ve fâcir bir insan Allah katında kâfirden de daha aşağılık ve iğrençtir," der.[49]

Yine Vâdedilen Mesih hazretleri "Zalim, fâsıkın duası kabul olunmaz. Çünkü böyle bir kimse Yüce Tanrı'ya aldırmaz. Yüce Tanrı da böyle bir kimseye aldırmaz. Eğer bir oğul, babasına aldırmayan kötü evlat ise babası da ona hiç aldırmaz. Yüce Tanrı böyle bir kimseye neden aldırsın ki?" der.[50]

---

[47] Müsnet Ahmet Bin Hanbel, c.3, s.328 (Beyrut baskısı)
[48] Melfuzât c.2, s.653
[49] Melfuzât c.2, s.108
[50] Vadedilen Mesih'in Tefsiri, c.3, s.611

Sakın zulüm etmeyin!

Yine Biatın ikinci şartında “zulmetmeyecektir” diye bir cümle de vardır. Kur’ân-ı Kerîm,

﴿فَاخْتَلَفَ الْاَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِّلَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مِنْ عَذَابِ يَوْمٍ اَلِيْمٍ﴾

“Ama, aralarında guruplaştılar, ayrılığa düştüler. Zulmedenlere acı günün azabıyla yazıklar olsun.” der.[51]

Hz. Cabir’in rivayetine göre Yüce Peygamber Efendimiz, “Zulmetmekten sakının. Çünkü zulüm, kıyamet gününde insana karşı karanlıklar olarak çıkacaktır. Hırs, cimrilik ve kin gütmekten sakının. Çünkü hırs, cimrilik ve kin, geçmiş milletleri mahvetmiştir. Bu kötülükler onları kan dökmeye sürükledi. Onlara, saygıdeğer şeylere karşı saygısızlık ettirdi.” dedi.[52]

Başkasının hakkını gasp etmek de zulümdür. Hz. Abdullah Bin Mesud’un rivayetine göre kendisi Yüce Peygambere, “Zulmün hangisi en büyük zulümdür?” diye sormuş. Yüce Peygamber de, “Eğer adamın biri kardeşinin toprağından bir karış toprak bile gasp ederse bu da bir zulümdür. Hatta o topraktan bir çakıltaşı bile gasp ederse kıyamet günü o taşın altında bulunan toprağın bütün tabakaları zincir halkaları olarak onun boynuna geçirilecektir. Toprağın derinliğini onu yaratandan başka hiç kimse bilemez,” dedi.

Bazı kimseler, kardeşlerinin ve kızkardeşlerinin veyahut komşularının haklarını vermezler. Veyahut kavga edip başkalarının mal ve mülklerini gasp ederler. Topraklarını zorla almaya kalkarlar. Bu gibi kimseler, yukarıda anlatılan hadis üzerinde iyi düşünsünler. Bir kere Ahmedi olduktan sonra hele “biz hiç kimsenin hakkını çiğnemeyeceğiz, zulmetmeyeceğiz” diyerek biat ettikten sonra yine de bir kimseye zulüm etmek artık korkulacak bir durumdur doğrusu.

Bir hadis vardır. Hz. Ebu Hüreyre’nin anlattığına göre Yüce Peygamber Efendimiz, “İflâs etmiş kişi kimdir bilir misiniz?” diye

[51] Zuhruf Suresi; 66
[52] Müsnet Ahmet Bin Hanbel, c.3, s.323

sordu. Biz de “parasız pulsuz olan bir kimse” dedik. Yüce Peygamber de, “Benim ümmetimde iflâs etmiş kişi şudur: Kıyamet günü namazıyla, orucuyla ve zekâtıyla gelecek. Ama şuna küfür etmiş, buna iftira etmiş, kiminin malını yemiş, haksız yere kiminin kanına girmiş veyahut kimiyle dövüşmüş olacak. Bu adamın iyilikleri kendisinden alınıp zulmüne uğramış kimselere dağıtılacak. Bu iyilikler zulme uğramış kimselerin haklarını ödemeye yetmezse, o mazlumların günahları alınıp adı geçen zalim insana verilecektir. Böylece o adam cennete gireceği yerde cehennemi boylayacaktır. İşte gerçekten iflâs etmiş kişi budur,” dedi.[53]

Şimdi iyi düşünün taşının. Bu gibi suçları işleyenlerin durumu çok korkulacak durumdur. İnşallah içimizden hiç kimse Allah’ın huzuruna böyle iflas etmiş kişi olarak çıkmaz.

Vâdedilen Mesih Hazretleri, “Benim cemaatimin fertleri, ister burada bulunanlar, ister başka yerlerde yaşamlarını sürdürenler olsun, benim şu tavsiyeme kulak versinler, dikkatle dinlesinler; Bu cemaate katılıp benimle müritlik bağı kurmaktan gaye, iyilik, bahtiyarlık ve takvanın zirvesine ulaşmaktır. Bunlara herhangi bir fesat, kötülük ve ahlaksızlık yaklaşmasın. Beş vakit namazı cemaatle kılsınlar. Yalan söylemesinler. Hiç kimseye dilleriyle eziyet etmesinler. Herhangi bir ahlaksızlık yapmasınlar. Herhangi bir kötülük, zulüm, fesat ve fitne düşüncesine gönüllerinde bile yer vermesinler. Her türlü günah ve suç işlemekten, yapılması ve söz edilmesi ayıp olan davranışlardan, bütün nefsanî duygular ve uygunsuz hareketlerden uzak kalsınlar. Yüce Allah’ın gönlü tertemiz, zararsız, yumuşak başlı ve uysal mizaçlı kulları olsunlar. Tabiatlarında zehirli bir maya bulunmamalıdır. Bütün insanlara karşı sempati duymak prensipleri olmalıdır. Allah’tan korksunlar. Dillerini, ellerini ve gönül düşüncelerini her türlü yakışıksız, fesat ve hıyanet yollarından uzak tutsunlar. Beş vakit namazlarını devamlı olarak bilip isteyerek kılsınlar. Her türlü zulüm, zorbalık, gasp, rüşvet, başkalarının haklarını çiğnemek ve haksız yere taraf tutmaktan vazgeçsinler. Kötü dostların sohbetinden uzak kalsınlar. Eğer biri devamlı olarak size gelip gidiyorsa, daha sonraları o

[53] Müslim, *Kitabü’l-birr vessıla, Babü tahrimi-z-zulüm*

adamın, Allah'ın ahkâmına bağlı olmadığı veyahut kul haklarına hiç aldırmadığı, zalim tabiatlı, fitneci, ahlaksızın biri olduğu ispatlanırsa veyahut sizin biat olup müritlik bağı kurduğunuz şahıs hakkında ileri geri konuştuğu, aleyhinde yersiz ve gereksiz abuk sabuk, saçma sapan konuştuğu, dil uzattığı, kendisine karşı asılsız suçlamalarda bulunup iftira etmeye devam ettiği ve böylece Allah'ın kullarını aldatmak istediği ispatlanırsa, böyle bir kötülüğü aranızdan uzaklaştırmak sizin için şart olacaktır. Böyle tehlikeli bir adamdan uzak durmanız gerekir. Hiçbir din, millet ve topluluğa bağlı bir kimseye zarar vermeyi düşünmeyin bile. Herkes için hayırlı kişi olun. Haylazlar, kabadayı, fesatçı ve ahlaksız kimseler, toplantılarınıza sakın gelmesinler. Evlerinizde sakın ikamet etmesinler. Yoksa böyle kimseler ilerde sizin için tökezlenme sebebi olabilirler," der.

Yine Vâdedilen Mesih Hazretleri, "Bu gibi işler ve koşullar hakkında baştan beri size anlatmaya çalıştım. Cemaatimin her ferdi bütün tavsiyelerime bağlı kalmalıdır. Toplantılarınızda hiçbir çirkeflik, alay etmek ve dalga geçmek gibi hareketler asla olmamalıdır. Yeryüzünde temiz kalpli, temiz huylu, temiz fikirli olarak yürüyün. Unutmayın ki, her kötülüğe karşılık vermeye değmez. Onun için genellikle affetmeyi ve bağışlamayı âdet edinin. Sabır ve yumuşak başlılıkla hareket edin. Hiç kimseye haksız yere sakın saldırmayın. Nefsanî duyguları bastırmaya çalışın. Herhangi bir bahse girdiğinizde veyahut dini konuşmalarda tartıştığınız zaman daima yumuşak sözlü, uslu ve edepli olun. Biri size karşı cahillik gösterirse, ona selam verip o toplantıyı hemen terk edin. Eğer eziyet edilecek, sövülüp sayılacak olursanız, size karşı en ağır söz kullanılsa dahi sakın alçaklığa karşı alçaklıkla karşılık vermeyin. Yoksa sizler de onların seviyesine düşersiniz. Cenab-ı Hak sizi bütün dünya için iyilik ve doğrulukta örnek olacak bir cemaat yapmak ister. Öyleyse aranızdan kötülük, huysuzluk, fitnecilik ve ahlaksızlık örneği olan kimseyi çabuk uzaklaştırın. Cemaatimizde biri alçak gönüllülükle, iyilik, efendilik, dürüstlük, uysallık, yumuşak başlılık istemiyor ve yumuşak sözlü, iyi huylu ve iyi karakterli olarak yaşamak istemiyorsa hemen bizden ayrılsın. Çünkü Yüce Tanrımız böyle kimsenin aramızda bulunmasını asla iste-

mez. Hiç şüphesiz böyle bir kimse, bahtsızlık içinde ölecektir. Çünkü böyle bir kişi iyilik yolunu seçmedi. Dolaysıyla dikkatli olun. Gerçekten iyi kalpli yumuşak huylu ve dürüst kimse olun. Sizler beş vakit namazınızla ve güzel ahlakınızla tanınacaksınız. İçinde kötülük tohumu olan kimse bu nasihat üzerinde asla duramaz," der.[54]

Sakın hainlik etmeyin!

Cenab-ı Hak hıyanet hakkında,

﴿وَلَا تُجَادِلْ عَنِ الَّذِيْنَ يَخْتَانُوْنَ اَنْفُسَهُمْ .اِنَّ اللّٰهَ لَايُحِبُّ مَنْ كَانَ خَوَّانًا اَثِيْمًا﴾

"Kendilerine hainlik edenlerden yana olup sakın onları savunma. Allah hainlikte ileri gitmiş, günahlara iyice saplanmış olanları hiç sevmez, der." [55]

Şöyle bir hadis vardır; Hz. Ebu Hüreyre'nin rivayetine göre Yüce Peygamber Efendimiz, "Size biri gelip bir şey emanet olarak bırakırsa o emaneti mutlaka sahibine geri verin. Daha önceleri size karşı hıyanet etmiş olana da sakın hıyanet etmeyin," dedi. [56]

Vâdedilen Mesih Hazretleri, "Kötülük bırakma kısımlarından ikinci kısım emanet ve dürüstlük denilen bir ahlaktır. Bu da başkasının malını fesatlık ve kötü niyetle gaspedip ona eziyet çektirmeye razı olmamak demektir. Nitekim dürüstlük ve emanet, insanın tabii hallerinden bir durumdur. Onun için süt emen bir bebek dahi, yaşça küçük olduğundan dolayı doğal bir sadelik üzerindedir. Aynı zamanda yaşça küçük olduğundan dolayı henüz kötü alışkanlıklara alışmış değildir. Ama buna rağmen bazen başkasının bir şeyinden nefret eder. Örneğin yabancı bir kadının sütünü dahi zar zor içer," der.[57]

[54] İştihar, 29 Mayıs 1898, Tebliğ-i Risalet c.7, s.42-43
[55] Nisa suresi; 108
[56] Ebu Davud, *Kitabü'l-büyû' Babü fir-raculi yahuzu hakkahu*
[57] İslam İlkeleri Felsefesi, Ruhani Hazain c.10, s.344

Fesattan uzak durun!

Fesat hakkında Cenab-ı Hak,

﴿وَابْتَغِ فِيْمَا اٰتٰـكَ اللّٰهُ الدَّارَ الْاٰخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيْبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَاَحْسِنْ كَمَا اَحْسَنَ اللّٰهُ اِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ فِى الْاَرْضِ. اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِيْنَ﴾

"Allah'ın sana verdikleriyle ahiret evini arayıp bulmaya çalış. Dünya hayatından sana verilen payı da unutma. Allah'ın sana iyilik ettiği gibi, sen de insanlara iyilik et. Sakın yeryüzünde karışıklık çıkarmaya çalışma. Şüphesiz Allah karışıklık çıkaranları hiç sevmez," der. [58]

Hz. Muâz bin Cebel'in rivayetine göre yüce Peygamber Efendimiz, "Savaş iki türlüdür. Biri, Allah'ın rızası için imama itaat eder, malının iyi tarafını Allah yolunda harcar. Yoldaşı için kolaylıklar sağlamaya çalışır. Fesattan uzak kalır. Böyle bir kimsenin yatıp kalkması dahi ona sevap getirir. Buna karşın adamın biri böbürlenmek için, gösteriş ve cesurluk hikâyelerini dünyaya anlatmak için savaşır. Böyle bir kimse imama itaatsizlik eder. Yeryüzünde karışıklık çıkarır. Böyle bir insan, yukarıda adı geçen insanla bir olamaz" dedi.[59]

Hz. Esma bint Yezid şöyle rivayet eder: "Yüce Peygamber Efendimiz, "Ben içinizden en iyi olanı size bildireyim mi?" dedi. Ashab-ı Kiram, "Neden olmasın ya Resulüllah! dediler. Yüce Peygamber de "Onlar güzel bir manzara gördükleri zaman Allah'ın zikrine dalarlar" dedi. Ve tekrar, "Ben içinizden en kötü olanları da bildireyim mi?" dedi. "En kötü olanlar kovuculuk niyetiyle sağa sola girip çıkarlar. Birbirlerini sevenlerin arasını bozmaya çalışırlar. Söz dinleyip boyun eğenlerin günaha girmelerini arzu ederler," dedi.[60]

---

[58] Kasas suresi, 78

[59] Sünen Ebi Davud, *Kitabü'l-Cihad Babü fi men yagzu ve yeltemis.*

[60] Müsnet Ahmet bin Hanbel, c.6 s.459 Beyrut baskısı

Vâdedilen Mesih hazretleri, “Bazı kimseler sizi, Allah’ın kurduğu cemaate katıldığınız için terk ederler. Sakın siz onlara sataşmayın, kavga etmeyin. Tam tersine, gıyaben onlar için dua edin. Yüce Allah size lutfettiği basiret ve irfanı onlara da ihsan etsin. En üstün örneğiniz ve en üstün karakterinizle en iyi yolu seçtiğinizi ispatlayın. Bakın ben sizi sık sık bu yola çağırmakla görevliyim. Fesat ve kargaşalık olan yerlerden uzaklaşın, diyorum. Sövüp saymaya karşı sabırlı olun. Kötülüğe iyilikle karşılık verin. Fesat etmeye yeltenen biri olsa da, siz böyle bir yerden sıvışıp gidin ve yumuşaklıkla karşılık verin. Böylesi daha iyidir… Bazen ben, filan kişi bu cemaatin üyesi olduğu halde filan kişiyle kavga ettiğini duyuyorum. Ama bu benim hiç hoşuma gitmez. Cenab-ı Hak da, dünya için en iyi örnek olacak cemaatin takva yolu dışında olmasını hiç istemez. Eğer adamın biri bu cemaatin üyesi olup sabır ve dayanıklılığı elden bırakırsa onun bu cemaatten sayılmayacağını ben size belirtmek isterim. Cenab-ı Hak da bu görüşü destekler. En nihayet, coşkunluk, taşkınlık ve kışkırtmanın sebebi, birinin kalkıp bana küfretmesi olabilir. Siz bu meseleyi Allah’a havâle edin. Siz buna karar veremezsiniz. Benim meselemi Allah’a bırakın. Ama siz bu küfürlere karşı sabır ve tahammül gösterin,” der.[61]

İsyan yollarından kaçının!

Biatın şu ikinci şartında, biat edenin isyan yollarından kaçınacağına dair sözler vardır. Vâdedilen Mesih hazretleri şu ayet-i kerimeyi açıklarken

﴿وَقَاتِلُوْهُمْ حَتّٰى لَا تَكُوْنَ فِتْنَةٌ وَيَكُوْنَ الدِّيْنُ لِلّٰهِ﴾

Yani; İsyanları ortadan kalkıncaya kadar onlara karşı koyun. Hatta din yolundaki engeller kalksın ve hükümet yalnız O’nun dininin olsun,”der. [62] Yine kendisi şu ayet-i kerimeyi şöyle açıklar: Cenab-ı Hak Kur’ân-ı Kerîm’de

[61] Melfuzât c.4, s.157
[62] Bakara suresi, 194

﴿قُلْ قِتَالٌ فِيْهِ كَبِيْرٌ وَصَدٌّ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَكُفْرٌ بِهٖ وَالْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ وَاِخْرَاجُ اَهْلِهٖ مِنْهُ اَكْبَرُ عِنْدَ اللّٰهِ وَالْفِتْنَةُ اَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ
وَلَا يَزَالُوْنَ يُقَاتِلُوْنَكُمْ حَتّٰى يَرُدُّوْكُمْ عَنْ دِيْنِكُمْ اِنِ اسْتَطَاعُوْا﴾

"Hürmetli ayda kimseyi öldürmek zaten günahtır. Fakat insanları, Allah yolundan alıkoymak, kâfirlik edinmek ve O'nun iyi kullarını Mescid-i Haram'dan çıkarıp atmak büyük günahtır. İsyanı yaymak, yani güvenliği karıştırmak, öldürmekten daha da beterdir," der.[63]

Yine Vâdedilen Mesih hazretleri, "Görüyorum ki, bugünlerde birtakım cahil ve kötü kimseler; çoğu hindulardan ve biraz da müslümanlardan oluşan kimseler devlete karşı bazı hareketlerde bulunuyorlar. Bu hareketlerden isyan kokusu gelir. Korkarım bu isyankârlık huylarına yer etmesin. Bundan dolayı Hindistan'ın bazı bölgelerinde, örneğin Pencap ve öteki bölgelerde yaşamakta olan cemaatimin üyelerine sıkı sıkıya nasihat etmek istiyorum. Bugün cemaatimin üyelerinin sayısı Allah'ın lütfuyla yüzbinleri aşmıştır. Benim talimatıma sımsıkı tutunsunlar. Yaklaşık yirmialtı yıldan beri gerek konuşmalarımda gerek yazılarımda kafalarına şu nasihati yerleştirmeye çalıştım. Bu hükümete tam manasıyla itaat edin. Çünkü bu hükümet bize iyilik eden bir devlettir. İyi bilin ve hiç unutmayın ki, bu devlete karşı isyankârca düşünceleri içinde güden bir kimse bizim cemaatimizin üyesi olamaz. Sayesinde zalimlerin pençesinden kurtulduğumuz ve bugün gölgesi altında cemaatimizin ilerlemekte olduğu devletin iyiliğine teşekkür etmemek bence büyük bir alçaklıktır. Cenab-ı Hak Kur'ân-ı Kerîm'de

﴿هَلْ جَزَآءُ الْاِحْسَانِ اِلَّا الْاِحْسَانُ﴾

"İyiliğin karşılığı ancak iyiliktir" [64] der. Bir hadiste de, "İnsana teşekkür etmeyen Allah'a da şükretmemiş gibidir" denildi.

[63] Ceng-i Mukaddes, Ruhani Hazain; c.6, s.255
[64] Rahman suresi, 61

Şöyle biraz düşünün; Eğer bu devletin gölgesini bırakıp biraz dışarıya çıksanız, duracağınız yer hani neresi? Size kucak açacak bir devletin adını söyleyin bari! Her müslüman devlet sizi öldürmek için diş bilemektedir. Çünkü sizler onların gözünde kâfir ve mürtet olmuşsunuz. Öyleyse bu Tanrı vergisi olan nimetin değerini bilin. Şimdi boşuboşuna, "Kan akıtan bir Mehdi gelip Hıristiyan padişahları tutuklayacak" diye birtakım inançlar yaymak ve yaygara koparmak neye yarar? Bunların hepsi uyduruk meselelerdir. Bunların sonucu, bize karşı olan müslümanların kalpleri simsiyah olup katılaştı. Bu gibi inançları olanlar pek tehlikeli insanlardır. Böyle inançlar, ilerde bazı cahiller için isyankârlık vesilesi olabilir, hatta mutlaka olacaktır. Bizler, müslümanların bu gibi inançlardan kurtulmaları için çalışıyoruz. İyi biliniz ki, içinde insanlık sempatisi olmayan bir din, asla Tanrı tarafından olamaz. Cenab-ı Hak bize, "Gökyüzünde rahmet edilesiniz diye yeryüzünde merhamet edin" diye öğretti," der.[65]

Nefsanî coşkulara yenik düşmeyin!

Yine şu ikinci biat şartında nefsanî coşkular kabardığı zaman onlara yenik düşmemek için dikkatimiz çekilmiştir.

Vâdedilen Mesih Hazretleri, "Manevi vücudun dördüncü derecesini Cenab-ı Hak şu ayet-i kerime'de anlatmıştır:

﴿وَالَّذِيْنَ هُمْ لِفُرُوْجِهِمْ حٰفِظُوْنَ﴾

Yani üçüncü dereceden daha üstün derecedeki müminler, yasak nefsanî ve şehvâni duygulardan kendilerini korurlar. Bu derece üçüncü dereceden neden üstündür? Çünkü üçüncü derecedeki mümin çok sevdiği ve çok hoşlandığı şeyi, yani malını Allah yolunda harcar. Ama dördüncü derecedeki mümin ise maldan da daha çok sevdiği ve tutkun olduğu şeyi yani nefsanî şehvetleri Allah yolunda feda eder. Çünkü insanoğlu kendi şehvetine öylesine düşkündür ki, onun yerine gelmesi için sevdiği malını su gibi harcar. Binlerce Rupiyi[66] şehvetinin yerine gelmesi için mahveder.

---

[65] Mecmua-i İştihârât, c.3, s.582-585

[66] Rupi: Hindistan ve Pakistan'ın para birimidir.

Şehvetini yatıştırmak için malını hiçe sayar. Bilindiği gibi, nice iğrenç huylu ve cimri kimseler, ihtiyacı olan bir yoksula, aç ve çıplak kimseye cimriliğinden ötürü metelik veremeyen kimseler, nefsanî şehvetlerin coşkusunda hayat kadınlarına binlerce Rupi vererek yuvalarını yıkarlar. Anlaşılıyor ki şehvet seli öylesine şiddetli ve hiddetlidir ki, cimrilik gibi bir pisliği bile alıp götürür. Sözün açıkçası bu iman gücü, cimriliği ortadan kaldırır ve bunun sonucu insanoğlu sevdiği malını Allah yolunda harcar. Fakat öteki iman gücü bundan güçlüdür. Bunun sayesinde insanoğlu nefsanî şehvetlerin fırtınasından korunur. Bu iman gücü pek yamandır. Bunun kuvveti şeytana karşı koymak için pek dirençli ve sağlamdır, çok uzun sürelidir. Doğrusu bu gücün temel işi nedir biliyor musunuz? Bu nefs-i emmâre'nin eski ejderhasını ayakları altına alıp çiğner. Aslında cimrilik, nefsanî şehvetleri yerine getiren coşkunlukta, gösteriş ve riya zamanında ortadan kalkabilir de. Ama nefsanî şehvetlerin coşup kabardığı zaman meydana gelen fırtına pek korkunç ve uzun sürelidir. Allah'ın rahmeti olmaksızın asla uzaklaştırılamaz. Tıpkı insan vücudunun kemikleri gibi. İnsan vücudunun bütün organlarından en sağlam şey kemiktir. Kemik aynı zamanda uzun ömürlüdür. Bunun gibi, bu fırtınayı durdurabilecek iman gücü de pek sert ve uzun sürelidir. Böylelikle bu güç uzun zamana kadar düşmana karşı koyar, onu yıkıp yok eder. Bu da ancak Allah'ın lütfuyla mümkündür. Çünkü nefsanî şehvetler fırtınası öylesine korkunç, çetin ve şiddetlidir ki, Allah'ın özel rahmeti olmadan bunu yok etmek mümkün değildir. Nitekim Hz. Yusuf:

﴿وَمَآ اُبَرِّئُ نَفْسِیْ. اِنَّ النَّفْسَ لَاَمَّارَةٌ بِالسُّوْٓءِ اِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّیْ﴾

Yani; "Ben nefsimin (her türlü hatadan) uzak olduğunu söyleyemem. Çünkü insanın nefsi kötülüğü çok emreder. Onun saldırılarından kurtulmak mümkün değildir. Ancak Cenab-ı Hak lutfederse mümkün olur. [67]" demek zorunda kaldı. Bu ayet-i kerimede "Ancak Rabbim rahmet ederse" diye geçen kelimelere benzer sözcükler Nuh tufanından sözeden ayette de geçer. Nitekim

---

[67] Yusuf suresi, 54

Cenab-ı Hak, “Bugün Allah’ın emrinden hiç kimse kurtaramaz. Ancak o kime rahmet ederse (ancak o kurtulur.)[68] Bu da gösteriyor ki, nefsanî şehvetler fırtınası, kendi azameti ve heybeti bakımından Nuh tufanına benzer,” der.[69]

Kısacası, şehvet duyguları sizi mağlup etmeye çalışacak. Fakat siz daima ondan uzaklaşmaya çalışın. Allah’ın merhametine sığınarak ondan uzak kalmaya bakın. Çağımızda bunun nice yolları açılmıştır. Eskiye nazaran daha çok dua etmeye Allah’a yönelmeye ve O’nun lütfunu dilemeye ihtiyacımız vardır. Cenab-ı Hak Kur’ân-ı Kerîm’de:

﴿اَلَا لِلّٰهِ الدِّيْنُ الْخَالِصُ. وَالَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِهٖ اَوْلِيَآءَ مَا
نَعْبُدُهُمْ اِلَّا لِيُقَرِّبُوْنَآ اِلَى اللّٰهِ زُلْفٰى. اِنَّ اللّٰهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِيْ مَا هُمْ
فِيْهِ يَخْتَلِفُوْنَ. اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِيْ مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ﴾

Dikkat! Özgün din yalnız Allah’a yaraşır. Allah’tan başka varlıkları dost edinenler, “Biz onlara, ancak bizi Allah’a yaklaştırsınlar diye tapıyoruz,” derler. Allah ihtilâf ettikleri şeyler hakkında aralarında hüküm verecektir. Hiç şüphesiz Allah, yalancı ve nankör kimseye hidayet yolunu göstermez,”der.[70]

Vâdedilen Mesih hazretleri, “Tevrat, İncil ve Kur’ân, bu üçünün söz birliği ettikleri Tanrıya inanın! Varlığı hakkında bu üç kitabın görüş birliğiyle verdikleri şehâdet ile ispatlanmayan tanrıyı kendi kendinize sakın uydurmayın. Akıl ve vicdanın tanıklık ettiği, Tanrı kitaplarının görüş birliği içinde olduğu şeye inanın. Sakın Yüce Tanrı’ya O’nun kitaplarının arasını bozan bir şekilde inanmayın. Zina yapmayın, yalan söylemeyin. Kötü gözle bakmayın! Her türlü itaatsizlik, günah işlemek, zulüm, hıyanet, fesat ve isyan yollarından uzak durun. Nefsin coşkunluklarına karşı yenik düşmeyin. Beş vakit namaz kılın. Çünkü insan tabiatında da beş şekilde devrim meydana gelir. Yüce Peygamber Efendimize karşı

---

[68] Hûd suresi, 44
[69] Berahin-i Ahmediye, c.5, Ruhani Hazain c.21, s.205-206
[70] Zümer suresi, 4

daima şükran borçlu olun. Ona salavât getirin, çünkü karanlık çağdan sonra yeni baştan Tanrı'yı tanıma yollarını o öğretti," dedi.

Yine kendisi, "Cemaatimin temel ilkeleri işte bunlardır. Cemaatimizi başkalarından ayıran üstün belirtiler bunlardır. Cemaatimizin temel taşını koyduğu insanlık sempatisi, insanlara eziyet etmemek, devlet yetkililerine karşı gelmemek ilkesine benzer bir şey, öteki müslümanlarda asla yoktur. Onların prensipleri, yaptıkları sayısız hatalar yüzünden başka türlüdür. Bunların ayrıntılarına girmeye gerek yoktur, bunun yeri de değildir," dedi.[71]

[71] Zamima Tiryak-ül Kulûb, Ruhani Hazain c.15, s.524-526

Biatın Üçüncü Şartı

"Biat eden kimse, Allah'ın ve Peygamberin emirlerine göre beş vakit namazı hiç aksatmadan eda edecek ve elinden geldiğince teheccüd namazı kılmaya, Yüce Peygamber (s.a.v.)'e salavât getirmeye ve her gün kendi günahlarının bağışlanması için af dilemeye devamlılık gösterecek. Öz bir sevgiyle Yüce Allah'ın lütuflarını hatırlayarak hamd-ü senada bulunmayı günlük alışkanlık haline getirecektir."

Beş vakit namazı devamlı olarak kılın!

Adı geçen şartta anlatılan ilk şey, biat eden kimse Allah ile Peygamberin emirlerine göre beş vakit namazı hiç aksatmadan eda edecektir. Allah ile Peygamberin emri hem kadınlar hem erkekler içindir, yani her ikisi içindir. Aynı zamanda on yaşına ulaşmış çocuklar içindir. Namazı zamanında eda edin. Erkekler için, "Namazı cemaatle kılmaya özen gösterin," diye emir vardır. Camilere gidin, onları imar etmeye çalışın. O'nun lütfunu arayın. Beş vakit namaz asla bırakılamaz, bunda hiç mola yoktur. Ancak yolculuk ve hastalıkta kolaylık vardır. Örneğin; namazları birleştirerek veyahut kısaltarak kılmak gibi. Hastalıktan dolayı camiye gitmeme kolaylığı da var. Böyle şeylerden anlaşılıyor ki, namazı cemaatle kılmanın ne kadar büyük önemi vardır. Bunun önemini anlatan bir takım alıntılar size okuyacağım. Bununla birlikte biat olmuş herkesin kendi kendini yoklamasını rica ederim. Çünkü biat olan herkes aslında Allah'a kendisini satacağına söz verir. Bununla birlikte acaba herkes bu açık Kur'ân emrine bağlı mıdır? Her Ahmedi kendi kendisi için öğütleyicidir. Siz kendi kendinizi yoklayın, iyice inceleyin. Biz kendi kendimizi yoklayabilirsek, büyük bir devrim meydana gelebilir.

Cenab-ı Hak, Kur'ân-ı Kerîm'de:

﴿وَاَقِيْمُوْا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوْا الزَّكٰوةَ وَاَطِيْعُوْا الرَّسُوْلَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ﴾

“Namazı kılın, zekât verin. Peygambere boyun eğin ki, merhamet edilesiniz,” der.[72]

Yine Taha suresinde Cenab-ı Hak:

﴿إِنَّنِيٓ أَنَا ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّآ أَنَا۠ فَٱعۡبُدۡنِي وَأَقِمِ ٱلصَّلَوٰةَ لِذِكۡرِيٓ﴾

“Hiç şüphesiz Ben Allah’ım! Benden başka hiçbir ilah yoktur. Bana kulluk edin. Beni anmak için namaz kılın,” der.[73]

Bunun gibi, Kur’ân-ı Kerîm’de namaz hakkında sayısızca ahkâm vardır. Size bir hadis anlatayım: Hz. Cabir (r.a.) Peygamber Efendimizin, “Namazı terk etmek insanı şirk ve küfre yaklaştırır,” dediğini anlatır.[74]

Hz. Ebu Hüreyre’nin rivayetine göre Yüce Peygamber Efendimiz, “Kıyamet günü, kulun ilk önce hesaba çekilecek ameli, namazdır. Eğer namazı iyi olursa kurtulmuş olur. Eğer bozuk olursa kurtulmayıp başarısızlığa ve hüsrana uğrar. Eğer farzlarından noksan bir şey çıkarsa, Yüce Allah, “kulumun nafilesi var mı bakınız?” buyurur. Farzdan eksik olanı, nafile ile tamamlanır. Sonra diğer amelleri de incelenip denetlenecektir,” dedi.[75]

Yine Ebu Hüreyre, Yüce Peygamber Efendimizin, “Şöyle düşünüyor musunuz? Birinizin kapısı önünden akıp duran bir ırmak olsa, her gün beş vakit içinde yıkansa, vücudunuzda kir ve pastan bir şey kalır mı? Ashab-ı Kiram “Hayır efendim, kirinden hiçbir şey kalmayacak,” dediler. Yüce Peygamber, “Beş vakit namazın örneği de böyledir. Yüce Allah bununla günahları bağışlar, hataları yok eder,” dediğini işittim, der.[76]

Vâdedilen Mesih hazretleri, “Namaz kılın! Namaz kılın! Bütün saâdetlerin anahtarı namazdır,” der.[77]

Yine kendisi, “Namazın özü ve ruhu yine duadır,” der.[78]

---

[72] Nur Suresi, 57
[73] Tâhâ Suresi, 15
[74] Müslim, *Kitab’ül-İman fi beyani ıtlak-i ism-l küfri alâ men taraka-s-salat*
[75] Tirmizi kitab’üs-salât
[76] Buhari: Kitab-ü Mevakitü’s-salât
[77] İzale-i Evhâm, s.829
[78] Ruhâni Hazain: Eyyam’üs-sulh, c.14, s.241

Yine Vâdedilen Mesih hazretleri, "Ey kendisini cemaatimden sanan kimseler! Gökyüzünde, ancak takva yolları üzerine adım attığınız zaman gerçekten benim cemaatimden sayılırsınız. Beş vakit namazlarınızı öylesine korku ve dikkatle eda edin ki, sanki Allah'ı görüyormuşsunuz gibi. Oruçlarınızı da yalnız Allah için, içtenlikle tamamlayın. Zekât vermesi gereken kimse zekât versin. Kendisine hac etmesi farz olup buna bir engel olmayan hacca gitsin. İyiliği güzellikle eda edin. Kötülüğü ise tiksinerek terk edin. İyi bilin ki, takvadan boş olan bir amel Allah'a asla ulaşamaz. Her iyiliğin kökü takvadır. Eğer bir amelde bu kök yok olmazsa o amel de yok olmaz!" der.[79]

Yine Vâdedilen Mesih hazretleri, "Namaz nedir? Cenab-ı Hakk'ı tesbih ederek, hamd edip ululayarak, bağışlanmayı dileyerek, salavât getirerek, yalvarıp yakararak dua etmek demektir. Öyleyse, namaz kılarken habersiz kimseler gibi dualarınızda sadece Arapça sözcüklerine bağlı kalmayın. Böyle kimselerin namazı da istiğfarı da birer âdettir. Bunlarda gerçeklik yoktur. Fakat sizler namazı kılarken Allah'ın kelamı olan Kur'ân-ı Kerîm'den, Peygamberin kelamı olup hadislerde geçen dualardan başka bütün genel dualarınızda anadilinizde yalvarıp yakaracaksınız. Böyle alçak gönüllülük ve tevazunun kalplerinize etkisi olur," der.[80]

Yine Vâdedilen Mesih hazretleri, "Namaz öyle bir şeydir ki, bunun sonucu gök, insanoğluna eğilir. Namazının hakkını eda eden bir kimse, kendisinin öldüğünü hisseder. Ruhu ise eriyip Allah'ın eşiğine akar. İşte bu gibi namazı olan bir ev hiçbir zaman mahvolmaz. Bir hadise göre, Nuh Peygamberin zamanında namaz olsaydı, o millet asla mahvolmazdı. İnsanlar için hac da, oruç da, zekât da belli şartlara bağlıdır. Ancak namaz belli şartlara bağlı değildir. Namaz dışındaki ibâdetlerin hepsinin yılda birer kez eda edilmesi buyrulmuştur. Ancak namaz, tam tamına eda edilmedikçe, bunun sonucu ortaya çıkan bereketler elde edilemez. O zaman bu Biatın da hiçbir yararı olmaz," der.[81]

---

[79] Nuh'un Gemisi: Ruhani Hazain, c.19, s.15
[80] Nuh'un Gemisi: Ruhani Hazain, c.19, s.68-69
[81] Melfuzât, c.3, s.627

Vâdedilen Mesih hazretleri, “Namaz her müslüman’a farzdır. Nitekim bir hadise göre Yüce Peygamber Efendimiz’e milletin biri gelip müslüman oldu. Onlar, “Ya Resulüllah! Bizi namazdan muaf tutun. Biz ticaretle uğraşan kimseleriz. Bazen hayvanlarla beraber olduğumuz için üstümüz başımız temiz olmuyor. Aynı zamanda namaz kılmaya vaktimiz de olmuyor,” dediler. Bunun üzerine Yüce Peygamber Efendimiz, “Eğer namaz yoksa hiçbir şey yok demektir. Namazı olmayan bir din, din olmaktan çıkar,” dedi. Namaz nedir? İnsan, kendi hiçliğini, yalvarıp yakarmasını ve eksikliklerini Allah’ın huzuruna arz eder. Kimi zaman dilek ve isteklerinin yerine gelmesi için O’na ricada bulunmak, kimi zaman O’nun ululuğu için, O’nun ahkâmını yerine getirmek için el-pençe divan durmak, kimi zaman tam bir hiçlik ve tevazu ile O’nun huzurunda secdeye kapanmak, kimi zaman ihtiyaçların yerine gelmesi için yalvarmak, işte namaz budur. Bir dilenci gibi rica edileni överek, “Sen şöylesin! Sen böylesin” diye yalvarmak, O’nun azâmeti ve celalinden sözederek rahmetini harekete geçirip dilenmek v.s. Eğer dinin birinde bu yoksa o ne biçim dindir? İnsan her zaman muhtaçtır. Daima O’nun hoşnutluk yollarını dilemelidir. O’nun lütfunu kendisinden rica etmelidir. Çünkü ancak O’nun yardımıyla bir şeyler yapılabilir. Ey Allah’ım! Biz, Senin olalım diye yardımını esirgeme! Senin hoşnutluğuna bağlı kalarak Seni hoşnut edelim! Seni memnun edelim! Doğrusu Allah sevgisi, O’nun korkusuyla kalbin daima O’nu anmakla meşgul olması aslında namaz demektir. Gerçek din de budur işte.

Namazdan uzak kalmak isteyen kimse hayvanlar gibidir doğrusu. Hayvanlar gibi yiyip içmek, onlar gibi yatıp uyumak. Bu din olamaz. Bu kâfirlerin ahlakıdır. “Gâfil olduğu müddetçe insan kâfir olur,” atasözü dosdoğru ve yerindedir,” der.[82]

Namazda zevk duymak nasıl mümkündür? Bu hususta Vâdedilen Mesih hazretleri, “İnsan Allah’a şöyle yalvarmalı, “Ey Allah’ım! Görüyorsun ben, gözü görmez kör bir adamım. Ben şu anda tamamen ölü bir vaziyetteyim. Biliyorum ki, biraz sonra Sen’den bana “Gel artık!” diye bir ses gelecek. Ben de koşup Sana

[82] Vadedilen Mesih hazretlerinin Tefsiri, c.3, s. 611-61 Yeni basımevi Rabwah

geleceğim. O zaman hiç kimse bana engel olamaz. Ama şu anda kalbim tamamıyla kör, bilmez tanımaz durumdadır. Sen, kalbime öylesine bir nur alevi indiriver ki, bu sevgin ve aşkınla dolup taşsın. Ne olur, öylesine lutfeyle ki, haşr olunacağım zaman kör kalkmayayım. Gözü görmez kimselere katılmayayım" diye biri dua etmeye devam ederse günün birinde, namazındaki tatsızlık ve yavanlığına gökten bir şeyler düşecek. Bu da o insanın yüreğinde bir yumuşaklık meydana getirecektir," der.[83]

Teheccüd namazını kendinize lazım tutun!

Adı geçen şu üçüncü şartta teheccüd namazı için tavsiyeler bulunmaktadır. Cenab-ı Hak da: "Güneşin zevalinden gecenin iyice kararmasına kadar (değişik saatlerde) namazı dosdoğru olarak kıl. Sabahleyin Kur'ân okumayı kendine lazım tut. Çünkü sabahleyin Kur'ân okumak hakkında tanıklık edilecektir. Bu (Kur'ân'la) gecenin bir bölümünü teheccüd namazıyla geçir. Bu senin için nafile namazıdır. Bakarsın Rabbin seni övülmüş bir makama ulaştırır." der.[84]

Hz. Bilal'in rivayetine göre, Yüce Peygamber Efendimiz, "Teheccüd namazını kendinize lazım tutun. Çünkü geçmiş salih kimselerin yoludur bu. Aynı zamanda Allah'a yaklaşma çaresidir. Bu alışkanlık insanı günahlardan alıkoyar. Kötülükleri yok eder. Bedeni hastalıklardan korur," der.[85]

Yine bir hadiste Hz. Ebu Hüreyre şöyle rivayet eder: Yüce Peygamber Efendimiz, "Gecenin son saatlerinde Cenab-ı Hak dünya göğüne iner ve "Benim huzurumda dua eden var mı? Duasını kabul edeyim. Benden bağışlanmasını dileyen var mı? Ben de günahlarını bağışlayayım. Benden rızık isteyen var mı? Ben de kendisine rızık ihsan edeyim. Benden, sıkıntısının giderilmesi için dua eden var mı? Ben de onun sıkıntısını gidereyim," diye seslenir. Cenab-ı Hak sabaha kadar böyle devam eder," dedi.[86]

---

[83] Melfuzât c.2, s.616 (Yeni baskı)
[84] Beni İsrail suresi, 79-80
[85] Tirmizi; Ebvâb'üd-davât
[86] Müsnet Ahmet bin Hanbel; c.2, s.521 Beyrut Baskısı

Birçok kimseler bana dua için mektup yazarlar. Eğer Yüce Peygamber Efendimizin şu dediği gibi hareket ederlerse, Allah'ın lütfunun yağmur gibi yağacağını görürler.

Hz. Ebu Hüreyre (r.a.) şöyle rivayet eder: Yüce Peygamber Efendimiz, "Cenab-ı Hak, "Benim dostuma düşman olana karşı Ben de savaş ilan ederim. Kulum, kendisine farz kıldığım şeyler dışında başka hiçbir şeyle bana yaklaşamaz. Ancak nafile ibâdetlerle Bana yaklaşmaya devam eder. Nihayet Ben de onu sevmeye başlarım. Onu sevdiğim zaman, onun işiten kulağı, gören gözü, tutan eli ve yürüyen ayağı olurum. Benden bir şey dilerse onu kendisine ihsan ederim. Bana sığınacak olursa, onu elbette korurum," der, dedi.[87]

Yine Hz. Ebu Hüreyre'nin rivayetine göre Yüce Peygamber Efendimiz, "Gecenin bir vaktinde kalkıp namaz kılan ve namaz için karısını uyandıran, kalkmadığı zaman yüzüne su serpen erkeğe Allah merhamet eylesin. Gecenin bir vaktinde kalkıp namaz kılan ve namaz için kocasını uyandıran, kalkmadığı zaman yüzüne su serpen kadına da Allah merhamet eylesin," dedi.[88]

Vâdedilen Mesih Hazretleri, "Cemaatimizin her ferdi, kendisine teheccüd namazını lazım tutsun. Çok fazla değilse de, yalnız iki rekât kılsın. Böylece kendisine dua etme fırsatını mutlaka bulacaktır. O vakitte edilen duaların tesiri bir başkadır. Çünkü o vakitteki dualar gerçekten bir dert ve coşkunlukla insanın içinden fışkırır. İnsanın kalbinde belli bir ızdırap ve acı olmazsa, tatlı uykudan nasıl uyanabilir ki? Öyleyse bu vakitte uyanmak bile insanın kalbinde bir acı uyandırır. Bu acı duada bir nevi yürek yumuşaklığı ve ızdırap meydana getirir. Bu ızdırap ve çaresizlik duanın kabul edilmesine sebep olur. Fakat o vakitte uyanmaya tembellik ve gaflet gösterirse, adı geçen acı ve ızdırap insan kalbinde ortaya çıkmaz. Doğrusu uyku, keder ve kaygıyı ortadan kaldırır. Ama uykuyu terk edip uyanırsa, anlaşılıyor ki kendisini uyandıran, uykudan da öte daha büyük acı ve kaygısı vardır demektir," der.[89]

---

[87] Buhari, Kitab'ür-rikak, Bab'üt-tevazu
[88] Ebu Davud, Kitab'üs-salat
[89] Melfuzât, c.2, s.182 (Yeni baskı)

Yine Vâdedilen Mesih hazretleri, “Geceleyin kalkın ve dua edin ki, Yüce Allah kendi yolunu size göstersin. Yüce Peygamber (s.a.v.)’in ashabı da derece derece, aşama aşama terbiye oldular. Daha önce neydiler? Bir çiftçinin tohum ektiği gibi, Yüce Peygamber Efendimiz de bunları suladı. Onlara dua etti. Tohum da, toprak da fevkaladeydi. Bu sulama neticesinde çok güzel meyve elde edildi. Onlar tıpatıp Yüce Peygamber Efendimiz gibi hareket ederlerdi. Onlar ne günü, ne geceyi beklerlerdi. Sizler de içtenlikle tövbe edin. Teheccüd namazı için kalkın. Dua edin. Kalbinizi düzeltin. Kusurlarınızı bırakın. Sözünüzü de, özünüzü de Yüce Allah’ın hoşnutluğuna uygun kılmaya çalışın,” der.[90]

Yüce Peygambere devamlı olarak salât ve selam getirmeye çalışın!

Yine adı geçen şu üçüncü biat şartında “biat eden herkes, bundan böyle Yüce Peygambere salât ve selam getirmeye çalışacak. Bu hususta devamlılık gösterecektir.” Yüce Allah da bu konuda Kur’ân-ı Kerîm’de:

﴿إِنَّ اللّٰهَ وَمَلٰٓئِكَتَهُ يُصَلُّوْنَ عَلَى النَّبِيِّ يٰٓأَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا صَلُّوْا
عَلَيْهِ وَسَلِّمُوْا تَسْلِيْمًا﴾

“Hiç şüphesiz Allah, bu Peygambere rahmetini indirmektedir. O’nun melekleri de şüphesiz kendisine dua ediyorlar. Ey inananlar! Sizler de bu Peygambere bol bol selam ve salavât getirmeye çalışın,” der.[91]

Hz.Abdullah bin Amr bin el-Âs (r.a.) Resulüllah’ı şöyle söylerken işittiğini rivayet eder:

“Ezanı işittiğiniz zaman, müezzinin söylediğini siz de tekrarlayın. Sonra bana selam ve salavât getirin. Zira kim bana bir kere salât ve selam getirirse, Yüce Allah da buna karşılık olarak o kimseye on kere daha fazla rahmet edecektir. Sonra bana Allah’tan vesileyi isteyiniz. Çünkü vesile, cennette yüce bir makamdır. Bu

[90] Melfuzât, c.1, s.28 (Yeni baskı)
[91] Ahzab suresi, 57

makam Allah'ın kullarından ancak tek bir kişiye verilecektir. O da umarım ben olacağım. Kim benim için *vesile* dilerse, ona şefaat helâl olacaktır.[92]

Aslında her şeyi göz önünde tutmak gereklidir. O'nun rızasına kavuşmak, Hakk'a ulaşmak, dualarımızın Allah'ın huzurunda kabul edilmesi için Yüce Peygamberi vesile edinmemiz gerekir. Bunun en güzel yolu, hadiste olduğu gibi, Vâdedilen Mesih'in de anlattığı gibi Yüce Peygamber Efendimiz'e sık sık salavât ve selam getirmektir.

اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّعَلٰی آلِ مُحَمَّدٍ کَمَا صَلَّیْتَ عَلٰی اِبْرَاھِیْمَ وَعَلٰی آلِ اِبْرَاھِیْمَ اِنَّکَ حَمِیْدٌ مَّجِیْدٌ ۔اَللّٰھُمَّ بَارِکْ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّعَلٰی آلِ مُحَمَّدٍ کَمَا بَارَکْتَ عَلٰی اِبْرَاھِیْمَ وَعَلٰی آلِ اِبْراھِیْمَ اِنَّکَ حَمِیْدٌ مَّجِیْدٌ۔

Hz. Amir Bin Rabia şöyle rivayet eder. Yüce Peygamber Efendimiz, "müslümanın biri bana salât-ü selam getirdiği sürece melekler de ona salât getirirler. Artık o müslüman, isterse bunu azaltsın, isterse çoğaltsın," der.

Hz. Ömer bin Hattâb (r.a.) "Sen, yüce Peygamberine salât-ü selam getirmedikçe senin duaların yer ile gök arasında asılı kalır. Dualardan hiçbiri yukarı Allah'ın huzuruna çıkmaz,"der.[93]

Hz. Abdullah bin Mesut'un rivayetine göre Yüce Peygamber Efendimiz, "Kıyamet günü, insanlardan bana en yakını bana en çok salât-ü selam getirenidir," dedi.[94]

Vâdedilen Mesih Hazretleri bu hususta kendi tecrübesini şöyle anlatır:

"Bir kere, başlangıçtan beri uzun bir zamana kadar bende Yüce Peygamber Efendimize salât getirme tutkusu vardı. Çünkü ben,

[92] Sahih Müslim, Kitab'üs-salât, *Babül-kavl misle kavlil-müezzin semaihû sümme yusalli alen-nebiy*

[93] Tirmizi, Kitab'üs-salât, babü ma câ fi fazlis-sala alen nebiyy.

[94] Aynı eser, aynı bölüm

Allah yollarının son derece ince olduğunu ve Yüce Peygamberin vesilesi olmaksızın bunlara ulaşmanın mümkün olamayacağını gayet iyi biliyordum. Nitekim Cenab-ı Hak da "Ona vesile arayın," der. Uzun müddet sonra bir keşifte tulumla su taşıyan iki kişinin evime girdiğini gördüm. Biri, evin iç yoluyla, öteki ise dışarıdan girdi. Omuzlarında nurla dopdolu tulumları taşıyan bu iki kişi, "Bunlar yüce Peygamber Hz. Muhammed'e getirdiğin salavâtın meyvesidir," dediler.[95]

Yani bu bereketler, yüce Peygambere getirdiği salavât neticesindedir.

Vâdedilen Mesih Hazretleri, "Selam ve salavâtın yüzü suyu hürmetine Yüce Allah'ın yüce feyzanının acayip nurlar halinde Yüce Peygambere ulaştığını görüyorum. Nihayet onun göğsüne girip siner. Daha sonra oradan çıkıp sayısız borular halini alır. Oradan bu borular, hakkı olduğu kadarıyla layık olana ulaşır. Hiç şüphesiz, hiçbir feyiz, Yüce Peygamberin vesilesi olmaksızın başkasına asla ulaşamaz. Salavât ne demektir? Aslında, içinden bu nur boruları çıkan Peygamber Efendimizin arşını hareket ettirmek demektir. Yüce Allah'ın lütfu ve feyzanına nail olmak isteyen herkes Yüce Peygambere sık sık salavât-ü selam getirmelidir. Böylece bu feyzanda bir hareket meydana gelecektir," der.[96]

Vâdedilen Mesih Hazretleri, "Aslında insanoğlu yalnız bir kuldur. Kul ise sahibinin emrine uyar. Onun sözünü dinler. Eğer yüce Peygamberin feyzanını kazanmak istiyorsanız, onun kölesi olun. Cenab-ı Hak Kur'ân-ı Kerîm'de, "Günah işleyerek kendilerine yazık eden kullarım!" der. Buradaki kul kelimesi köle anlamındadır. Bütün mahlûk demek değildir. Yüce Peygamberin kölesi olabilmek için kendisine salavât getirin, hiçbir buyruğuna karşı gelmeyin. Bütün emirlerine boyun eğin," der.[97]

Vâdedilen Mesih Hazretleri, "Ey Allah'ım! Yüce Peygamber Hz. Muhammed ve onun âline, kalbinde bu ümmet için taşıdığı

---

[95] Hakikatul-Vahy Haşiyesi s.128, Ruhani Hazain c.22 s.131 (Haşiye)
[96] El-Hakem Gazetesi, 27 Şubat 1903, S.7
[97] El-Bedr Gazetesi: c.2, no:14, Tarih: 24 Nisan 1903, s.109

dert, üzüntü ve keder sayısınca, kendisine rahmet eyle Yârabbi! Kendisine, yüce rahmetinin nurlarını ebediyete kadar indir!,[98]der.

Sürekli olarak bağışlanmayı dileyin!

Yine Biatın şu üçüncü şartında istiğfar (günahların bağışlanması) için Allah'a yalvarma hususundan bahsedilmiştir. Cenab-ı Hak, Kur'ân-ı Kerîm'de:

﴿فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوْا رَبَّكُمْ . اِنَّهٗ كَانَ غَفَّارًا . يُّرْسِلِ السَّمَآءَ عَلَيْكُمْ مِّدْرَارًا. وَّيُمْدِدْكُمْ بِاَمْوَالٍ وَّ بَنِيْنَ وَيَجْعَلْ لَّكُمْ جَنّٰتٍ وَّ يَجْعَلْ لَّكُمْ اَنْهٰرًا﴾

"Onlara, Rabbinizden bağışlanmayı dileyin. O, sonsuz bağışlayandır. Eğer tövbe ederseniz, size bol bol yağmur yağdıran bulutları gönderecektir. Mal ve evlatlarla size yardım edecek. Size bahçeler yetiştirip, nehirler akıtacaktır, dedim," der.[99]

﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ. اِنَّهٗ كَانَ تَوَّابًا﴾

"Rabbini hamd ederek tesbih eyle. Kendisinden bağışlanmayı dile. Çünkü o son derece tövbe kabul edendir," [100]

Bu hususta şöyle bir hadis vardır. Ebi Bürde bin Ebi Musa babasından, o da yüce Peygamber (s.a.v.)'den şöyle rivayet eder. Yüce Peygamber Efendimiz, "Yüce Allah bana, ümmetime iki emanet verme hususunda şöyle vahiy etti: "Sen içlerinde bulunduğun sürece Allah onları azaba uğratmaz. Onlar bağışlanmayı diledikçe de Allah onlara azap etmez," dedi.[101] Ben onlardan ebediyen ayrıldığım zaman içlerinde, kıyamete dek bağışlanmayı bıraktım," dedi.[102]

Hz. İbni Abbas'ın rivayetine göre Yüce Peygamber Efendimiz, "İstiğfara sımsıkı tutunan kimseye, Yüce Allah, her türlü

---

[98] Berekat'üd-dua, Ruhani Hazain c.6,s.11
[99] Nuh Suresi, 11-13
[100] Nasr suresi, 4
[101] Enfal suresi, 34
[102] Cami Tirmizi, Kitap Tefsirü'l-Kurân Enfal Suresi Tefsiri

sıkıntıdan, güçlük ve zorluklardan kurtulma yollarını açar. Onun ummadığı yerlerden kendisine rızk ihsan eder," dedi.[103]

Vâdedilen Mesih Hazretleri, "İman köklerini sağlamlaştıran istiğfar kelimesi Kur'ân-ı Kerîm'de iki anlamda kullanılmıştır. Birincisi, kalbi Tanrı sevgisiyle sağlamlaştırarak yalnızlıkta coşan günahları Allah'a bağlı kalarak önlemek, O'na sımsıkı tutunarak, O'ndan yardım dilemek demektir. Bu denli istiğfar, ermiş kişilerin istiğfarıdır. Bu gibi kimseler, bir an olsun Yüce Allah'tan ayrılmayı kendileri için bir felaket görürler. Allah onları sevgisiyle kucaklayıp sarsın diye istiğfar ederler. Kusurlarının bağışlanması için Yüce Tanrı'ya yalvarırlar. İstiğfarın ikinci kısmı, günahtan kurtulup Yüce Allah'a koşmak, çabalamak demektir. Tıpkı ağacın toprağa ekildiği gibi, insan kalbinin tertemiz olarak yetişip günahların kuraklığı ve yıkımından korunmak için O'na tutkun ve vurgun olmak istiğfar demektir. Adı geçen her iki ifadeye *istiğfar* adı verilmiştir. İstiğfar kelimesi aslında *Gafara* sözcüğünden türetilmiştir. Örtmek, saklamak ve bastırmak anlamına gelir. Başka bir ifadeyle istiğfar, Yüce Allah'ın sevgisinde sabit olup hiç sarsılmayan kaim ve daim olan kimsenin günahlarını açığa vurmayıp saklaması, örtmesi ve beşeri zaaf köklerinin aşılmamasına özen göstermesi demektir. Dahası var, O'nun Tanrılık çarşafına saklayıp ululuğundan bir pay ihsan etmesi demektir. Veyahut günah yüzünden beşeri zaafın herhangi bir kökü açığa çıkmışsa da onu örtbas edip çıplaklığının olumsuz etkisinden korumak demektir. Çünkü Yüce Tanrı her türlü feyzanın temel kaynağıdır. O'nun nuru her çeşit karanlığı ortadan kaldırmak için hep mevcuttur. Nitekim tertemiz bir yaşam elde etmek için en doğru yol, bu korkunç vaziyetten korkarak o nezih ve tertemiz pınara doğru ellerimizi açmaktır. Böylece bu pınar bize doğru fışkıracak ve bir çırpıda bütün çirkefliği ortadan kaldıracaktır. Hakk'ın hoşnutluğuna nail olabilmek için O'nun yolunda ölümü kucaklayıp varlığımızı O'nun huzuruna koyuvermekten daha büyük fedakârlık yoktur doğrusu," der.[104]

---

103 Sünen Ebi Davud, Kitab'ül-vitr, babü fi'l-istiğfar

104 Siracettin Hıristiyan'ın dört sorusuna cevap: Ruhani Hazain, c.12, s.346-347

Yine kendisi, “Cenab-ı Hak’tan kuvvet dilemek, yani istiğfar etmeleri sonucu *Ruhül-Kudüs* desteğiyle kusurları gidermek, günah işlemekten kurtulmak mümkündür. Tıpkı Allah’ın nebi ve peygamberlerinin korundukları gibi. Eğer bazı insanlar günah işlemiş kimselerse, o zaman istiğfar onları günahın sonuçlarından, yani azaptan koruyacaktır,” der.[105]

Yine Vâdedilen Mesih Hazretleri, “Bazı kimseler günahı gayet iyi tanırlar. Bazı kimselerse günahtan tamamen habersiz kimselerdir. Onun için Cenab-ı Hak, insanoğlunun devamlı olarak istiğfar etmesini tavsiye etmiştir. İnsan her çeşit günah için, ister iç günahı olsun, ister dış günahı olsun, bilinse de, bilinmese de, el, ayak, dil, göz, kulak burunla ilgili bütün günahlardan istiğfar etmeli, bağışlanmayı dilemelidir. Hele bugünlerde Hz. Âdem’in ettiği duayı sık sık tekrarlamak lazım:

﴿رَبَّنَا ظَلَمْنَآ اَنْفُسَنَا .وَاِنْ لَّمْ تَغْفِرْلَنَا وَ تَرْحَمْنَا لَنَكُوْنَنَّ مِنَ الْخَاسِرِيْنَ﴾

“Biz canımıza yazık ettik. Bizi bağışlayıp rahmet etmezsen, şüphesiz hüsrana uğrayanlardan oluruz”[106] Bu dua zaten evvelden kabul edilmiştir. Sakın gafil olarak yaşamayın. Gaflet içinde hayatını yaşamayan bir kimsenin olağanüstü bir felakete uğraması asla beklenmez. Hiçbir bela izin olmadan kopmaz. Bana şu dua ilham edildi:

رَبِّ كُلُّ شَيْءٍ خَادِمُكَ رَبِّ فَاحْفَظْنِيْ وَانْصُرْنِيْ وَارْحَمْنِيْ

“Ya Rabbi! Herşey senin hizmetindedir. Beni koru, bana yardım et, bana merhamet eyle Ya Rabbi!”[107]

İstiğfar ile Tövbe

Vâdedilen Mesih Hazretleri, “(Kur’ân-ı Kerîm’de) “Rabbinizden mağfiret dileyerek O’na tövbe edin” diye emir vardır. Bu ümmete iki şeyin ihsan edildiğini iyi biliniz. Biri, gücü elde etmek

[105] Nuh’un Gemisi: Ruhani Hazain, c.19, s.34
[106] Araf suresi, 24
[107] Melfuzât c.2, s.577 (Yeni baskı)

için, diğeri ise, elde edilen gücü fiilen ortaya koymak için. Gücü elde etmek için istiğfar vardır. Başka bir ifadeyle, buna yardım ve medet dilemek de derler. Sufiler, nasıl ki, egzersiz yapmak için tomruk ve gülle kaldırmak vücuda kuvvet ve güç verirse, onun gibi, istiğfar da manevi bir tomruktur. Bununla insan ruhu güç kazanır. Kalbinde dayanma ve direnme gücü meydana gelir. Güç ve kuvvet kazanmak isteyen kimse istiğfara sarılmalıdır. *Gafara* kelimesi örtmek ve bastırmak anlamına gelir. İnsanoğlu istiğfar sayesinde Allah yolundan alıkoyan düşünce ve duyguları bastırıp saklamaya çalışır. Öyleyse, insana saldırıp onu mahveden zehirli maddeye karşı üstün gelmek, Cenab-ı Hakk'ın buyruklarını yerine getirme yolundaki bütün engelleri aşarak ifa etmek, bunları fiilen uygulamaya koymak istiğfar demektir. Cenab-ı Hakk'ın insanda iki çeşit madde koyduğunu iyi biliniz. Biri zehirli maddedir. Bu da şeytanın tahrikiyle harekete geçer. Öteki ise panzehir maddesidir. İnsanoğlu böbürlendiği zaman ve kendini bir şey zannettiği zaman, panzehir çeşmesinden yararlanmazsa zehirli madde üstüne çıkar. Fakat insan, kendini bir hiç ve değersizin biri biliyorsa, için için Yüce Allah'ın yardımına muhtaç olduğunu hissediyorsa, işte o zaman Yüce Allah'tan bir pınar fışkırıverir. Bunun sonucu o insanın ruhu eriyip akar. İşte istiğfarın anlamı da budur. Yani o gücü elde edip zehirli maddeyi alt edip üstün gelmek demektir," der.[108]

Yüce Allah'a hamd etmeye devam edin!

Biatın şu üçüncü şartında "biat eden bundan böyle Allah'a hamd etmeye devam etsin diye de şart koşulmuştur. Kur'ân-ı Kerîm'de Cenab-ı Hak "*El-hamdü lillâhi Rabbil-âlemin*" Her türlü hamd

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِىْ لَهٗ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ وَ لَهُ الْحَمْدُ فِى الْاٰخِرَةِ. وَهُوَ الْحَكِيْمُ الْخَبِيْرُ

âlemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur,"der. Başka bir yerde:

[108] Melfuzât c.1, s.348-349 (Rabwah'da basılmıştır)

"Her türlü övgü yalnız Allah'a mahsustur. Göklerde ve yerde bulunanların hepsi O'nundur. Ahirette de sonsuz övgüye layık olan yine kendisidir. O, sonsuz hikmet sahibidir, her şeyden haberdardır," der.[109]

Hz.Ebu Hüreyre'nin rivayetine göre Yüce Peygamber Efendimiz, "Allah'ın hamdıyla başlanmayan her önemli iş eksik kalır," dedi. Yine başka bir hadiste, "Allah'ın hamdıyla başlanmayan bir konuşma uğursuz ve etkisiz olur," dediği rivayet edilir.[110]

Bu hususta başka bir hadis de şöyledir; Numan bin Beşir'in rivayetine göre Yüce Peygamber Efendimiz günün birinde minbere çıkıp: "Az bir şeye şükretmeyen çoğa da şükretmez. Kullara şükretmeyen Tanrı'nın nimetlerine de şükretmez. Yüce Tanrı'nın nimetlerini hayırla anmak da şükretmek demektir. O'nun nimetlerini hayırla anmamak nankörlüktür doğrusu," dedi.[111]

Hz. Muâz bin Cebel (r.a.)'ın rivayetine göre, Yüce Peygamber Efendimiz kendisinin kolundan tutup, Allah'a ant olsun ki, ben seni severim," dedi. Yine devam ederek, "Her namazın ardından şu duayı okumanı tavsiye ederim:

اَللّٰهُمَّ اَعِنِّيْ عَلٰى ذِكْرِكَ وَ شُكْرِكَ وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ

Ey Allah'ım! Seni anmama, sana şükretmeme ve sana iyice ibâdet etmeme yardım etmeni niyaz ederim!"[112]

Vâdedilen Mesih hazretleri, "İnsanoğlu dikkat ve incelikle düşünecek olursa, bütün övgülere ve bütün vasıflara gerçekten Yüce Allah'ın layık olduğunu anlar. Hiçbir insan ya da başka bir yaratık sahiden ve gerçekten hamd-ü senaya layık değildir. Eğer insanoğlu hiçbir çıkar gözetmeksizin düşünecek olursa, birinin gerçek anlamda hamd-ü senaya layık olmasının ancak şu şekilde olabileceğini apaçık görecektir. Örneğin ezelden, hiçbir varlık ve yaratık daha yokken bu kâinatı yaratması O'nu gereğince hamd-ü senaya layık kılar. Veyahut ezelden ve ilk başlangıçtan daha hiç-

---

[109] Sebe suresi, 2
[110] Sünen İbni Mace, Ebvab'ün-Nikâh ve Sünen Ebu Davud, Kitab'ül-Edeb
[111] Müsnet Ahmet bin Hanbel: c.4, s.278 (Beyrut Baskısı)
[112] Sünen Ebi Davut, Kitab'ül-Vitr, *Bab fil-istiğfar.*

bir yaratık ortalıkta yokken veya varlık ve onun bekası için, vücut sağlığı ve onun korunması için, hayatın tesis edilmesi ve idamesi için gerekli olan her şeyi sağlaması O'nu gerçek övgüye layık kılar. Veyahut insanın başına felaketler gelmesine engel olup ona lutfetmesi O'nu gerçek övgüye şayan kılar. Veyahut çaba harcayanın çabasını boşa çıkarmayıp onun haklarını hiç eksiksiz büsbütün ödemesi de O'nu övgülere layık kılar. Görünürde çalışanın ve çaba harcayanın çabasına karşı bir şeyler ödemek bir bedel ve karşılıktır. Fakat hakları tastamam ve hiç eksiksiz ödeyene iyilik eden diyebiliriz. İşte birini hamd-ü senaya layık kılan yüce vasıflar bunlardır. Şimdi biraz dikkat edip düşünün! Gerçek anlamda bu övgülerin layığı olan ancak Ulu Tanrı'dır. Kendisi bu bütün yüce vasıflarını içinde bulundurmaktadır. Başka hiç kimse bu vasıflara haiz değildir. Kısacası, Cenab-ı Hak başlı başına en mükemmel ve en yüce bir şekilde övgüye layıktır. Buna karşın başka hiç kimse kendi başına bu övgüye şayan değildir. Eğer başka bir kimse buna layıksa da ancak dolaylı olarak layıktır. Bu da Yüce Allah'ın rahmetidir. Kendisi yalnız ve tek olan, benzeri olmayan kimse olduğu halde kendi hamd ve övgülerini başkasına da paylaştırmıştır," der.[113]

Vâdedilen Mesih Hazretleri cemaatine nasihat ederken, "Gökyüzünde meleklerin sizi övmesini istiyorsanız, dövülün ama sevinin, sövülün ama şükredin, başarısızlıklara uğrayın ama bağınızı koparmayın. Siz Allah'ın son cemaatisiniz. En doruk noktasında olan güzel ahlakınızı sergileyin. Aranızdan tembel olan kimse bir çirkef gibi cemaatten dışarı atılacaktır. Büyük bir hasretle ölecektir. Yüce Allah'a karşı hiç birşey yapamayacaktır. Bakın! Ben büyük bir sevinçle, **Sizin Allah'ınız gerçekten vardır,** diye haber veriyorum. Gerçi hepsi O'nun mahlûkudur, ama O'nu seçeni O da seçer. O'na koşup gelene O da gelir. O'nu yücelteni O da yüceltir. Siz kalplerinizi dosdoğru tutarak, dilinizi, gözlerinizi ve kulaklarınızı tertemiz ederek koşup O'na gelin. O da sizi kabul buyuracaktır," der.[114]

---

[113] Dua toplantısı raporu: Ruhani Hazain c,15, s.598-602
[114] Nuh'un Gemisi, Ruhani Hazain, c.19, s.15

Yine Vâdedilen Mesih Hazretleri, "Yüce Tanrı'nın sizi heba edeceğini sakın düşünmeyin. Sizler, Cenab-ı Hakk'ın elinden toprağa ekilen bir tohumsunuz. Cenab-ı Hak, "Bu tohum bitecek, yerden çıkıp yetişecek, dört bir yana dal budak salacak ve büyük bir ağaç haline gelecektir," der. Yüce Allah'ın sözüne inanan ve bu arada meydana gelen sınavlardan korkmayana ne mutlu! Çünkü sınavların gelmesi de gereklidir. Böylece biat iddiasında kimin doğru, kimin yalancı olduğu ortaya çıksın diye Cenab-ı Hak mutlaka sizi dener. Bu sınavlarda ayağı kayan kimse Yüce Allah'a karşı hiçbir şey yapamayacaktır. Talihsizlik onu cehenneme sürükler. Hiç doğmamış olsaydı kendisi için daha iyi olurdu. Fakat sonuna dek dayanan ve sabredenler; gerçi başlarına bela depremleri gelecek, felaket kasırgaları kopacak, nice milletler kendileriyle eğlenip alay edecektir. Dünya halkı onlardan tiksinecektir. Fakat eninde sonunda bu sabredenler zafer kazanmış olacaklar, sonsuz bereket kapıları kendilerine açılacaktır. Cenab-ı Hak, cemaatime şöyle haber vermemi istedi: İman eden ama imanları dünya katığından uzak olan, imanlarına ikiyüzlülük ve korkaklık bulaşmamış olan, imanları itaatin hiçbir derecesinden aşağı olmayan kimseler Allah'ın sevgili kulları olacaklar," der ve yine Cenab-ı Hak, "Doğrusu ayakları doğruluk üzerinde olanlar da bunlardır," der.[115]

Cenab-ı Hak hepimizi bu gerçek üzerine daim kılsın. Allah hepimizi gerçek ve doğru bir Ahmedi müslüman kılsın. Biat sözleşmesi üzerinde duran ve onu yerine getiren biri kılsın. Allah ile Peygamberine gerçek ve en iyi şekilde itaat eden kılsın. Vâdedilen Mesih hazretlerinin bu güzel cemaatine gölge düşürecek bir harekette bulunmayalım. Ey Allah'ım! Yanlışlıklarımızı bağışla. Kusurlarımızı örtüver Ya Rabbi! Bizleri daima Sana boyun eğen ve vefa gösterenler arasına kat. Ey Allah'ım! Hepimizi vefa ve biat sözü üzerinde sabit eyle! Bizleri, Seni sevenler arasına kat. Kuşaklarımıza bu antlaşmayı yerine getirme gücünü ihsan eyle ya Rabbi! Kendi katından hiçbir zaman bizi ayırma! Bizlere, Seni gerçek tanıma irfanını lutfeyle ya Rabbi! Ey merhamet edenlerin en iyisi

[115] El-Vasiyet Risalesi: Ruhani Hazain, c.20, s.309

olan Allah'ım! Bize merhamet eyle! Bütün dualarımızı kabul eyle! Bizi Vâdedilen Mesih hazretlerinin ettiği bütün duaların ve bu cemaate katılanlar hakkında ettiği bütün duaların varisi kıl ya Rabbi![116]

Biat şartlarıyla ilgili bu konu çok önemlidir. Çağımızda bunun ehemmiyeti daha da artmıştır. Vâdedilen Mesih Hazretlerinin çağından gitgide uzaklaşmaktayız. İçimizden bazı kimseler, Vâdedilen Mesih Hazretlerinin filan sahabesinin soyundan olduğunu iftiharla söylerler. Fakat atalarının yaptıkları fedakârlıklara pek dikkat etmezler. Daha sonraki kuşaklara hısımlık kanı geçiyordur tabii. Fakat manevi değerler azalmaktadır. Ama bu doğaldır doğrusu. Peygamberlik döneminden uzaklaştıkça elbette bazı eksiklikler ve kusurlar ortaya çıkacaktır. Fakat daima ilerleyen cemaatler, zaman, ortam ve çağdan şikayet edip yerlerinde oturmazlar. Onlar, "Aslında bizler çok mutlu ve bahtiyarız. Çünkü bizler hakkında önceden verilmiş haberler bile vardır. Yani bizler Muhammedî Mesih'in cemaatine katılıp Yüce Peygamber Efendimizin yüce talimatını dünyanın dört bucağına ulaştıracağız diye önceden haberler verilmiştir," diye sevinirler. Tabii ki, tevhide bağlı kalma şartıyla biz bunu başarırız inşallah. Aynı zamanda Vâdedilen Mesih'in verdiği talimata hem kendimiz bağlı kalalım hem de nesillerimizi buna bağlı etmeye çalışalım. Şimdi ben, Vâdedilen Mesih hazretlerinin bir iktibasını size sunacağım. Bu iktibas kendisinin, biat edenlerden neler istediğini ortaya koyar. Daha sonra biatın dördüncü şartına geçeceğim.

Vâdedilen Mesih hazretleri, "Benim elimin üzerinde tövbe etmek bir nevi ölüm ister. Böylece bu yeni hayatta yepyeni bir doğum elde etmiş olursunuz. Biat eğer içten değilse, hiçbir sonuç vermez. Bana biat olmakla, Cenab-ı Hak sizlerden gönül ikrarını ister. Nitekim beni içten kabul edip günahlarından gerçekten tövbe edenin günahlarını, sonsuz bağışlayan ve merhamet eden Allah, mutlaka affeder. Böyle bir kimse âdeta ana karnından yeniden doğmuş gibi olur. İşte o zaman melekler onu korur," der.[117]

---

[116] Hz. Mehdi'nin beşinci halifesinin İngiltere yıllık konferansının son konuşmasından alınmıştır. 27 Temmuz 2003

[117] Melfuzât: c.3, s.262

Biatın Dördüncü Şartı

"Genelde Allah'ın her yaratığına, özellikle de müslümanlara, kendi ihtirasları uğruna ne diliyle, ne eliyle, ne de câiz olmayan başka bir yolla asla bir zarar vermeyecektir."

Bu şarttan anlaşıldığı gibi öfkelenerek, kızgınlığına yenik düşerek kendine bir eza ve sahte gurur meselesi yaparak ne eliyle ne de diliyle hiç kimseye acı çektirmeyecek. Bu çok önemli bir şarttır. Biat eden bir kimse, hiçbir müslümana asla zarar vermeyeceğine söz verir. Doğrusu bu hepimizin görevidir. Buna özellikle bağlı kalacağız. Müslümanlar, sevgili Peygamber Efendimize mensup olan kimselerdir. Onlara kötülük etmek aklımızın bir köşesinden bile geçmez. Ancak sözde âlim diye geçinen ve İslamiyet'in güzel yüzünde bir leke olanlar müstesnadırlar. Onlar bu çağın Mesihi ve Mehdisini tanımayıp ona karşı düşmanlıklarını doruk noktasına ulaştırdılar. Onlara karşı da her türlü kuvvet ve kudret sahibi olup bütün kudretleri elinde bulunduran Allah'ın huzuruna eğilerek bu haylazlara karşı yardım dileyerek, "Ey Allah'ım! Bunları ancak Sen yakala," diye ricada bulunuyoruz. Çünkü Allah'ın Peygamberi bile bunlar için "aşağılık mahlûk" demiştir. Yoksa biz kimseye karşı kin gütmeyiz, öfke beslemeyiz. Bizler, Yüce Allah'ın buyruklarına göre hareket eden kimseleriz. Cenab-ı Hak, kızgınlığımızı bastırmamızı öğütleyerek,

﴿اَلَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ فِى السَّرَّآءِ وَالضَّرَّآءِ وَالْكَاظِمِيْنَ الْغَيْظَ وَالْعَافِيْنَ عَنِ النَّاسِ وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِيْنَ﴾

"Onlar bollukta da, darlıkta da Allah yolunda mallarını harcarlar. Öfkelerini yenerler, insanların kusurlarını affederler. Allah iyilik edenleri sever," der.[118]

Bu ayet sayesinde Hz. İmam Hüseyin'in bir kölesi özgürlüğüne kavuşmuştu. Bir rivayete göre Hz. İmam Hüseyin'in bir kö-

[118] Al-i İmran suresi, 135

lesi, günün birinde kendisinin üstüne sıcak su veyahut başka içecek bir şey döker. Hz. İmam Hüseyin de bu köleye biraz öfke ile bakar. Köle de pek keskin zekâlıdır. Kur'ân ilminden de anlar. Hemen atak davranarak adı geçen ayet-i kerime'den "Onlar öfkelerini yenerler!" diye okuyarak bu ayet-i kerime'yi hatırlatır. Hz. İmam Hüseyin, "Ben öfkemi yuttum," der. Köle de pek kurnaz, hemen düşünür. İmam şu anda öfkesini yendi ama başka bir zaman belki bunun acısını çıkarır diye hemen davranarak "Onlar insanların kusurlarını affederler," diye okur. Hz. İmam Hüseyin, "Peki seni affettim," der. Onun bilgisi ve kafa hızlılığı meyve verir. Hemen davranarak, "Allah iyilik edenleri sever," ayetini okur. Hz. İmam Hüseyin, "Git sen hürsün artık!" der. Eski dönemde köleler satın alınırdı. Kolay kolay özgürlüğüne kavuşamazdı. Fakat adı geçen kölenin kurnazlığı, zekâsı ve bilgisiyle efendisinin takvası ona şans getirir. Adam özgürlüğüne kavuşur. Görüyorsunuz! İslamiyet'in talimatı budur işte.

Affetmeyi ve bağışlamayı âdet edinin!

Vâdedilen Mesih Hazretleri, başkalarına iyilik etme yollarını ve onunla ilgili ahlaktan bahsederek, "Bu ahlaktan ilki affetmektir. Yani başkasının suçunu bağışlamak. Bunlardan başkasına iyilik etme davranışını şöyle açıklayabiliriz. Günah işleyen kişi aslında başkasına zarar vermiş olur. Öyleyse böyle bir kimse de zarara uğratılmalı, cezalandırılmalı, hapse atılmalı, para cezasına çarptırılmalı veya ona el kaldırıp ceza mı verilmeli? Eğer suçlarını bağışlasak, tabii ki bağışlamak uygunsa, yerindeyse, böyle bağışlamak ona iyilik etmek demektir. Kur'ân-ı Kerîm bu hususta şöyle der:

وَالْكَاظِمِيْنَ الْغَيْظ وَالْعَافِيْنَ عَنِ النَّاس

﴿جَزَآءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَافَمَنْ عَفَاوَاَصْلَحَ فَاَجْرُهٗ عَلَى اللّٰه﴾

"İyi insanlar yerine göre hareket ederler. Öfkenin yenilmesi gerektiği yerlerde öfkelerini yenerler. Affedilmesi gereken yerlerde başkalarının suçlarını affederler. Yapılan kötülüğün cezası, yapıldığı ölçüde olmalıdır. Fakat suçları bağışlamak ve bu bağış-

lama sonucu yalnız düzeltmek ve ıslah etmek söz konusu ise, herhangi bir kötülük meydana gelmezse, yani bağışlamak yerli yerinde ise, yersiz değilse, böyle bir kimse ecire nail olacaktır."[119]

Sık sık sözü edilen bir hadis vardır. Sizler de onu mutlaka işitmişsinizdir. Yüce Peygamber Efendimiz kalbine işaret ederek, "Takva buradadır, takva buradadır," der. Tabii ki eşsiz ve benzeri görülmemiş takva Hz. Muhammed (s.a.v.)'in tertemiz kalbinde vardır. Orada bundan başka bir şey yoktur.

Nitekim ey insanlar! Ey müminler cemaati! Size daima güzel örneği takip etmeniz buyrulmuştur. Bu güzel örnek ancak Yüce Peygamber Hz. Muhammed'in örneğidir. Kalbinizi biraz yoklayın. Gönlünce bu güzel örneği izleyerek içinizi takva ile doldurmaya çalışıyor musunuz? İçinizde Allah'tan sakınarak korkma duygusu ve bunun sonucu insanlık sempatisi ve hayırseverliği var mı?

Şimdi ben hadisin tümünü baştan size anlatayım. Hz. Ebu Hüreyre'nin rivayetine göre Yüce Peygamber Efendimiz, "Birbirinize karşı kıskançlık etmeyin, kin gütmeyin, düşmanlık etmeyin, birbirinizin satışı üzerine satışa kalkmayın. Ey Allah'ın kulları! Birbirinizle kardeş olun! Bir müslüman öteki müslümanın kardeşidir. O, kardeşine zulüm etmez. Onu aşağılamaz. Onu hor görmez," dedi. Daha sonra Yüce Peygamber Efendimiz, göğsüne işaret ederek üç kere, "İşte takva buradadır. Kişiye, müslüman kardeşini hor görmesi fenalık olarak yeterdir. Her müslümanın kanı, malı ve ırzı öteki müslüman'a haramdır," dedi.[120]

Kimseye zarar vermeyin!

Biatın dördüncü şartında biat eden kişi, "Ne eliyle ne diliyle ne de herhangi başka bir yolla hiç kimseye zarar vermeyeceğine söz verir. Buna daha da açıklık getirmek istiyorum. Adı geçen hadisi göz önünde tutun. Yüce Peygamber Efendimiz, "Sakın haset etmeyin," der. Haset öyle bir şeydir ki, gitgide düşmanlığa

---

[119] İslam İlkeleri Felsefesi: Ruhani Hazain, c.10, s.351

[120] Sahih Müslim; *Kitab'ül-Birr ve's-sıla Babü Tahrimi Zulm'ül-müslim ve huzlehi*

dönüşür. Haset eden kişi, başkasına daima zarar vermeyi düşünür durur. Doğrusu haset bir hastalıktır. Haset başkasına zaten zarar verir. Haset edenin yüreği de kıskançlık ve çekememezlik ateşinde daima yanar durur. Haset bazen çok küçük önemsiz şeylerden de olur. Örneğin; Filan kişinin ticareti neden benimkinden daha üstündür? Filan kişinin cebinde benden daha fazla para var. Falan kişinin evi benimkinden daha güzeldir. Filan kimsenin çocukları benimkinden daha iyidir. Kadınlar birbirlerini, takıları ve ziynet eşyası yüzünden kıskanırlar. Bu dünya eşyası şöyle dursun, din hususunda da bazı kimseler kıskanırlar. Din konusunda gıpta edip daha da ilerleyerek hizmet etmeye çalışmalıyız. Bazı kimseler hizmet edecekleri yerde hizmet edenlere çelme takmaya çalışırlar. Ona karşı şikâyetlerde bulunup din hizmetinden mahrum etmeye çalışırlar.

Yine adı geçen hadiste "kavga etmeyin" diye nasihatler vardır. Bazen çok ufak ve önemsiz şeylerden kavgalar, çekişmeler meydana gelir. Örneğin yıllık konferans (calsa salana) esnasında görev başında olan bir delikanlıya sürekli haylazlıklarından dolayı yetkilinin biri biraz sert kelimelerle tembihlerde bulunur ve ona "Bundan sonra aynı hareketi tekrarlarsan seni cezalandırırım," diye uyarıda bulunursa yanıbaşında oturan ebeveyn kavga etmek için hemen kollarını sıvarlar. Bu durum kaç kere denenmiştir. Artık o yetkili görevliyi öylesine hırpalarlar ki, el-aman! Bir taraftan bu hareketinizle biat sözleşmesini çiğnediniz. Biat ahdine aykırı hareket ederek kendi ahlakınızı bozdunuz. Diğer yandan yeni kuşağın kalbinden nizam saygınlığını silip yok ettiniz. Onun kafasından eğriyle doğruyu ayırt etme gücünü de törpülediniz.

Yine Yüce Peygamber Efendimiz, "Düşmanlıkları ortadan kaldırın!" der. Çok ufak ve önemsiz şeylerden düşmanlıklar meydana gelir. Yürekler kin, hınç ve nefretlerle dolar. Bazı kimseler düşmanlık öcünü alabilmek için fırsat kollar. Oysa "Hiç kimse ile düşmanlık etmeyin! Kin gütmeyin!" diye buyrulmuştur. Şöyle bir hadis vardır. Sahabenin biri, "Ya Resulüllah! Bana şöyle kısaca hiç unutmayacağım bazı öğütler verin," diye ricada bulunur. Yüce Peygamber de, "Sakın öfkelenme! Sakın öfkelenme," diye iki kere tekrarladı. Öfkelenmemeyi aklımıza koysak, kin, nefret ve hınçlar

kendiliğinden ortadan kalkar. Bazen başkasına salt zarar vermek gayesiyle birinin satışı üzerine satış yaparlar. Adı geçen hadiste bu da yasak edilmiştir. Bazen başkasının satışını bozmak amacıyla bir şeyin değerini olduğundan çok abartarak söylerler. Bundan herhangi bir kâr elde etmek değil, sırf başkasını zarara uğratmak için bu yola başvururlar. Yeri gelmişken şunu da söylemek isterim. Bazı kimseler evlilik için mesaj üstüne mesaj gönderirler, bu da yasaktır. Ahmediler bundan vazgeçmelidirler.

Yine Yüce Peygamber Efendimiz, "Sakın zulüm etmeyin! Hiç kimseyi hor görmeyin! Hiç kimseyi aşağılamayın!" der. Zalim bir kimse hiçbir zaman Allah'a yakınlık elde edemez. Nasıl olur da bir yandan siz Allah'ın hoşnutluğu için biat olup çağın yüce görevlisine inanıyorsunuz; diğer yandan zulmedip milletin haklarını gaspediyorsunuz. Kardeşlerinize haklarını vermiyorsunuz. Kız kardeşlerinize mal varlığınızdan hiçbir pay vermiyorsunuz. Neden? Çünkü onlar evlenip başka aileye gidecekler. Atalarınızdan sahip olduğunuz mal, mülk ve arazi başka aileye geçmesin diye kızkardeşlerinizin haklarını yiyorsunuz. Kırsal bölgelerde bu âdet pek yaygındır, olmaz böyle bir şey. Düpedüz zulümdür bu. İster hanımlarına zulmeden ve onların haklarını çiğneyen erkekler olsun, ister beylerin haklarına hiç aldırış etmeyen kadınlar olsun, hepsi yazık etmiş olurlar.

Görüyorsunuz, günlük hayatınızda zulüm dairesine giren nice şeyler ortaya çıkar. Nice davranışlardan da anlaşılır ki, biri ötekini hor görmekte veyahut küçük düşürmektedir. Bir yandan biat ederek her türlü kötülükten vazgeçeceğine söz vermekten dem vurmak, diğer yandan adı geçen şu çirkin hareketler! Bir müslümanın öteki müslüman'ı hor görmesi asla caiz değildir. Müslümanların kanı, malı ve ırzı öteki müslümanlara kesinlikle haramdır diye açıkça buyrulmuştur. Sizler, bu çağın yüce görevlisine inanıp İslam talimatını en iyi tatbik eden bir kimse olduğunuzu iddia ediyorsunuz. Bir de adı geçen çirkin davranışların sizden sergilenmesi asla beklenmez ve dayanılmaz doğrusu. Buna rağmen kendinizi Vâdedilen Mesih hazretlerinin cemaatinden sayıyorsunuz! Sakın bu hareketleri küçümsemeyin. Yüce Peygamber Efendimizin ashabının davranışı neydi acaba? İslamiyet'i kabul ettikten sonra

içlerini nasıl değiştirdiler? Bu hususta birkaç hadis daha arz etmek isterim.

Hz. Ebûzer Gaffarî'nin rivayetine göre onların bir havuzu vardı. Herkes gelir oradan su doldururdu. Günün birinde bir aileden birkaç kişi oraya gelip "içinizden hanginiz Ebûzer'in saçlarından tutup sorgulayabilir? Dediler. Birileri "Ben yaparım bu işi," dedi. Ebûzer, "O adam bana sataşmaya başladı. Ben de havuz başında duruyordum. Benimle çekişmeye başladı, beni hırpalamak istedi. Ama ben önce ayaktaydım, sonra yere oturdum. Sonra da yere uzandım. Bunun üzerine o adam bana "Ey Ebûzer! Sen önce yere oturdun sonra da yere yattın, neden?" diye sordu. Ben de, "Yüce Peygamber Efendimiz bize, "içinizden biri kızdığı zaman, ayakta ise yere oturmalı, yine de kızgınlığı geçmezse yere yatmalı," diye bize nasihat etti. Ben de onun için yere yattım," dedim.[121]

Bir hadiste şöyle bir rivayet vardır. Ravi, "Biz Urve bin Zübeyr'in yanında oturuyorduk. Adamın biri yanına gelip çekişmeye başladı. Urve bin Zübeyr de pek sinirlendi. Bunun üzerine ayağa kalktı, abdest aldı ve yanımıza gelip "Babam, Üteyh'in aracılığıyla (Üteyh ashab-ı Kiram'dandı) şu rivayeti anlattı. "Yüce Peygamber Efendimiz, "öfke şeytandan gelir. Şeytan da ateştendir. Ateş su ile söndürülür. Onun için, içinizden biri öfkelenirse gidip abdest almalı" dedi.[122]

Hz. Ziyad, amcası Utbe'den şöyle rivayet eder: Yüce Peygamber Efendimiz, "Ey Allah'ım! Ben, her türlü kötü ahlak, kötü amel ve kötü isteklerden sana sığınırım," diye hep dua ederdi.[123]

Vâdedilen Mesih Hazretlerinin bu hususta neler söylediğini ve cemaatinden neler beklediğini size arz edeyim: Vâdedilen Mesih hazretleri, "Benim cemaatimin fertleri, ister burada bulunanlar, ister başka yerlerde yaşamlarını sürdürenler olsun, benim şu tavsiyeme kulak versinler, dikkatle dinlesinler; Bu cemaate katılıp benimle müritlik bağı kurmaktan gaye, iyilik, bahtiyarlık ve takvanın zirvesine ulaşmaktır. Bunlara herhangi bir fesat, kötülük ve

[121] Müsnet Ahmet bin Hanbel: c.5, s.153, Beyrut baskısı
[122] Müsnet Ahmet bin Hanbel: c.4, s.226 (Beyrut baskısı)
[123] Tirmizi, *Ebvab-ud- davât Bâb câmiüd-davât*

ahlaksızlık yaklaşmasın. Beş vakit namazı cemaatle kılsınlar. Yalan söylemesinler. Hiç kimseye dilleriyle eziyet etmesinler. Herhangi bir ahlaksızlık yapmasınlar. Herhangi bir kötülük, zulüm, fesat ve fitne düşüncesine gönüllerinde bile yer vermesinler. Her türlü günah ve suç işlemekten, yapılması ve söz edilmesi ayıp olan davranışlardan, bütün nefsanî duygular ve uygunsuz hareketlerden uzak kalsınlar. Yüce Allah'ın gönlü tertemiz, zararsız, yumuşak başlı ve uysal mizaçlı kulları olsunlar. Tabiatlarında zehirli bir maya bulunmamalıdır. Bütün insanlara karşı sempati duymak prensipleri olmalıdır. Allah'tan korksunlar. Dillerini, ellerini ve gönül düşüncelerini her türlü yakışıksız, fesat ve hıyanet yolarından uzak tutsunlar. Beş vakit namazlarını devamlı olarak bilip isteyerek kılsınlar. Her türlü zulüm, zorbalık, gasp, rüşvet, başkalarının haklarını çiğnemek ve haksız yere taraf tutmaktan vazgeçsinler. Kötü dostların sohbetinden uzak kalsınlar. Eğer biri devamlı olarak size gelip gidiyorsa, daha sonraları o adamın, Allah'ın ahkâmına bağlı olmadığı veyahut kul haklarına hiç aldırmadığı, zalim tabiatlı, fitneci, ahlaksızın biri olduğu ispatlanırsa veyahut sizin biat olup müritlik bağı kurduğunuz şahıs hakkında ileri geri konuştuğu, aleyhinde yersiz ve gereksiz abuk sabuk, saçma sapan konuştuğu, dil uzattığı, kendisine karşı asılsız suçlamalarda bulunup iftira etmeye devam ettiği ve böylece Allah'ın kullarını aldatmak istediği ispatlanırsa, böyle bir kötülüğü aranızdan uzaklaştırmak sizin için şart olacaktır. Böyle tehlikeli bir adamdan uzak durmanız gerekir. Hiçbir din, millet ve topluluğa bağlı bir kimseye zarar vermeyi düşünmeyin bile. Herkes için hayırlı kişi olun. Haylazlar, kabadayı, fesatçı ve ahlaksız kimseler, toplantılarınıza sakın gelmesinler. Evlerinizde sakın ikamet etmesinler. Yoksa böyle kimseler ilerde sizin için tökezlenme sebebi olabilirler," der.

Yine Vâdedilen Mesih hazretleri, "Bu gibi işler ve koşullar hakkında baştan beri size anlatmaya çalıştım. Cemaatimin her ferdi bütün tavsiyelerime bağlı kalmalıdır. Toplantılarınızda hiçbir çirkeflik, alay etmek ve dalga geçmek gibi hareketler asla olmamalıdır. Yeryüzünde temiz kalpli, temiz huylu, temiz fikirli olarak yürüyün. Unutmayın ki, her kötülüğe karşılık vermeye değmez. Onun için genellikle affetmeyi ve bağışlamayı âdet edinin. Sabır

ve yumuşak başlılıkla hareket edin. Hiç kimseye haksız yere sakın saldırmayın. Nefsanî duyguları bastırmaya çalışın. Herhangi bir bahse girdiğinizde veyahut dini konuşmalarda tartıştığınız zaman daima yumuşak sözlü, uslu ve edepli olun. Biri size karşı cahillik gösterirse, ona selam verip o toplantıyı hemen terk edin. Eğer eziyet edilecek, sövülüp sayılacak olursanız, size karşı en ağır söz kullanılsa dahi sakın alçaklığa karşı alçaklıkla karşılık vermeyin. Yoksa sizler de onların seviyesine düşersiniz. Cenab-ı Hak sizi bütün dünya için iyilik ve doğrulukta örnek olacak bir cemaat yapmak ister. Öyleyse aranızdan kötülük, huysuzluk, fitnecilik ve ahlaksızlık örneği olan kimseyi çabuk uzaklaştırın. Cemaatimizde alçak gönüllülükle, iyilik, efendilik, dürüstlük, uysallık, yumuşak başlılık ve yumuşak sözlü, iyi huylu ve iyi karakterli olarak yaşamak istemiyorsa hemen bizden ayrılsın. Çünkü Yüce Tanrımız böyle kimsenin aramızda bulunmasını asla istemez. Hiç şüphesiz böyle bir kimse, bahtsızlık içinde ölecektir. Çünkü böyle bir kişi iyilik yolunu seçmedi. Onun için dikkatli olun. Gerçekten iyi kalpli yumuşak huylu ve dürüst kimse olun. Sizler beş vakit namazınızla ve güzel ahlakınızla tanınacaksınız. İçinde kötülük tohumu olan kimse bu nasihat üzerinde asla duramaz.[124]

Yine kendisi, “İnsan hiçbir zaman şımarmamalı, hayâsızlık etmemeli, başkalarına karşı kötü davranmamalı, herkese karşı sevgi ve iyilikle davranmalı, yalnız nefsanî çıkarları için kimseye karşı kin gütmemeli. İster sertlik olsun, ister yumuşaklık olsun, her ahlak yerli yerinde olmalıdır,” der[125]

Tevazu ve alçak gönüllülüğü benimseyin!

Vâdedilen Mesih hazretleri tevazu ve alçak gönüllülük hakkında, “Allah’ın azabı gelip tövbe kapısını kapatmadan önce tövbe edin! İnsan, dünya yasalarından çok korkar. Nasıl olur da Ulu Tanrı’nın yasalarından korkmasın. Bir felaket insanın başına geldiğinde ister istemez ona katlanır. Herkes teheccüd namazı için kalkmaya çalışmalıdır. Beş vakit namazlarınıza dualarınızı da

[124] İştihar, 29 Mayıs 1898, Tebliğ-i Risalet c.7, s.42-43
[125] Melfuzât. c.5, s.609 (Yeni baskı)

katın. Cenab-ı Hakk'ı kızdıran her hareketten tövbe edin. Tövbe demek, her türlü kötülüğe ve Cenab-ı Hakk'ın hoşnutsuzluğuna sebep olan yolları bırakıp içinizde gerçek bir değişiklik meydana getirmeye çalışın. İlerleyin ve takva sahibi olun! Bunda da Allah'ın lütfu meydana gelir. İnsanlık alışkanlıklarına çeki düzen verin. Sakın öfke olmasın. Yerine tevazu ve alçakgönüllülük geçsin. Ahlakı düzeltmekle birlikte gücünüzün yettiği kadar sadaka da verin. Cenab-ı Hak Kur'ân-ı Kerîm'de, "Müminler, Allah sevgisi için yoksulları, öksüzleri ve esirleri doyururlar. Onlar, "Yalnız Allah'ın rızası için size bir şeyler veririz. Korkunç günün azabından biz korkarız derler," der. Uzun sözün kısası, dua ve tövbe ile işleri görün. Sadakalar da verin ki, Yüce Allah size lütuf ve ihsanla muamele etsin" der.[126]

Yine Vâdedilen Mesih Hazretleri, "Ey arkadaşlar! Size anlatacağım şu ilkeye sımsıkı tutunun! Her millete karşı yumuşak davranın. Yumuşaklıkla akıl gelişir. Dayanıklılıkla derin düşünceler meydana gelir. Bu yolla hareket etmeyen kimse bizden değildir. Cemaatimizden biri, bize karşı olanların sövüp saymaları ve ağır konuşmalarına dayanamayıp bu meseleyi adliyeye gidip mahkemeye verebilir. Ama şiddete karşı şiddet kullanarak herhangi bir fitneyi meydana getirmeyin. Bizim tavsiyemiz budur işte. Buna uymayan kimseden biz uzağız. Onu cemaatten çıkarırız," der.[127]

[126] Melfuzât: c.1, s.134-135 (Yeni baskı)
[127] Tebliğ-i Risalet c.6, s.170

Biatın Beşinci Şartı

"Biat eden kişi hayatın bütün şartlarında, kederde ve mutlulukta, sıkıntıda ve refahta, nimette ve belada Allah'a bağlı kalacaktır. Bütün şartlarda kaza ve kadere rıza gösterecektir. O'nun yolunda her türlü zillete ve sıkıntıya katlanmaya hazır bulunacaktır. Herhangi bir bela ile karşılaştığı zaman O'ndan yüz çevirmeyecek, aksine ileriye gidecektir."

Cenab-ı Hak Kur'ân-ı Kerîm'de:

﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّشْرِىْ نَفْسَهُ ابْتِغَآءَ مَرْضَاتِ اللّٰهِ وَاللّٰهُ رَؤُوْفٌ بِالْعِبَادِ﴾

"İnsanlardan bazıları, Allah'ın rızasına kavuşmak için kendi canını bile satarlar. Allah, kullarına karşı sonsuz lutfedendir," der.[128]

Vâdedilen Mesih Hazretleri bu ayet-i kerimeyi açıklayarak, "İnsanların arasından, Allah'ın hoşnutluğunda kaybolan kimseler kendi canlarını satıp Yüce Allah'ın rızasını satın alırlar. Üzerlerine Allah'ın rahmeti olan kişiler de bunlardır… Cenab-ı Hak, bu ayet-i kerimede, "Benim yolumda, hoşnutluğumun yolunda kendi canını satan kimse her türlü üzüntüden kurtulmuş olur. Böyle bir kimse büyük bir fedakârlıkla, kendisinin Allah'ın olduğunu, varlığının yalnız Yüce Yaratana boyun eğmek için ve insanlara hizmet etmek için yaratıldığını ispatlar," der.[129]

Yine kendisi, "Allah'ın sevgili kulu O'nun yolunda canını feda eder. Onun karşılığında rızasını satın alır. Allah'ın özel rahmetine nail olanlar da bunlardır," der.[130]

[128] Bakara suresi; 208
[129] Büyük dinler toplantısı raporu: s.131-132
[130] Aynı eser: s.188

Yine kendisi, “Bazı kimseler, Allah onlardan razı olsun diye, nefislerini O’nun yolunda satarlar,” der.[131]

Doğrusu bu gibi insanlar hakkında Cenab-ı Hak müjdeler vererek:

﴿يَاأَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ . ارْجِعِيْ اِلٰى رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً. فَادْخُلِيْ فِيْ عِبَادِيْ. وَ ادْخُلِيْ جَنَّتِيْ﴾

“Ey huzura kavuşmuş nefis! Rızaya nail olup rıza sahibi olarak kendi Rabbine geri dön artık. Gel kullarıma katıl, cennetime gir!” der.[132]

Cenab-ı Hak, kendi rızasına razı olanları, O’nun hatırı için her türlü eziyet ve acıya katlananları hiçbir zaman karşılıksız bırakmaz… Aramızdan hata eden, kusur ve zayıflıkları olan, nice yanlışlık edip günah işleyenler vardır. Ama Allah'ın rızasına rıza göstermeye alışık olanlar, O’nun hatırı için her türlü sıkıntı ve eziyete katlanmaya hazır olan ve fiilen buna katlananlara, azıcık zarar ve ziyanı görüp bağırıp çağıran, yaygara ve gürültü koparıp âdeta göğü başlarına kaldıran kadınlar gibi olmayıp, sabreden kimselere Yüce Peygamber Efendimiz şu müjdeyi vermiştir:

“Sıkıntılar, günahlara kefâret olur”

Hz. Ebu Hüreyre’nin rivayetine göre Yüce Peygamberimiz, “Bir müslümanın uğradığı her bela, üzüntü sıkıntı, acı ve kayıp, hatta kendisine bir diken dahi batsa Yüce Allah onu günahları için kefaret olarak kabul eder,” der.[133]

Yine bu konuyla ilgili başka bir hadis vardır. Hz. Süheb bin Sinan’ın rivayetine göre Yüce Peygamber Efendimiz, “Müminin durumu pek tuhaftır doğrusu. Onun bütün işleri tamamen uğurludur, bereketlidir. Bu lütuf yalnız mümine özgüdür. Kendisine herhangi bir mutluluk, sevinç ve bolluk gelirse Allah’a şükreder.

---

[131] Barış mesajı: Ruhani Hazain s.23, S.473
[132] Fecr suresi: 28-31
[133] Müslim, Kitab’ül-birr ve’s-sıla (Müminin uğradığı hastalık ve üzüntü hakkında hadisler)

Onun Allah'a şükretmesi kendisine hayırlı ve uğurlu olur. Eğer ona herhangi bir üzüntü, sıkıntı, darlık ve zarar gelirse, bunun üzerine sabreder. Onun bu davranışı da kendisi için hayır vesilesi olur. Çünkü o sabredip sevaba nail olur," dedi.[134]

Bazen Cenab-ı Hak, kulunu onun evladıyla da sınar. Evladın ölmesi sonucu bazı evlerde çok ağıt tutulur. Hele kadınlar arasında çok yas tutulur. Allah'a şükürler olsun, Cenab-ı Hak, Müslüman Ahmediye Cemaatine çok sabreden ve O'nun rızasına razı olan analar ihsan etmiştir. Fakat bazen az da olsa tek tük yerlerden şikâyetler dile getirilir. Özellikle tahsili az olan kimseler şikâyet ederler. Fakat bence nankörlükle ilgili kelimeler, şikâyetler, yakınmalar, sadece tahsili az olanlarda görülmez, bayağı tahsilli kimselerde de bu duruma rastlanır.

Bir rivayete göre Yüce Peygamber Efendimiz, kadınlardan biat sözü aldığı zaman adıgeçen şeyler için de söz alırdı. Bununla ilgili bir hadis de şöyledir:

Hz. Üseyyid, Peygamber Efendimizin elinden biat eden bir hanım sahabeden şöyle rivayet eder: "Yüce Peygamber Efendimiz kadınlardan biat alırken, "biz buyruklarınıza karşı gelmeyeceğiz. Yas tuttuğumuzda dövünüp yırtınmayacağız, yaygara koparmayacağız, yakamızı yırtmayacağız, saçlarımızı dağıtmayacağız (aşırı derecede üzüntü, kaygı, sabırsızlık ve karamsarlık göstermeyeceğiz.)" diye bizden söz alırdı."[135]

Gerçek sabır acının başındadır

Hz. Enes (r.a.)'nın rivayetine göre Yüce Peygamber Efendimiz, birinin kabri başında oturmuş ağlayan bir kadının yanından geçti. Yüce Efendimiz yaşlı kadına "Allah'tan sakın ve sabreyle," diye tavsiye etti. Kadın, "Haydi git buradan, uzaklaş! Başıma gelenler, senin başına gelmedi," dedi. (Kadın aslında Yüce Peygamberi tanıyamamış olacak ki böyle küstahça ve terbiyesizce kelimeler kullandı) Daha sonra kadına kendisinin Hz. Muhammed

[134] Müslim, Kitab'üz-züht (Müminin her şeyi hayırlıdır)
[135] Ebu Davut, Kitab'ül-cenaiz (ağıt tutmakla ilgili hadisler)

(s.a.v.) olduğu anlatılınca, hemen toparlandı ve kendine geldi. Koşarak Peygamber Efendimizin evinin kapısına kadar geldi. Eskiden kapıda bekçi veya yaverler yoktu. Kadın doğru içeri girdi. "Ya Resulüllah! Kusura bakmayın! Ben sizi tanıyamadım doğrusu!" diye açıklamada bulundu. Yüce Peygamber Efendimiz, "Sabır aslında acının başında olur," dedi. (Yoksa zamanın geçmesiyle herkes ister istemez sabreder)[136]

Şu anda üzerinde durduğumuz biatın beşinci şartında çok önemli bir noktaya değinilmiştir. Sözgelimi insanın günleri, hali vakti ne kadar dar ve sıkıntılı olursa olsun, bu kara günleri ne kadar uzarsa uzasın, dünyanın maddi parlaklığı ve yaldızlığı ne kadar çekici olursa olsun insan böyle şeylere aldırış etmemelidir. Kimi zaman insan şöyle "acaba filan iş yapsam çok kâr ve kazanç elde ederim" diye düşünür. Hele dünya güçleri ve göze çarpan parlaklığı onu davet ediyorsa ve kendisini, "sen Ahmedi olup cemaate bağlı kalarak da bu işleri yapabilirsin. Bak şu alışverişi yaparsan, şu ticarete girersen durumun düzelir. Halin vaktin yerine gelir. Aylık aidatı da rahatlıkla ödersin," diye çeliyorsa da çok dikkatli olmak gerekir. İnsanı aldatıp eğri ve dolambaçlı işlere sokarlar. Bunların hepsi deccal fitnesidir. Cemaatten ve Yüce Allah'tan koparıp uzaklaştıracak birer tuzaktır. Vâdedilen Mesih hazretleri, "Eğer siz biat edip cemaate katılmışsanız sakın bu dümenlere kanmayın, bu dalavereden uzak durun. Allah'a bağlılık ve vefa gösterin. O'na meyil edin, O'na eğilin. İşte o zaman siz benimsiniz. O vakit her şeyi elde edeceksiniz," der. Bu hususta Yüce Peygamber Efendimizin pek tatlı bir öğüdü de şöyledir:

Hz. İbni Abbas, "Günün birinde bir bineğe Peygamber Efendimizin arkasına binmiştim. Kendisi bana "Ey delikanlı! Sana birkaç öğütte bulunacağım. Evvela hep Allah'a dikkat et. O da seni dikkate alacaktır. Hep Allah'ı düşün. O'nu hemen yanıbaşında bulacaksın. Bir şeyi istediğin zaman da yalnız Allah'tan iste. Bir şeyi dilediğin zaman da hep O'ndan dile. İyi bil ki, bütün halk bir araya gelip sana yarar sağlamak isteseler, Allah istemedikçe sana asla yarar sağlayamazlar. Ancak Allah dilerse

---

[136] Buhari, Kitab'ül-cenaiz bab ziyaret'il-kubûr

onu senin kısmetine yazar. Eğer onlar bir araya gelip sana zarar vermek isterlerse, Allah istemezse sana asla zarar veremezler. Ancak Allah dilerse onu senin kısmetine yazar. Kalemler kaldırıldı. Kader defteri kapanmıştır," dediğini anlatır.

Başka bir rivayete göre Yüce Peygamber Efendimiz, "Allah'a dikkat et, O'nu karşında bulursun. Allah'ı bollukta tanı, O da seni darlıkta tanıyacaktır. Sana isabet etmeyen şey hiçbir zaman sana ulaşmaz. Çünkü senin kaderinde yoktu. Ama senin eline geçen mutlaka sana erişecekti. Senin eline geçmeden olmazdı. Çünkü yazgı böyleydi. İyi bilin ki, Allah'ın yardımı sabredenlerden yanadır. Sevinç, sıkıntıyla beraberdir. Her sıkıntıdan sonra kolaylık da vardır," dedi.[137]

Yüce Peygamber Efendimizin hiçbir hareketi, hiçbir işi Allah'ın hoşnutluğu olmaksızın olmazdı. Yine de kendisi sızlanarak dua ederdi. Muhammed bin İbrahim, Hz. Ayşe'den şöyle rivayet eder: Bir keresinde ben, Yüce Peygamber Efendimizin yanında yatıyordum. Gecenin yarısında, kendisinin yanımda olmadığını hissettim. Yattığı yerde sağı solu yokladım. Birden elim, ayağına dokundu. Kendisi secdeye kapanmış şöyle dua ediyordu; "Ey Allah'ım! Senin kızgınlığından Senin hoşnutluğuna, Senin cezandan Senin affına sığınırım! Senin bütün hamdını dile getiremem. Sen kendi senanı anlattığın gibisin."[138]

Medine'den biri, Hz. Abdülvahâb bin Verd'den şöyle rivayet eder: Hz. Muaviye, Hz. Ayşe'ye, "Bana yazılı olarak nasihat edin," diye mektup yazar. Hz. Ayşe de kendisine, "Selamün Aleyküm. Ben Yüce Peygamberin: "İnsanları gücendirerek de olsa, Allah'ın rızasını üstün tutan kimseye Allah, insanlara karşın, ona bizzat kafi olur. Ama insanların hoşnutluğu için Allah'ı gücendireni, Allah insanlara teslim eder," dediğini işittim" diye mektup gönderdi.[139]

[137] Sünen Tirmizi, Ebvab sıfat'ül-kıyame
[138] Sünen Tirmizi, Kitab'üd-davât
[139] Tirmizi, Kitab'üz-zühd

Siz Allah'ın son cemaatisiniz

Vâdedilen Mesih Hazretleri, kendisine bağlı bulunmaları için cemaat üyelerine, "Sizden önce geçmiş müminlerin çeşitli üzüntü ve sıkıntılarla sınav edildiği gibi, sizler de böyle sınavlara mutlaka uğratılacaksınız. Dikkat! Sakın tökezlemeyin! Gök ile ilişkiniz sağlamsa, yer size karşı hiçbir şey yapamaz. Eğer zarara uğrayacak olursanız, düşman elinden değil, kendi ellerinizden uğrarsınız. Eğer yeryüzündeki bütün saygınlığınızı yitirirseniz, Cenab-ı Hak, size gökyüzünde bitmez tükenmez bir saygınlık ihsan edecektir. Sakın O'nu bırakmayın. Sizler eziyet edilip nice umutlarınızdan mutlaka mahrum edileceksiniz. Böyle durumlarda sakın üzülmeyin. Çünkü Ulu Tanrı'nız acaba onun yolunda ayağınız sağlam mı, değil mi diye sizi sınar. Gökyüzünde meleklerin sizi övmelerini istiyorsanız, dövülün ama sevinin, sövülün ama şükredin, başarısızlıklara uğrayın ama ilişkiyi sakın kesmeyin. Siz Allah'ın son cemaatisiniz. Öyleyse yapacağınız işler en üstün ve en yüksek seviyeli olmalıdır. İçinizden tembel bir kimse iğrenç bir şey gibi cemaatin dışına atılacaktır. Büyük bir hasretle ölüp, Allah'a karşı hiçbir şey yapamayacaktır. Bakın ben size büyük bir sevinçle Yüce Allah'ınızın gerçekten var olduğunu haber veriyorum. Gerçi hepsi O'nun mahlûkudur, ama Allah, kendisini seçeni seçer, kendisine gelene O da gelir, kendisine saygı göstereni O da sayar," der.[140]

Yine kendisi, "Allah'ı razı etmeye çalışmalıyız. Bunun için samimilik, doğruluk ve vefa şarttır. Çaba ve gayretimiz sadece sözde kalmamalıdır. Allah'ı razı ettiğimiz zaman Yüce Allah da bereketler ihsan eder. Bolluk ve bereketler kapısını ardına kadar açar. Doğruluk ve vefa kapısı denilen şu dar kapıdan geçmek de kolay değildir. Rüya veya ilham ile asla övünmeyiniz. El üstüne el koyup aylak aylak oturmak, mücadeleden el çekmek Allah'ın hoşuna gitmez," der.[141]

Yine Vâdedilen Mesih Hazretleri, "Her mümin hep aynı durumdadır. Samimilik ve vefalılıkla O'nun olana Allah dost olur.

[140] Nuh'un Gemisi, Ruhani Hazain c.14, s.15
[141] Bedr gazetesi, c.3, no.18, Tarih, 8-16 Mayıs 1904

Eğer iman binası çürük ise o zaman durum vahimdir. Biz kimsenin kalbinin halini bilmeyiz. Ama kul, içtenlikle Allah'a bağlandığı zaman, Yüce Allah da özellikle onu korur. Gerçi O herkesin Tanrısıdır. Ama bu alanda hususi özen gösterene O da özel tecellisini gösterir. O'nun için hususi ve özel olmak, nefsin paramparça olup hurdahaş olması demektir. Onun için ben cemaatime "Biat ile asla gururlanmayın" diyorum. Eğer kalp tertemiz değilse, el üstüne el koymak neye yarar….. Gerçekten ikrar edenin büyük günahları bile bağışlanır. Ona yepyeni bir hayat verilir," der.[142]

Benim olanlar benden kopamazlar

Vâdedilen Mesih Hazretleri, "Beni izlemek istemeyen kimse benden ayrılsın. Kim bilir daha geçip aşmak zorunda kalacağım nice korkunç ve dehşetli ormanlar ve dikenli çöller karşıma çıkacaktır. Ayakları nazik ve narin olan kimseler neden benimle bunca zahmetlere katlansın? Benim olanlar benden asla kopamazlar. Ne beladan, ne milletin sövüp saymalarından, ne semavi sınav ve imtihanlardan korkarak benden asla ayrılamazlar. Ama benim olmayanlar boşuna arkadaşlıktan dem vururlar. Çünkü onlar pek yakında benden koparılacaklar. Onların geleceği, geçmişlerinden daha da beter olacaktır. Biz depremlerden korkar mıyız? Allah yolunda karşılaşacağımız imtihanlardan ürker miyiz? Sevgili Tanrı'mızın herhangi bir sınavından kaçar mıyız? Asla! Ama her şey O'nun sonsuz lütfu ve rahmeti sayesinde geçer gider. Öyleyse bizden ayrılmak isteyenler şimdiden ayrılsınlar. Onlara selam ve elveda! Fakat iyi bilin ki, kötü sanıda bulunarak ilişkiyi kestikten sonra dönmek isterlerse de bu dönüş Allah katında vefakâr insanların gördükleri saygınlığı göremez. Çünkü kötü sanı ve hainlik lekesi pek büyük bir lekedir," der.[143]

[142] Melfuzât c.3, s.65 Yeni baskı
[143] Envar'ül-İslam, Ruhani Hazain c.9, s.23-24

En mükemmel vefa ve sebatlılığın en güzel örneğini sergileyin!

Bugünden yüz sene önce Vâdedilen Mesih Hazretlerinin iki ashabı en mükemmel vefa ve sebatlılığın en güzel örneğini sergilediler. Biat ahdini yerine getirdiler. Hem de en iyi şekilde ifa ettiler. Biat sözünü bozmaları için düşmanlar pek cazip şeylerle onları ayartmak istedilerse de bu sebat prensleri hiç aldırış etmediler. Biat sözünde sağlam bir şekilde direndiler. Asla sarsılmadılar. Vâdedilen Mesih Hazretleri ikisini büyük takdirle anmıştır. Onlar Sahipzade Seyyid Abdullatif Şehit ile Mevlevi Abdurrahman Han Efendidir. Bu hususta Vâdedilen Mesih hazretlerinin bir iktibasını sunuyorum.

Kendisi, "Şimdi iman ve adaletle düşünmek gerekir. Eğer bir cemaatin temeli tamamen sahtekârlık, yalan ve iftira üzerine kurulmuşsa, o cemaatin üyeleri böyle bir sebat ve yiğitlik ortaya koyabilirler mi? Hatta bu yolda linç edilmeyi kabul ederler. Çoluk çocuğa dahi aldırış etmeyip canlarını mertçe feda ederler. Biat sözünden dönmeleri halinde kendilerine kurtuluş sık sık vaat edilir. Buna rağmen bu yoldan asla vazgeçmezler. Nitekim Şeyh Abdurrahman Kabil'de boğazlandı. Ama gık bile demedi. Kendisi "beni bırakın, ben biat sözünü bozuyorum," demedi hiç. İşte gerçek dinin de, gerçek imamın da belirtisi budur. Birileri onun hakkında gerçek ve tam bilgi sahibi olup can-ü gönüllerine iman tatlılığı sinerse, işte o zaman böyle kimseler bu yolda canını bile feda etmekten korkmazlar. Ancak imanları yüzeysel durumda olup damarlarına kadar inmemişse *Yahuda İskariyoti*[144] gibi, küçük bir şeyin hevesiyle bile imandan olurlar. Her Peygamberin zamanında bu gibi iğrenç döneklerin örnekleri pek çoktur. Ama Allah'a şükürler olsun, bana içten bağlı olanların kalabalık bir topluluğu benimle birliktedir. Bunlardan her biri benim için bir nişandır. Bu Allah'ımın bir lütfudur. Ya Rabbi! Sen benim cennetimsin. Senin rahmetin benim kalkanımdır. Ayetlerinse benim gıdamdır. Senin lütfun benim çarşafımdır," der.[145]

[144] Hz.İsa'ya karşı yahudilerle işbirliği yapan ve karşılığında para alan havâri.
[145] Hakikat'ül-Vahiy, Ruhani Hazain c.22, s.360-361

Bundan sonra da yüz yılı aşkın cemaatin tarihi, adı geçen vefa ve sebatlılık örneklerinin hep devam edegeldiğine şahittir. Her türlü can ve malla ilgili zararlar verildi. Nice kimseler şehit edildi. Babanın önünde oğul, oğlun önünde baba vuruldu. Peki vefalıların en vefalısı ve bu vefalılıklara en iyi karşılık veren Allah, dökülen bunca kanları boşa mı çıkaracak? Asla! Bunların nesillerine eskiden daha fazla kendi rahmeti ve lütuflarının sağanak yağmurunu yağdırdı. İçinizden burada bulunanlar veyahut dünyanın çeşitli ülkelerinde yaşayanlar buna tanıktırlar. Hatta bunların çoğu bu lütuflara nail olmuşlardır. Bu, Allah'a karşı gösterdiğiniz vefanın ve Vâdedilen Mesih hazretlerine verdiğiniz biat sözünü yerine getirmenizin meyvesidir. Sakın bolluk ve refahta siz veya nesilleriniz bu biat ahdini unutmayasınız. Sevgili Allah'a karşı daima vefalı olun. Böylelikle bu lütuf, kuşaklarınızda sürekli olarak devam eder. Bu vefalılık bağını gelecek kuşaklarınıza da geçirmeye çalışın.

Biatın Altıncı Şartı

"İslamî olmayan gelenek ile şehvet ve heveslere uymaktan vazgeçecek ve kendini tamamen Kur'ân-ı Kerîm'in hâkimiyetine teslim edecektir. Allah'ın ve Peygamberin buyruklarını hayatının her döneminde kendisine rehber edinecektir."

Vâdedilen Mesih Hazretleri: "Sizler, örf ve âdetlere uymayacağınıza biat ahdinde bana söz verin," diyor. Nasıl gelenekler? İçinde yaşadığınız toplumun parçası olduğu için dininize kattığınız gelenekler demek istiyor. Öteki dinlerde de bu gelenekler bulunduğu için sizler de bunları benimsediniz. Örneğin düğün derneklerinde bazı saçma sapan gelenekler vardır. Mesela güvey tarafından gelin için hediye olarak gönderilen elbise veya eşyayı ortalıkta sergilemek veyahut çeyizi herkese göstermek için adamakıllı sergi sermek v.s. İslamiyet sadece mehir hakkıyla nikahın duyurulmasını emreder. Bundan öte bütün örf ve âdetler saçmalıktır. Gerek güvey ve ailesi tarafından gerek kızın ailesi tarafından verilen çeyizin sergilenmesinden gaye, hali vakti yerinde olanlar "bizim hısımlarımızın çocuklarının düğünlerinde, kardeşleri, kızkardeşleri, oğlan veya kızlarının düğünlerinde verdikleri hediyelerden kat kat fazla verdik," diye böbürlenip kurulmaktır. Gaye yalnız bu hususta yarışarak gösterişte bulunmaktır. Bugünlerde içinizden nice kimseleri buraya geldikten sonra Cenab-ı Hak geçim genişliği ve bollukla şereflendirmiştir. Bu da Vâdedilen Mesih Hazretlerinin cemaatine katılma bereketidir. Bir de sizin büyüklerinizin verdiği fedakârlıklar ve ettiği duaların feyzidir. İçinizden bazıları, bu lütuf ve bereketleri Allah'ın huzuruna eğilerek sunmak ve O'nun yolunda harcamak yerine düğünlerinde, evlilik törenlerinde yalnız gösteriş için, isim yapmak için, kendini göstermek için bu âdetler uğruna su gibi para harcarlar. Evlilik törenlerinde yemekler savurulur, israf edilir. Sırf gösteriş için türlü türlü aşlar, yemekler hazırlanır. Buna baka baka dar gelirli, gücü yetmeyen kimseler de artık çeyizlerini dünyaya göstermek için

borca girerler. Kimi zaman kız tarafı, erkek tarafından fazlaca çeyiz talebinde bulunmasın veyahut onlar “gelin hiç çeyiz filan getirmedi” diye sitem etmesinler diye borç altına girerler. Erkek tarafı biraz Allah’tan korkmalıdır. Yalnız âdetler yerine gelsin diye, burunlarını yüksek göstermek için, dar gelirli kardeşlerini güçlüklere ve borçlara sokmasınlar. Bir taraftan biz, Ahmedi olduğumuzu iddia edip biatın on şartını yerine getireceğiz diye söz veriyoruz. Şimdilik ben, düğün âdetlerine kısaca değindim. Ama istersem düğünün örf ve âdetleriyle ilgili korkunç sonuç ve boyutlara ulaşan daha nice örnekler verebilirim. Bu gibi örf ve âdetler çoğalınca insan artık kör olur. Böyle durumda insan ilk önce hırs ve hevesin kucağına düşer. Oysa biat ettikten sonra her türlü hırs ve hevesten vazgeçeceğine, kendini tamamen Allah ile Peygamberin hâkimiyetine teslim edeceğine söz vermiştir. Peki, Allah ile Peygamber bizden ne ister? Tabii ki, her çeşit örf ve âdeti, hırs ve hevesi bırakıp O’nun buyruklarına uymamızı ister. Nitekim Cenab-ı Hak, Kur’ân-ı Kerîm’de:

﴿فَاِنْ لَّمْ يَسْتَجِيْبُوْا لَكَ فَاعْلَمْ اَنَّمَا يَتَّبِعُوْنَ اَهْوَآءَ هُمْ . وَمَنْ اَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ هُدًى مِّنَ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ﴾

Yani “Eğer hiçbir cevap vermezlerse bil ki, onlar yalnız kendi arzularına uyarlar. Zaten Allah'ın hidayetini bir yana bırakıp yalnız kendi arzusunun peşine koşan kimseden daha sapık kim olabilir? Allah zalim olan bir millete hidayet yolunu göstermez,” der.[146]

Bakın Cenab-ı Hak bu ayet-i kerimede kararını vermiştir. Bu da bizim için korkulacak bir durumdur. Çünkü yalnız kendi arzularının peşinde koşanlar doğru yola gelmezler. Bir yandan, çağın imamını tanıyıp ona inandığımızı iddia ediyoruz, diğer yandan toplumun kötülükleri vardır, bu fenalıklardan vazgeçeceğiz diye çağın imamına söz veriyoruz. Eğer bunlardan vazgeçmiyorsak, acaba böylelikle biz gerisin geriye gitmiyor muyuz? Herkes kendi

[146] Kasas suresi: 51

kendini yoklamalıdır. Kendi durumunu gözden geçirmelidir. Eğer verdiğimiz sözü tutuyor, Yüce Allah'tan korkarak her türlü hırs ve hevesten uzak duruyor, sevgili Rabbimize hamd-ü sena ederek O'na eğiliyorsak, O da bunun karşılığında bize cenneti müjdeliyor.

﴿وَاَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهٖ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوٰى. فَاِنَّ الْجَنَّةَ هِىَ الْمَأْوٰى﴾

Yani " Allah'ın yüceliğinden korkarak nefsini bayağı arzulardan alıkoyan kimsenin kalacağı yer cennettir.[147]

Şimdi de örf ve âdetlerle ilgili bazı hadisleri sunuyorum.

Hz. Ayşe (r.a.)'ın rivayetine göre Yüce Peygamber Efendimiz, "Din ile hiç alakası olmayıp yine din içinde türetilen bir âdet, aslında reddedilmiş ve makbule geçmez bir gelenektir," dedi.[148]

Hz. Câbir'in rivayetine göre Yüce Peygamber Efendimiz bize bir konuşma yaptı. Gözleri kızardı. Sesi yükseldi. Pek coşarak konuştu. Sanki bize saldırıya geçecek bir ordudan korkutuyormuş gibi, kendisi, "O ordu belki sabaha karşı, belki de akşamüstü size saldıracak," dedi ve devam etti. "Ben ve o saat birlikte gönderildik," bunu söylerken şahâdet parmağıyla orta parmağını birleştirerek gösterdi. "Nasıl ki bu iki parmak birlikte yan yana ise, ben ve o saat böyle yan yanayız," dedi. Yine kendisi, "En iyi kelam Allah'ın kitabıdır ve en iyi yol Muhammed'in yoludur. En çirkin amel dinde yenilik çıkarmak, yeni yeni bidat ve âdetler çıkarmaktır. Her bidat sapıklığa götürür," dedi.[149]

Hz. Amer bin Avf'un rivayetine göre Yüce Peygamber Efendimiz, "Benim sünnetlerimden birini öylesine uygulamaya koyan kimse ki, halk da o sünneti tatbik etmeye başlasa, ona da, sünneti tatbik edene de eşit olarak ecir verilecektir. Ecirlerinde herhangi bir eksiklik olmayacaktır. Aynı zamanda biri, herhangi bir bidatı çıkarır, halk da o bidatı uygularsa, ona o günah işleyenlerden pay

[147] Naziat suresi: 41,42
[148] Buhari Kitab'üs-sulh *babü iza istalahu âlâ sulh-ı cûdin*
[149] Müslim, Kitabül- Cumua Namaz ve hutbenin kısa olmasıyla ilgili hadisler

verilecektir. Bidatı tatbik edenlerin günahlarında da herhangi bir eksiklik olmayacaktır," dedi.[150]

Yeni yeni bidat ve âdetler reddedilmeye lâyıktır

Bu hadise göre din ile hiç alakası olmayan, dinden uzaklaştıran, Allah ile Peygamberin buyruklarını küçük düşüren örf ve âdetler reddedilmeye layıktır. Bunların hepsi yersiz ve gereksizdir. Hepsi de çürütülmeye layıktır. Bunlardan sakının. Çünkü bunlar yine dinde yeni yeni bidatlar çıkaracak ve böylece din de çığırından çıkacaktır. Bakın öteki dinlerde meydana gelen örf ve âdetler dini bozmuştur, doğrusu olacağı da buydu. Çünkü çağımızda yaşayan gerçek din yalnız İslamiyet olacaktı. Öteki dinlere şöyle bir göz gezdirin. Hıristiyanlığı ele alalım. Sözde tek bir din olmasına rağmen, değişik ülke ve bölgeler, kendi kültürlerinin örf ve âdetlerini dinin bir parçasıymış gibi kabul etmişlerdir. Afrika'da bu gibi örneklere sık sık rastlanır. Bir kere bu bidatların yolu açılırsa, dinde de yepyeni bidatlar yerleşmeye başlar. Yüce Peygamber Efendimiz bu gibi bidat çıkaranları uyarmış, korkutmuştur. Kendisi bu hususta pek düşünceli ve kaygılıydı. Yüce Peygamber (s.a.v.), "içine düşeceğiniz bidatlardan dolayı, aşağılık heveslere kapılacağınızdan ötürü, ben pek tasalıyım. Bunun yüzünden dinde bozulma meydana gelip sapıklığa düşmeyesiniz diye pek kaygılıyım," dedi.

Bugünlerde siz batı toplumunda ikamet etmektesiniz. Buranın sayısızca örf ve âdetleri ortalığı sarmıştır. Bunlar dinden uzaklaştıran, İslamiyet'in güzel yüzüne gölge düşüren örf ve âdetler, tavır ve tarzlardır. Çünkü dünyanın parlaklığı ve yaldızlığı pek etki eder. Bundan ötürü bu toplum içinde çok dikkatle ve titizlikle adım atmak gerekir. Onların yalan yanlış örf ve âdetlerini benimseyeceğimize, onlara İslamiyet'in güzel talimatını takdim etmek gerekir. Bir Ahmedi'nin karakteri ve tutumu, batı toplumunun etkileyemeyeceği kadar sağlam, güçlü ve sarsılmaz olmalıdır. Sözgelimi, İslamiyetin kadınlara örtünme emri vardır. Toplumda, kadınların örtünmeleriyle onurlu ve saygın yeri vardır. Kadının

[150] İbni Mace, Sünnetin ihyasıyla bir bidatın çıkarılmasıyla ilgili hadisler

kendisinin örtünüp toplumda örtünmenin fayda ve güzelliklerini anlatması elbette daha fazla etkili olacaktır. Buna karşın, eğer erkekler, örtünmenin yararlarını bu toplumda anlatırlarsa, o kadar etkili olmayacak sanırım. Onun için bu hususta örtünen kadın imtiyazlı olarak daha fazla tebliğ fırsatları bulacaktır. Bu gerçeğe de dikkat edilmelidir. Bunun dışında batı toplumunun nice kötülükleri vardır. “Efendim biz bu toplumun bir parçasıyız. Bunlarla iç içe yaşıyoruz. Bu kötülükleri benimsemek zorundayız,” diye düşünmek korkunç bir şeydir doğrusu. Örneğin içki içen biriyle arkadaşlık ediyorsunuz. Onunla birlikte içkili bir lokanta ya da bara gidiyorsunuz. “Arkadaşım orada içki içer ben de kahve veya başka içecek bir şey alırım” diye düşünmek doğru değildir. Çok dikkat etmek lazımdır. Bakarsınız siz de günün birinde ondan etkilenip başlangıçta bir iki yudum derken alışıverirsiniz. Allah korusun! Peygamber Efendimizin bu hususta çok kaygılı ve düşünceli olduğu şu hadisini daima göz önünde tutun. Hz. Ebu Bürze (r.a.)’ın rivayetine göre Yüce Peygamber Efendimiz, “karınlarınızla edep yerlerinizde meydana gelecek bayağı arzulardan ötürü, bir de aşağılık hevesler sonucu ortaya çıkacak sapıklıklardan dolayı çok kaygılıyım,” dedi.[151]

Vâdedilen Mesih hazretleri, “İnsanoğlu gerçek anlamda savaşım ve çaba göstermedikçe İslamiyet’teki irfan hazinesine kavuşamaz. İnsanoğlu buna nail olunca iğrenç hayatı son bulur, Yüce Allah'ı görür, O’nun seslerini duyar olur. Nitekim Cenab-ı Hak Kur’ân-ı Kerîm’de açıkça “Ama Allah'ın yüceliğinden korkarak nefsini bayağı arzulardan alıkoyan kimsenin kalacağı yer cennettir,” der.[152] Birinin böbürlenerek “Ben Allah’a inandım” demesi çok kolaydır. Bu iddiaya rağmen, eğer imanının hiç belirtisi ve meyveleri yoksa kuru laf ve lakırdıdan öte bir şey değildir. Böyle kimseler Allah’a hiç aldırmazlar, Allah da onlara hiç aldırmaz,” der.[153]

---

[151] Müsnet Ahmet bin Hanbel, c.4, s.423, Beyrut baskısı
[152] Naziat suresi, 41
[153] El-Hakem gazetesi, c.9, Tarih: 17.08.1905, S.6

Yine kendisi, “Rabbinin karşısında durmaktan korkan, nefsini aşağılık isteklerden alıkoyan kimsenin yeri cennettir. Nefsi bayağı arzulardan alıkoymak, fenafillâh olmak demektir. Böylelikle insan, Yüce Allah'ın rızasına nail olarak bu dünyada cennete ulaşır,” der.[154]

İslam talimatını anlamak için bize yol gösteren Kur’ân-ı Kerîm’dir

Çirkin örf ve âdetlerden, bayağı heveslerden uzaklaşmak İslam talimatının bir parçasıdır. Bu talimatı anlamak için Kur’ân-ı Kerîm bize yol gösterir. Doğrusu müminin biri, kendi hayatı için Kur’ân-ı Kerîm’i rehber edinirse, kendisini bu yüce kitabın hâkimiyetine teslim ederse, bütün kötülükler kendiliğinden yok olur. Hiçbir bayağı arzu ve isteğin düşüncesi dahi akla gelmez. Çünkü Cenab-ı Hak bu yüce kitabı bir tüzük olarak, bununla şeriatı tamamlayıp, insan hayatının bütün yönlerini kapsayan bir kitap olarak yüce Peygamberin tertemiz kalbine indirdi. İhtiyaç duyulduğu zaman Yüce Peygamber Efendimiz, kendi sözüyle, özüyle, ameliyle, davranışıyla bazı açıklamalarda bulundu. Onun için Vâdedilen Mesih hazretleri “Kur’ân’a başınızın üstünde yer verin,” diye tavsiyelerde bulunmuştur. Ben de bu hususta Kur’ân, Hadis ve Vâdedilen Mesih Hazretlerinin eserlerinden bazı iktibasları arzedeceğim.

Cenab-ı Hak, Kur’ân-ı Kerîm’de “Biz, Kur’ân’ı, öğüt almak için kolaylaştırdık. Öğüt almak isteyen var mı?” der.[155]

Bir hadiste Hz. Ebu Musa Eş’arî’nin rivayetine göre Yüce Peygamber Efendimiz, “Kur’ân’ı okuyup onu tatbik eden mümin portakala benzer. Tadı da güzeldir, kokusu da güzeldir. Kur’ân’ı okumayan ama onu tatbik eden mümin hurma gibidir. Tadı güzeldir ama kokusu yoktur. Münafık ise reyhan gibidir. Kokusu güzeldir ama tadı acıdır. Kur’ân’ı hiç okumayan münafık ise ebu cehil karpuzu gibidir. Tadı da acıdır, kokusu da çirkindir,” der.[156]

[154] Bedr gazetesi, c.1, s.2, Tarih: 3.8.1905
[155] Kamer suresi, 18
[156] Buhari, Kitab fazâil’ül-Kurân

Vâdedilen Mesih Hazretleri, “Kur’ân derin hikmetlerle doludur. İncil’e karşın, her türlü talim ve gerçek iyiliği öğretmek için hep ileri adım atar. Özellikle Hak ve hiç değişmeyen Tanrı’yı gösteren lamba yalnız Kur’ân’ın elindedir. Eğer bu yüce Kitap dünyaya gelmemiş olsaydı Allah bilir mahlûka tapanların sayısı hangi boyutlara ulaşırdı. Şükürler olsun, Yüce Allah’ın yeryüzünden kaybolan tevhidi tekrar tesis edildi,” der.[157]

Yaşamanız ancak Kur’ân’a bağlıdır

Yine Vâdedilen Mesih Hazretleri, “Kur’ân’ı terk edilmiş bir şey gibi bırakmayın. Çünkü yaşamanız buna bağlıdır. Kur’ân’a saygı gösterenler gökyüzünde saygı görecekler. Kur’ân’ı her türlü hadis ve sözden üstün tutanlar gökyüzünde üstün tutulacaklar. İnsanoğlu için yeryüzünde Kur’ân’dan başka kitap yoktur. Âdemoğulları için Muhammed Mustafa’dan başka ne bir Peygamber ne bir şefaat edici vardır,” der.[158]

Yine Vâdedilen Mesih Hazretleri, “Kur’ân-ı Kerîm, manevi özelliği ve öz ışığıyla kendisini izleyeni kendisine çeker, gönlüne aydınlık verir. Daha sonra muazzam nişanlar göstererek Cenab-ı Hak’la pek sağlam ilişkiler kurup onu iyice pekiştirir. Bu ilişkiler öylesine sağlam, öylesine dayanıklı olur ki, her şeyi paramparça eden bir kılıç dahi onu asla kesemez. Bu yüce Kitap gönül gözünü açar, günah çeşmesini sıkıca kapatıp kurutur. Allah'ın şirin kelamıyla şereflendirir. Gayp ilimleri ihsan eder. Cenab-ı Hak, duayı kabul buyurduğu zaman önceden haber verir. Kur’ân-ı Kerîm’i gerçekten izleyip onun arkasından giden biriyle boy ölçüşmeye kalkışana Cenab-ı Hak heybetli nişanlarla, bu yüce Kelamın arkasından gidenin yanında olduğunu gösterir,” der.[159]

Yine Vâdedilen Mesih Hazretleri, “Dikkatli olun! Yüce Allah'ın talimi ve Kur’ân hidayetine aykırı tek adım dahi atmayın sakın! Ben size gerçekten diyorum ki, biri Kur’ân-ı Kerîm’in yediyüz buyruğundan küçük bir buyruğunu dahi atlarsa, o kurtuluş

[157] Tuhfe-Kayseriye, Ruhani Hazain c.12, s.282
[158] Nuh’un Gemisi, Ruhani Hazain, c.19, s.13
[159] Çeşme-i Marifet, Ruhani Hazain, c.23, s.308

kapısını kendi eliyle kendisi için kapatır. Gerçek ve tam kurtuluş yollarını Kur'ân-ı Kerîm açtı. Geçmiştekilerin hepsi onun gölgesiydi. Öyleyse Kur'ân'ı derin düşünerek dikkatle okuyun. Bugüne kadar hiç kimseyi sevmediğiniz kadar onu sevin. Cenab-ı Hak bana "Hayırların her türlüsü Kur'ân'dadır," dedi. Gerçek de budur doğrusu. Başka bir şeyi ondan üstün tutana yazıklar olsun! Sizin bütün felah ve kurtuluşunuzun kaynağı Kur'ân'dadır. Her türlü dini ihtiyacınız Kur'ân'da vardır. Kıyamet günü imanınızı doğrulayan veya yalanlayan Kur'ân-ı Kerîm'dir. Kur'ân vasıtası olmaksızın size doğru yol gösteren bugün gök altında Kur'ân dışında hiçbir kitap yoktur. Cenab-ı Hakk'ın size Kur'ân gibi bir kitap ihsan etmesi O'nun büyük lütfudur. Doğrusu, size okunan kitap, Hıristiyanlara okunsaydı onlar asla mahvolmazlardı. Size ihsan edilen bu nimet ve hidayet, Yahudilere Tevrat yerine verilseydi onların bazı fırkaları kıyameti inkâr etmezdi. Size verilen bu nimetin değerini bilin. Bu pek sevimli bir nimettir. Bu büyük bir servettir. Eğer gelmeseydi, dünya, bir leş gibi olurdu. Kur'ân öyle bir kitaptır ki, onun karşısında bütün hidayetler bir hiçtir," der.[160]

Durumumuzu yoklayıp gözden geçirmeliyiz. Acaba ne dereceye kadar Kur'ân-ı Kerîm'i seviyoruz? Onun buyruklarını yerine getiriyoruz, onu tatbik ediyoruz? Sevgi belirtmenin türlü yolları vardır doğrusu. Her Ahmedi için en geçerli olan şey hergün hiç aksatmadan Kur'ân-ı Kerîm'den en az üç bölüm okumasıdır. Bunu kendi kendimize farz etmeliyiz. Sonra ikinci aşamada tercümesi gelir. Her Ahmedi her gün, Kur'ân'ı tercümesiyle birlikte okuyacak. Kur'ân'ın mealini okumakla bu güzel talim, insan zihnine hiç sezdirmeden yavaş yavaş yerleşir. Biatın bu altıncı şartında Vâdedilen Mesih Hazretleri, biat eden kişinin Allah ile Peygamberin buyruklarını bir nizam, bir rehber olarak, her meselesinde göz önünde bulundurmasını ister. İhtiyaç duyulduğu zaman bunlara başvuracaktır. Bu bir laf değildir. Bu ahidi yerine getirmek insanı bayağı düşündürür. Cenab-ı Hak:

---

[160] Nuh'un gemisi; Ruhani Hazain, c.19, s.26-27

﴿ يَآ يُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اَطِيْعُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوا الرَّسُوْلَ وَ اُولِى الْاَمْرِ مِنْكُمْ فَاِنْ تَنَازَعْتُمْ فِى شَىْءٍ فَرُدُّوْهُ اِلَى اللّٰهِ وَالرَّسُوْلِ اِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ذٰلِكَ خَيْرٌ وَّاَحْسَنُ تَاْوِيْلًا ﴾

"Ey inananlar! Allah ile Peygambere ve içinizden buyruk sahibi olanlara itaat edin. Eğer bir şey hakkında görüş ayrılığına düşerseniz –Allah'a ve ahiret gününe inanıyorsanız- o meselenin çözümü için Allah'a ve Peygambere başvurunuz. Bu, sizin için çok hayırlı ve sonuç itibarıyla en güzeldir," der.[161]

Yine Cenab-ı Hak:

﴿ اَطِيْعُوا اللّٰهَ وَالرَّسُوْلَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ﴾

"Allah ile Peygambere itaat edin ki, merhamet edilesiniz," der.[162]

Yine Cenab-ı Hak şöyle diyor:

﴿ يَسْئَلُوْنَكَ عَنِ الْاَنْفَالِ. قُلِ الْاَنْفَالُ لِلّٰهِ وَالرَّسُوْلِ. فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَصْلِحُوْا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَاَطِيْعُوا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴾

"Ey Peygamber! Sana ganimetler hakkında soru sorarlar. Sen onlara, "Ganimetler Allah ile Peygamberindir. Allah'tan sakının ve aranızı düzeltin. Eğer siz gerçek müminseniz Allah ve Peygamberine itaat edin," de."[163]

Bu ayet-i kerime'de Cenab-ı Hak, "Benim buyruklarıma tam olarak boyun eğin ve onları tatbik edin," der. Yüce Peygamber Efendimiz bu buyrukları açıklamıştır. Ona göre bunları uygulayın artık. Başınızda bulunan başkanlarınıza itaat edip nizama boyun eğerseniz, Biatın hakkını verdiniz denebilecek doğrusu. Bu hususta birkaç hadis arzetmek isterim.

---

[161] Nisa suresi: 60
[162] Al-i İmran suresi: 133
[163] Enfal suresi: 2

Hz. Ubâde bin Sâmit, "Biz Peygamber Efendimize ister sevdiğimiz, ister sevmediğimiz şeyler üzerinde biat olup kendisine boyun eğeceğimize söz verirdik," diye rivayet eder.[164]

Abdurrahman bin Amar Selmi ve Hacer bin Hacer günün birinde Hz. İrbaz bin Sariye'nin yanına geldiklerini söylerler. Hz. İrbaz şöyle anlattı: Günün birinde Yüce Peygamber Efendimiz sabah namazını kıldırdı. Namazdan sonra pek fasih ve etkileyici bir dille bize vaaz etti. Bunun üzerine halkın gözleri yaşardı. Kalpler korktu. İçimizden biri, "Ya Resulallah! Bu vaaz, veda eden kişinin vaazına benzer sanki. Efendimiz bize ne tavsiye eder? Ne nasihat edersiniz?" dedi. Yüce Peygamber Efendimiz, "Ben size Allah korkusunu tavsiye ederim. Başınızda zenci bir köle dahi olsa ona itaat edin, sözünü dinleyin. Öyle bir zaman gelecek ki, benden sonra içinizden kim sağ kalırsa, çok ihtilâf görecektir. Böyle karışıklık zamanında benim ve hidayet edilmiş Hulefâ-i Raşidîn'in yolunu izleyin. Buna dişlerle sıkarcasına sarılın. Dinde yeni çıkarılan şeylerden sakının. Dinde yeni çıkarılan şey bidattır. Zira her bidat düpedüz sapıklıktır," dedi.[165]

Yüce Peygamber Efendimizi tam olarak izleyen ve ona içten bağlı olup iman eden ve bu hususta iddialı olan biz Ahmediler daima bu nasihati ve hadisi göz önünde bulundurmalıyız. Yine başka bir rivayet de şöyledir: Hz. Enes'in rivayetine göre Yüce Peygamber, "İçinde şu üç şey bulunan kimse imanın tadına varır. Birincisi, en çok sevdiği varlık Allah ile Peygamber olmalı, ikincisi, yalnız Allah için sevmelidir, üçüncüsü, kâfirliğe gerisin geriye dönmeyi, ateşe atılmayı sevmediği gibi, hiç sevmemelidir," dedi.[166]

Vâdedilen Mesih Hazretleri, "Cenab-ı Hak Kur'ân-ı Kerîm'de: "De ki, Allah'ı seviyorsanız, beni izleyin, Allah da sizi sevecektir," der. Allah'ın sevgilisi olmak için Yüce Peygambere uymaktan başka, Yüce Allah'a sizi ulaştıracak hiçbir yol yoktur. İnsanoğlunun tek amacı, hiç eşi benzeri olmayıp tek olan Allah'ı

---

[164] Buhari, Kitab'ül-ahkâm, (Halk nasıl biat olur?)
[165] Tirmizi, Kitab'ül-İlm (Sünnet-i Seniyyeye sarılmakla ilgili hadisler)
[166] Buhari, Kitab'ül-İman (İmanın tadı ile ilgili hadisler)

aramak olmalıdır. Allah'a eş koşmaktan ve her türlü bidattan uzak durmalıdır. Çirkin örf ve âdetlere uymamalıdır. Bayağı heveslere boyun eğmemelidir. Bakın ben yine tekrarlıyorum, Yüce Peygamber Efendimizin hak yolundan başka hiçbir yol insana başarı yüzünü gösteremez.

Bizim ancak tek bir Peygamberimiz vardır. Yalnız tek bir Kur'ân bu Peygambere inmiştir. Ancak ona uymakla biz Allah'a kavuşabiliriz. Bugünlerde sahte dervişlerin çıkardıkları tarikat yolları, tekkeci ve dergâhçıların duaları ile beddualari, zikir ve vird çekmeleri insanı doğru yoldan saptırır. Bunlardan uzak durun. Bunlar Yüce Peygamberin *Hâtem'ül-enbiyâ* mührünü bozmak istediler. Âdeta yeni bir şeriat çıkarmak istediler. İyi bilin ki, Kur'ân ile Yüce Peygamber Efendimizin buyruklarına uymak, namaz, oruç gibi alışılagelen dini yollar dışında Allah'ın lütuf ve bereketlerinin kapılarını açacak başka bir anahtar yoktur. Bu yolları bırakıp yeni yollar peşinde olan şaşkındır doğrusu. Allah ile Peygamberinin buyurduklarına uymayıp O'nu başka yollardan arayan hüsrânla ölecektir," dedi.[167]

Yine kendisi, "(Cenab-ı Hak Kur'ân-ı Kerîm'de) Sen de ki, eğer Allah'ı seviyorsanız bana uyun. Allah da sizi sevecektir,"[168] der. Yüce Allah'ı memnun edecek yol, Yüce Peygambere gerçekten uymaktır. Görüyoruz ki, halk çeşitli örf ve âdetlere esir olmuştur. Biri öldüğü zaman türlü türlü bidat ve törenler yapılmaktadır. Oysa ölen kişi için sadece dua etmek gerekir. Çeşitli örf ve âdetlerin yerine getirilmesinde Yüce Peygambere karşı gelinmekle kalınmıyor, aynı zamanda kendisine saygısızlık da ediliyor. Bu artık ne demektir? Yüce Peygamberin kelamı yeterli görülmüyor demektir. Eğer yeterli görseydiler, kendi kendilerine çeşitli örf ve âdetleri uydurup çıkarmazlardı," dedi.[169]

Yine Vâdedilen Mesih Hazretleri, "Bu birkaç günlük dünya, ister darlıkla, ister bollukla, nasıl olsa geçer. Ama ahiret meselesi pek ağırdır. Orası ebedi bir yerdir. Süresi ve zamanı asla bitmez, kesilmez. İnsan oraya Allah ile muamelesi düzgün olup alnı açık,

[167] Melfuzât, c.3, s.102-103 (yeni baskı)
[168] Al-i İmran suresi: 32
[169] Melfuzât: c.3, s.316 (yeni baskı)

yüzü ak, gönlünü Allah korkusu sarmış, her türlü kabahatten tövbe ederek uzak kalmış, Allah'ın günah dediği her hareketten sakınmış olarak varırsa, Cenab-ı Hakk'ın lütfu ondan yana olacaktır. Kalacağı yer, Allah'ın ondan, onun da Rabbinden razı olacağı yerdir. Eğer durum bunun tersi ise, insanoğlu hayatını vurdumduymazlıkla geçirmişse, işte o zaman akıbeti korkunçtur. Onun için kişi, biat ederken onun gerçek amacına ve onun neye yarayacağına önceden karar vermelidir. Eğer onun biatı yalnız dünya içinse, o zaman yararsızdır. Eğer biatı yalnız din için, sırf Allah'ın rızasını kazanmak içinse, o zaman böyle bir biat gerçek amaçlı ve maksatlıdır. Bundan gerçek biatın yarar ve kazanç sağlanacağı beklenir," dedi.[170]

Cenab-ı Hak, bize Vâdedilen Mesih Hazretlerini bu çağın imamı olarak gönülden ve içten kabul etmemiz için güç versin. Nasıl bir dert ve dikkatle Allah ile Peygamberin manevi hükümetini bu dünyaya yerleştirecek bir cemaati yetiştirmek istiyor ve nasihat ediyorsa, Allah bizi onun umduğu gibi kılsın. Bizi, bizden aldığı biat sözünün şartlarını yerine getiren, ona sımsıkı bağlı kalan ve onları tatbik eden ve onları daima göz önünde tutan kimseler kılsın. Hiçbir hareketimiz, hiçbir amelimiz Vâdedilen Mesih Hazretlerinin verdiği talime aykırı olmasın. Daima kendi kendimizi yoklayan ve durumumuzu gözden geçiren kimseler olalım. Yüce Allah yardımcımız olsun. Bugün duadan sonra bu toplantı Allah'ın lütfuyla sona erecektir. İnşallah bu toplantının bereketi ve feyzini bir yıl boyunca değil, hayatınız boyunca alasınız. Cenab-ı Hak, kuşaklarımıza Allah ile Peygamberi, Vâdedilen Mesih ve hilafet ile sevgi ilişkisi ve bağı kurma gücünü ihsan etsin. Yüce Allah geçmiş noksanlarımızı, kabahat ve günahlarımızı örterek bizi bağışlasın. Yalnız kendi lütfu ile bizi kendisini sevenler cemaatine katsın. Ey Allah'ım! Sen sonsuz bağışlayansın, merhamet edensin. Günahlarımızı affeyle ya Rabbi! Bize merhamet eyle, bizleri bağışla ve merhamet örtüsü ile ört! Bizi hiçbir zaman kendinden uzaklaştırma ya Rabbi! Âmin ya Rabbelâlemin![171]

---

[170] Melfuzât c.6, s.142

[171] Beşinci Halife Hazretlerinin Almanya yıllık toplantısı son konuşması, 24 Ağustos 2003

Biatın Yedinci Şartı

"Biat eden kimse, gururu ve kibiri tamamen bırakacaktır. Hayatını alçakgönüllülük, tevazu, güler yüzlülük, yumuşak huyluluk ve uysallıkla geçirecektir."

Şirkten sonra kibir gibi bir bela yoktur

Şeytan daha ilk başlangıçta kibirlenip kurulduğu zaman insanlardan hiçbirinin Rahman Allah'ın gerçek kulu olmaması için çabalamaya, son derece gayret gösterip elinden geleni ardına koymamaya karar vermişti. İnsanoğlunu çeşitli dolaplar çevirerek kendi tuzağına düşüreceğine kendi kendine söz vermişti. Öyle ki, insanoğlu herhangi bir iyilik etse de onu kendi huyuna suyuna çekecek ve insan artık yaptığı bu iyilikle dahi kasım kasım kasılacak. Böyle gurur ve kurum satmak yavaş yavaş onu kibirlenmeye, büyüklük taslamaya sürükleyecektir. Bu kibirlenme artık eninde sonunda onun yaptığı iyilik karşılığında kazanacağı sevaptan da mahrum edecektir. Çünkü şeytan ilk günden beri insanoğlunu doğru yoldan saptırmayı kafasına koymuştur. Kendisi de büyüklük taslayarak Allah'ın emrini inkâr etmişti. İşte şeytan bu hokkabazlığı, yalan dolanla, çeşitli düzen ve dolapları çevirerek insanlara karşı dener durur. Ancak Rahman olan Allah'ın belli kulları şeytanın bu saldırılarından korunurlar. Yalnız Allah'a kulluk eden kullar da bunlardır. Kısaca şeytan, kibirlenme düzeniyle insanları kendi tuzağına düşürmeyi başarır. Sakın bunu hafife almayın. Gerçi biz biat olurken, "Böbürlenmeyeceğiz, kasılıp kurulmayacağız, kibiri tamamen terk edeceğiz," diye şart koşulan biat şartını kabul ediyoruz. Ama bu o kadar kolay değildir. Bunun birçok çeşidi vardır. Şeytan türlü yollardan insan hayatına saldırır durur. Pek korkulacak bir durumdur bu. Doğrusu, yalnız Allah'ın lütfu insanı böyle şeylerden korur. Bundan dolayı Vâdedilen Mesih Hazretleri biatın yedinci şartında Allah'ın lütuflarına kavuşma yollarını da belirtmiştir. Kendisi "Kibir gibi alışkanlığı bırakacağınız zaman bir boşluk meydana gelecektir. Bu boşluğu tevazu ve alçakgönüllülükle doldurmazsanız kibir tekrar saldırıya geçecek-

tir," dedi. Dolayısıyla alçakgönüllülüğü benimsemeyi, âdet edinmeye çalışın. Zira Allah'ın sevdiği yol da budur işte. Vâdedilen Mesih Hazretleri bizzat alçakgönüllülüğünü benzeri bulunmaz bir düzeye ulaştırmıştır. Nitekim Yüce Allah memnuniyetini belirterek kendisine "Senin tevazu yolların O'nun hoşuna gitti," diye ilham etmiştir.

Bizler, kendisine biat ettiğimizi iddia ediyoruz. Onun zamanın imamı olduğuna inanıyoruz. Dolayısıyla, elimizden geldiğince bu güzel ahlakı benimsemeliyiz. İnsanoğlu haddi zatında bir hiçtir. Kaldı ki, kasım kasım kasılsın dursun. Cenab-ı Hak, Kur'ân-ı Kerîm'de:

﴿وَلَا تَمْشِ فِي الْاَرْضِ مَرَحًا. اِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْاَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُوْلًا﴾

"Yeryüzünde böbürlenerek yürüme, çünkü sen ne yeri delebilirsin, ne de boyca dağlara ulaşabilirsin," der.[172]

Bu ayet-i kerimeden de anlaşıldığı gibi insan bir hiçtir. Ne diye kasılıp kurulur. Bazı kimseler kendilerini vaktin kralı zannederler. İnsanoğlu haddini aşmamalıdır. İnsanlar kendi dairelerinde kendilerini bir şey zannederler. Ben şimdi size toplumun en küçük dairesini örnek olarak anlatmak istiyorum. Bir ailevi daire, bir ev ve onun ortamı, onun çevresinden sözetmek istiyorum. Bazı erkekler evlerinde ailelerine karşı, çoluk çocuğuna karşı öylesine bir zulüm ve baskı uygularlar ki, düşündükçe insanın ruhu bile ürperir. Bazı kız çocukları, "Biz ergenlik çağına ulaştık. Yeter, artık dayanamıyoruz. Babamız, annemize ve bize karşı hep zulüm ve baskı uygulamıştır. Babamız eve gelince, hepimiz odalarımıza kaçar, olduğumuz yere sineriz. Günün birinde annemiz veya bizden biri babamıza, onun huyuna aykırı bir şey söylediğimiz zaman vay halimize! Evde kıyamet kopar," diye bana dert yanarlar. İşte nice babaları bu aşırı çizgiye ulaştıran kibir budur. Bazı kimselerin, evlerinin dışında gösterdikleri muamele gayet hoş ve yumuşak olur. Halk da onlar gibi bir beyefendinin bulunmadığını zanneder.

[172] Beni İsrail Suresi, 38

Dışarıdaki tanıklık onların lehine olur. Bazı kimselerin evin içinde de, dışında da muameleleri birdir. Onların iç ve dış karakterleri ortadadır, her şeyi bellidir. Bu gibi hırçın ve kibirli kimselerin çocukları, özellikle erkek çocukları, ergenlik çağına geldiklerinde, babalarının annelerine veya kızkardeşlerine karşı veyahut kendilerine karşı uyguladığı sert muameleden dolayı babalarına karşı diklenip dururlar. Babaları ömrünün zayıflık yıllarına ulaşınca bu gibi evlat artık öc almaya girişir. Bu gibi kibirli babaların yetki dairelerinde nice örneklere rastlanır. Toplumun çeşitli daireleri vardır. Evin içindeki ve dışındaki türlü daireler vardır. Bütün daireleri inceleyecek olursanız, bu gibi böbürlenme dairelerine sık sık rastlanır.

Nihayet büyüklük taslamanın bir de doruk noktası vardır. O nokta da bazı devlet ve milletler, öteki devlet ve milletlere tepeden bakar, onları aşağılık görürler. Zengin devletler, fakir millet ve devletleri pabucunun ucuna takar (aşağılar), hiç aldırmaz bile. Bugün dünyadaki kargaşaların başlıca sebebi de budur işte. Eğer gurur ve kibir yok olursa, dünyadan kargaşa da yok olur. Fakat şu büyüklük taslayıp böbürlenen milletler de devletler de, Cenab-ı Hak, kibirlenenlerin kibrini kırıp geçirdiği zaman, yok olup nereye gittiğini dahi bilmezler. Yüce Allah Kur’ân-ı Kerîm’de:

﴿فَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا. إِنَّ اللَّهَ لَا
يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ﴾

“İnsanlara karşı (öfkeden) yanaklarını şişirme, yeryüzünde büyüklük taslayarak yürüme, şüphesiz Allah, çok kasılıp kurulan ve övüngen kimseyi sevmez,” der.[173]

Bu ayet-i kerimeden de anlaşıldığı gibi Yüce Allah “yanaklarınızı şişirip durmayın, sağda solda kibirlenerek dolaşmayın” diye öğütler. Kibirli kimselerin belirli bir yürüyüşü vardır. Boynu dikleştirerek yürümek Yüce Allah'ın hoşuna gitmez. Bazı kimselerin tuhaf bir âdeti vardır. Eğer karşıdaki adam biraz aşağı ise, onun

[173] Lokman Suresi, 19

önünden kasılarak geçerler. Eğer karşıki biraz yüksek dereceliyse onun önünden serilerek geçerler. Böyle kimselerde ikiyüzlülük de vardır. Kısacası kibir, nice kötülüklere neden olur. Bunun sonucu, nice iyiliklerin yolları yavaş yavaş kapanır. Böbürlenen kimseler dinden de, cemaatten de uzaklaşırlar. Kibirleri çoğaldıkça Allah ile Peygamberinden ve O'nun lütfundan da uzaklaşırlar.

Şöyle bir hadis vardır: Hz. Câbir (r.a.)'ın rivayetine göre Yüce Peygamber (s.a.v.), "Kıyamet günü içinizden benim en çok sevdiklerimle bana en çok yakın olanlar, ahlakı en iyi olan kimseler olacaktır. İçinizden benim hiç sevmediğim ve benden uzak olanlar, *sersâr* yani dili düşük ve dili uzun olan ve *müteşaddık* yani yanaklarını şişirip konuşan kimseler ve *mütefahık* yani böbürlenen kimseler olacaklar," deyince, Ashab-ı Kiram, "Ya Resulüllah! Bizler *sersâr* ve *müteşaddık* sözcüğünün anlamını biliyoruz ama *mütefahık* sözcüğünün anlamını bilmiyoruz," dediler. Bunun üzerine Yüce Peygamber Efendimiz, "*mütefahık*, böbürlenen, kasılıp kurulan kimse demektir," dedi.[174]

Başka bir hadiste Hz. İbni Mesut şöyle rivayet eder: Yüce Peygamber Efendimiz, "Üç şey her günahın köküdür, onlardan uzak durun. Birincisi kibirdir. Şeytanı, Âdeme secde etmemeye kışkırtan kibirdi. İkincisi açgözlülükten uzak durun. Çünkü Âdem'i o ağacın meyvesini yemesi için kandıran açgözlülüktü. Üçüncüsü hasettir, kıskançlıktır. Bundan uzak durun. Bu haset yüzünden Âdem'in iki oğlu birbirine girdi ve kardeş kardeşini öldürdü," dedi.[175]

Başka bir hadiste yine Abdullah bin Mesut şöyle rivayet eder: Yüce Peygamber Efendimiz, "Yüce Allah, kalbinde zerrece kibir olanın cennete girmesine müsaade etmeyecektir," deyince adamın biri, "Ya Resulallah! İnsanoğlu üstünün başının iyi olmasını ve kendisine yakışacak elbise ve ayakkabının güzel olmasını ister," dedi. Bunun üzerine Yüce Peygamberimiz, "Cenab-ı Hak da güzeldir ve güzelliği sever. Kibir ise, insanın hakkı inkâr etmesi,

[174] Tirmizi, Ebvâb'ül-birr ves-sıla
[175] Kuşeyriye, kıskançlık bölümü s.79

öteki insanları aşağılık sanması ve onları hor görmesi, onlara karşı kötü muamele yapması demektir,” dedi.[176]

Başka bir hadiste Hz. Ebu Hüreyre’nin rivayetine göre Yüce Peygamber Efendimiz, “Cennetle Cehennem birbiriyle tartışmış. Cehennem; “pek zorba ve kibirli kimseler içime girerler,” der. Cennet: “Benim içime ise, pek zayıf ve düşkün kimseler girerler,” der. Bunun üzerine Cenab-ı Hak cehenneme yönelerek, “Sen benim azabımı temsil ediyorsun. Birine azap etmek istediğim zaman seninle azap ederim,” dedi. Daha sonra Cenab-ı Hak cennete yönelerek, “Sen benim rahmetimin temsilcisisin. Birine merhamet etmek istediğim zaman seninle merhamet ederim. Her ikiniz de gereğince payınızı alacaksınız,” dedi, diye anlattı.[177]

İnşallah her Ahmedi tevazu, alçakgönüllülük ve güzel ahlak yolları üzerinden yürüyerek Allah'ın lütfuna nail olur. O’nun cennetine girer. İnşallah her ev kibir günahından tertemiz olur.

Şöyle bir hadis daha var. Hz. Ebu Sait Hudri ve Hz. Ebu Hüreyre’nin rivayetine göre Yüce Peygamber Efendimiz, “Yücelik Allah'ın elbisesidir, ululuk O’nun çarşafıdır. Cenab-ı Hak “Birisi bunları üstümden çekmek isterse onu azaba uğratırım,” der diye anlattı.[178]

Böbürlenen kimse asla cennete giremeyecektir

Kibir, eninde sonunda insanoğlunu Yüce Allah’a karşı baş kaldırtır. Yüce Allah ise, kendisine eş koşanları affetmeyeceğini söyledi. Tanrı olduğunu iddia edenler nasıl affolunur? Değişik zamanlarda Firavun gibi insanları yetiştiren de yine kibirdir. Nice Firavunların akıbeti hakkında hem okumuşsunuz, hem de zamanımızda bizzat müşâhede etmişsinizdir. Bu pek korkulacak bir durumdur doğrusu. Her Ahmedi, zerrece dahi kibir olsa ondan sakınmalıdır. Bu bir kere yayıldı mı, insanı iyice sarıp sarmalar. Cenab-ı Hak bizi açıkça uyarmıştır; “Bu benim çarşafımdır, âlemlerin Rabbi de Benim. Ululuk ancak benimdir. Bana boyun eğin.

---

176 Sahih Müslim, Kitab’ül-iman (Kibirle ilgili hadisler)
177 Sahih Müslim, Kitab’ül-cenne (cennet ve onun nimetleriyle ilgili hadisler)
178 Sahih Müslim, Kitab’ül-birr ves-sıla

Alçakgönüllülük gösterin. Bu sınırları aşmak isterseniz azaba uğrarsınız. İçinizde bir zerre kadar kibir olsa dahi azabı hak etmiş olursunuz," diye ihtarda bulunmuştur. Bunun yanı sıra "İçinizde bir zerre kadar dahi iman olsa sizi ateş azabından koruyacağım" diye de müjdelemiştir. Şöyle bir hadis vardır. Hz. Abdullah'ın rivayetine göre Yüce Peygamber Efendimiz "İçinde hardal tanesi kadar kibir olan kimse cennete giremeyecektir. İçinde hardal tanesi kadar iman olan kimse de ateşe girmeyecektir," dedi.[179]

Vâdedilen Mesih Hazretleri, "Ben size gerçekten diyorum ki, kıyamet günü şirkten sonra kibir gibi bir bela yoktur. Bu, her iki cihanda insanı rezil eder. Allah'ın rahmeti, O'nun birliğine inanan her kişiye yetişir. Ama kibirliye yetişmez. Gerçi şeytan da Allah-'ın birliğine inandığını iddia ederdi, ama onun beyninde kibir vardı. Allah'ın sevgilisi olan Âdem'i hor görmüş, onu yermeye yeltenmiş. İşte şeytan onun için mahvoldu. Lanet hamudu boynuna asıldı. Kısacası ilk işlenen günah kibirdi. Bunun yüzünden biri ebediyen mahvoldu," der.[180]

Yine Vâdedilen Mesih Hazretleri, "Eğer zihninizin bir köşesinde kibir varsa, riya varsa veya kendini beğenmişlik veyahut tembellik varsa o zaman siz kabul edilecek bir şey değilsiniz. Birkaç lafla kendi kendinizi "Biz yapabileceğimizi yaptık," diye sakın aldatmayasınız. Çünkü Cenab-ı Hak, varlığınız üzerinde büsbütün bir inkılâp meydana gelmesini ister. O, sizden bir ölüm ister. Bundan sonra sizi diriltecektir," der.[181]

Kibir ile şeytan birbiriyle sıkıca bağlıdır

Yine Vâdedilen Mesih Hazretleri, "Peygamberlerden milyonlarca derece aşağı oldukları halde, iki gün namaz kılıp böbürlenen kimseler de vardır. Oruç ve hacdan manevi temizlik elde edecekleri yerde onlarda kibir ve gösteriş meydana gelir. Hiç unutmayın ki, kibir şeytandan gelir ve insanı büsbütün şeytan yapar. İnsanoğlu bundan uzaklaşmadıkça bu, Hakk'a makbul olması ve ilahi

[179] İbni Mâce, Kitab'ül-Mukaddeme
[180] Ayna-i Kemalât-ı İslam, Ruhani Hazain c.5, s.598
[181] Nuh'un Gemisi; Ruhani Hazain c.19, s.12

feyzin yoluna bir engel teşkil eder. Asla kibirlenmemek gerekir. Ne ilim, ne servet, ne haşmet, ne aile, ne ailevi sınıf, ne sülale, ne soy sop bakımından asla kasılıp kurulmamak lazımdır. Çünkü kibir genellikle böyle şeylerden oluşur. İnsanoğlu bu gibi gururlardan arınmadıkça Yüce Allah'ın katında seçkin bir kişi olamaz. Duyguların çürük ve lüzumsuz taraflarını yok eden irfan bir kibirliye verilmez. Zira bu şeytanın payıdır. Yüce Allah'ın hoşuna gitmez," der.

Vâdedilen Mesih hazretleri hepimizi öğütlüyor. Bazı şeyler temellidir doğrusu. Bunlara da dikkat etmek lazımdır. Bunlardan uzaklaşmak gerekir. Bazı kimseler birkaç gün namaz kılar. Sonra da kendilerini büyük ermiş kişi olarak görmeye başlarlar. Yüzlerini tuhaf bir ciddiliğin yanı sıra kibir ve gurur da kaplar. Sizler de bazı kişileri uzun uzun cübbeler giymiş, ellerinde tesbih, camilerden çıkarken görürsünüz. Dimdik boyunlarındaki gurur ve övünç hemen göze çarpar. Allah'a şükürler olsun, Müslüman Ahmediye Cemaatinde böyle cübbe ve entari giyenler yoktur. Sonra o hac dönüşündeki propaganda! El-emân! Bu gibi insanların oruçları da, haccı da hep gösteriştir. Büyüklük taslamak için böyle yaparlar. Onlar, "Filan kişi, ermiş bir adamdır," "hiç orucunu bozmaz," "hacıdır, hocadır," "pek dindardır" dedirtmek için yaparlar.

Bunların hepsi gösteriştir, hep kibir yüzünden meydana gelir. Veyahut tam tersine, bunların hepsi riya ve gösteriştir, bunun sonucunda kibir meydana gelir. Sonra Vâdedilen Mesih Hazretleri nasihat etmeye devam eder. Bazı kimseler ailevi sınıf ve soy soptan dolayı böbürlenirler. "Efendim bizim sülalemiz daha üstün daha asildir. Filan adam alt takımdandır. Bizimle boy ölçüşemez," diye kasım kasım kasılırlar. Vâdedilen Mesih Hazretleri kibirin çok çeşitli olduğunu söyler. Bunların hepsi insanoğlunu Allah'ın irfanından, O'na yakınlaşmaktan uzaklaştırır. Daha sonra insan yavaş yavaş şeytanın kucağına düşer. Vâdedilen Mesih Hazretleri, "Bana göre tertemiz olabilmek için en iyi yol insanoğlunun her türlü kibir ve gururdan uzaklaşmasıdır. Bundan daha üstün yol bulunamaz. Ne ilim bakımından, ne soy sop sülale bakımından, ne de mal ve servet bakımından, asla böbürlenmemelidir. Cenab-ı Hak, birine göz ihsan ettiği zaman, bu karanlıklardan kurtaracak

her ışığın gökten geldiğini görür. İnsanoğlu her zaman gökten gelen ışığa muhtaçtır. Göz de gökten gelen güneş ışığı olmaksızın göremez. Bunun gibi her türlü karanlığı ortadan kaldırıp yerine takva ve temizlik nuru meydana getiren de manevi ışıktır. Bu ışık da gökten gelir. Ben size en doğrusunu diyorum ki, insanın takvası, imanı, ibâdeti ve temizliği hep gökten gelir. Bu da Allah'ın lütfuna bağlıdır. İsterse bunu var eder, isterse bunu ortadan kaldırır. Gerçek irfan da budur işte. İnsanoğlu kendini, her şey elinden alınmış bir hiç bilmelidir. Allah'ın eşiğine düşüp son derece tevazu ve alçakgönüllülükle O'nun lütfunu dilenmelidir. Daha sonra nefis coşkunluğunu yakıp yıkan ve insanın içinde bir ışık yakan, iyiliklere karşı bir güç ve sıcaklık veren irfan nurunu O'ndan dilenmelidir. Eğer O'nun lütfundan bir nebze elde etmeyi başarırsa, herhangi bir zaman iç açıklığı ve göğüs genişliğine nail olursa, buna asla kibirlenip böbürlenmemelidir. Tam tersine insan, tevazu ve alçakgönüllülükle daha da ileri adım atmalıdır. Zira insan kendini ne kadar bir hiç sayarsa, o kadar değişik manevi durumlar ve nurlar Cenab-ı Hak tarafından inecektir. Bunlar insana ışık ve güç verecektir. Eğer insan buna içten inanırsa, Allah'ın lütfuyla onun ahlak durumunun düzeleceği umulur. Bu dünyada kendi kendini bir şey sanmak da kibirdir. Hatta insanoğlu öyle bir duruma gelir ki, başkasını lanetler, onu hor görmeye başlar," der.[182]

Yine Vâdedilen Mesih Hazretleri, "Böbürlenme korkunç bir hastalıktır. Kimin içinde ortaya çıksa onun için manevi bir ölüm demektir. Ben, bu hastalığın öldürmekten de daha ağır olduğunu kesinlikle biliyorum. Böbürlenen kimse şeytanın kardeşidir. Zira kibirlenmek şeytanı rezil etti. Bu da insanın mümin olması için bir şarttır. Yani kendisinde kibir olmamalıdır. Ancak kendisinde tevazu, alçakgönüllülük ve eğimlilik bulunmalıdır. Cenab-ı Hak tarafından görevli olarak gelenlerin özelliğidir bu. Onlarda son derece tevazu ve alçakgönüllülük bulunur. Bu güzel vasıf en çok Yüce Peygamber Efendimizde bulunurdu. Hizmetçilerinden birine "Sana karşı Yüce Peygamber nasıl davranırdı," diye sorulduğu zaman

[182] Melfuzât c.4, s.213-213 (Yeni baskı)

"Doğrusu benden ziyade o bana hizmet ederdi," diye karşılık vermiş.

Allahümme salli âlâ Muhammedin ve alâ âli Muhammedin ve bârik ve sellim," dedi.[183]

Kibir Yüce Allah'ın katında son derece iğrençtir

Yine Vâdedilen Mesih Hazretleri, "Ben cemaatime kibirden sakınmalarını öğütlerim. Zira kibir, ululuk sahibi Allah'ımızın katında son derece iğrençtir. Belki siz kibrin ne olduğunu bilemezsiniz. Onun için benden öğrenin, çünkü ben Allah'ın ruhuyla[184] konuşurum. Kardeşini, kendisi ondan daha fazla bilgilidir veya ondan daha akıllıdır veyahut daha hünerlidir diye hor gören kişi kibirlidir. Zira o, Cenab-ı Hakk'ın akıl ve bilginin asıl kaynağı olduğuna inanmıyor ve kendini bir şey zannediyor. Allah bu büyüklük taslayan kişiyi delirtmeye kadirdir. Ve hor gördüğü bu kardeşine ondan daha fazla akıl, ilim ve hüner ihsan edebilir. Bunun gibi kendi malını, yüksek mevki ve ihtişamını düşünerek kardeşini küçük gören de kibirlidir. Çünkü o, bu mevki ve ihtişamın Cenab-ı Hak tarafından kendisine verildiğini unutmuştur. Doğrusu bu adam kördür. Cenab-ı Hakk'ın, kendisini aşağıların en aşağı derecesine ansızın düşürecek bir felaket indirebileceğine, hor gördüğü kardeşine kendisinden daha iyi mal ve servet ihsan edebileceğine inanmıyor. Yine kendi vücut sağlığını görüp kasım kasım kasılan veyahut kendi güzelliği, yakışıklılığı, gücü ve kuvvetine gururlanan ve kardeşiyle alay edip ona aşağılık isimler takan ve onun bedeni eksikliklerinden halk arasında ileri geri konuşan da kibirlidir. Çünkü o Cenab-ı Hakk'ın kendisine bedeni kusur ve eksiklikleri indirip, hor görülenin bedeni güçlerine uzun zamana kadar hiç eksik olmayan ve bozulmayan güç üzerine güç ve bereket ihsan edeceğinden habersizdir. Çünkü O ne isterse yapar. Bir de kendi kuvvetlerine güvenip dua etmekte üşengeçlik eden kimse de kibirlidir. Çünkü kuvvet ve kudretlerin kaynağını tanımayıp kendini bir şey sanmıştır. Ey sevgili dostlarım! Dediklerimin hep-

[183] Melfuzât c.4, s.437-438 (Yeni baskı)
[184] Vahiy demektir

sini kafanıza koyun. Sakın habersiz olup hiçbir bakımdan Allah katında kibirli olmayasınız. Eğer biri kardeşinin konuştuğu yanlış bir kelimeyi böbürlenerek düzeltiyorsa o da kibirden pay almıştır. Eğer biri, kardeşinin sözünü tevazu ile dinlemeyip yüz çevirirse o da kibirden pay almıştır. Biri, yanında oturan zavallı kardeşinden nefret ediyorsa o da kibirden pay almıştır. Biri, dua edene karşı alay edip dalga geçiyorsa o da kibirden pay almıştır. Cenab-ı Hakk'ın görevlisi ve peygamberine tam olarak boyun eğmek istemiyorsa o da kibirden pay almıştır. Cenab-ı Hakk'ın görevlisi ve peygamberinin sözlerini dikkatle dinlemek, yazılarını dikkatle okumak istemiyorsa o da kibirden pay almıştır. Dolayısıyla kibirden hiçbir payın sizde bulunmaması için çalışın ki, mahvolmayasınız, çoluk çocuğunuzla birlikte kurtuluşa kavuşasınız. Cenab-ı Hakk'a eğilin! Dünyada ne kadar bir kimseyi sevmek mümkünse siz O'nu sevin. Dünyada ne kadar bir kimseden korkmak mümkünse siz Allah'ınızdan korkun! Temiz kalpli, temiz düşünceli, garip, naçiz ve hiç kötülüksüz kimse olun ki, merhamet edilesiniz!" der.[185]

Adı geçen biat şartındaki ikinci şey biat eden kişi hayatını uysallık, tevazu, güleryüzlülük, yumuşak huyluluk ve alçakgönüllülükle geçireceğine söz verir. Daha önce de söylediğim gibi, kalbinizle zihninizi kibirden temizleyip boşalttığınız zaman, onun yerine en yüce vasıf, en yüce özellik ve ahlak oluşturmak gerekir. Yoksa şeytan tekrar saldırıya geçecektir. Onun işi budur. Peşinizi bırakmayacaktır. Ahlaktan, tevazu ve alçakgönüllülük gibi nitelikleri kasdettim. Hep tevazu gösteren ile böbürlenen kimse bir arada yaşayamazlar. Kibirli kimseler Rahman Tanrı'nın kullarını iğnelemeye, onur kırıcı sözler söylemeye, yuhalamaya çalışırlar. Oysa siz bunlara karşı aynı tavrı takınmayın, aynı şekilde karşılık vermeyin. Tam tersine, Cenab-ı Hakk'ın buyruğuna kulak verin. O, yüce kitabında:

[185] Nüzûl'ül-Mesih, Ruhani Hazain c.18, s.402-403

﴿وَعِبَادُ الرَّحْمٰنِ الَّذِيْنَ يَمْشُوْنَ عَلَى الْاَرْضِ هَوْنًا وَّاِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُوْنَ قَالُوْا سَلٰمًا﴾

"Rahman'ın (gerçek) kulları, yeryüzünde tevazu ile yürürler. Cahil kimseler kendilerine bir söz söyledikleri zaman bunlar (cevap olarak onlara) yalnız "selam!" derler," der.[186]

Şöyle bir hadis vardır. Hz. Ebu Sait Hudri'nin rivayetine göre Yüce Peygamber Efendimiz, "Eğer biri, yalnız Allah için bir derece alçakgönüllülük gösterirse Yüce Allah da cennette, onu bir derece yükseltir. Hatta ona *illiyyîn'de*[187] yer verecektir. Eğer biri Allah'a karşı bir derece kibirlenirse, Yüce Allah onu bir derece aşağılatacaktır. Hatta onu aşağıların en aşağısı bir dereceye koyacaktır," dedi.[188]

Bu gibi insanların toplantılarından selam verip kalkmak sizin için daha hayırlıdır. Böylece dereceleriniz daha da yükselecektir. Bize karşı olanlarsa aşağıların en aşağısı dereceye düşecekler. Yine başka bir hadis de şöyledir.

Hz. Ebu Hüreyre'nin rivayetine göre Yüce Peygamber Efendimiz, "Sadaka vermekle mal eksilmez. Allah'ın bir kulu ne kadar başkalarının kusurlarını affediyorsa, Yüce Allah da onun şerefini daha da artırır. Biri ne kadar tevazu ve alçakgönüllülük ederse Allah da o kadar kendisine yüksek mertebe ihsan eder," dedi.[189]

Ayaz bin Hammâr bin Meşâcı'nın kardeşi şöyle rivayet eder: Yüce Peygamber Efendimiz aramızda konuşma yapmak için ayağa kalktı ve "Cenab-ı Hak bana, "Hepiniz öylesine tevazu edin ki, birbirinize karşı gururlanmayın ve birbirinize asla zulüm etmeyin," diye vahiy etti," dedi.

---

[186] Furkan suresi, 64
[187] *İlliyyîn*: Yüksek dereceler demektir.
[188] Müsnet Ahmet bin Hanbel, *Babı Müsned'ül-mükesserîn min'es-sahabe*
[189] Müslim, Kitab'ül-birr ves-sıla, (Affetmek ve alçakgönüllülükle ilgili hadisler)

Öyleyse Ahmediler birbirlerini affetmeyi alışkanlık haline getirmelidirler. Öteki cihanda dereceleriniz yükselecektir. Cenab-ı Hak bu cihanda da şerefinizi artıracaktır.

Yüce Peygamberin gözünde fakirlerin derecesi

Yüce Peygamber Efendimizin gözünde fakirlerin derecesini öğrenmek istiyorsanız şu hadisi okuyun: Hz. Ebu Sait Hudrî'nin rivayetine göre Peygamber Efendimiz şöyle dua ederdi: "Ey Allah'ım! Beni fakir olarak yaşat, fakir olduğum halde bana ölüm ver, Kıyamet günü de fakirlerin arasında beni kaldır!"[190]

Öyleyse her Ahmedi, Yüce Peygamberin tuttuğu yolu izlemelidir. Onun arkasından gitmek gerekir. Her Ahmedi kendini alçakgönüllülerin zümresinde alıştırmaya çalışmalıdır. Çünkü biat şartı da budur işte. Biat eden herkes "Hayatımı tevazu ile geçireceğim" diye söz verir.

Başka bir hadis de şöyledir. Hz. Ebu Hüreyre'nin rivayetine göre Cafer bin Ebi Talib, fakir fukarayı pek çok severdi. Toplantılarına katılır, onlarla uzun uzun sohbet ederdi. Onun içindir ki, Yüce Peygamber Efendimiz kendisine daima "Ebü'l-mesâkin (fakirlerin babası)" derdi.[191]

Vâdedilen Mesih hazretleri, "Eğer Yüce Allah'ı aramak istiyorsanız, fakirlerin kalpleri yanında arayın. Onun için Yüce Peygamber Efendimiz fukara kıyafetini giyerdi. Dolayısıyla üstün bir millete mensup kimse kendisinden küçük millete mensup olanla sakın alay etmesin. "Benim sülalem daha üstündür" diye övünmesin. Cenab-ı Hak, "Bana geleceğiniz zaman, siz hangi millettensiniz" diye sormayacağım. Ben size, "Yaptığınız amel nedir, diye soracağım," der. Bunun gibi Yüce Peygamber Efendimiz de öz kızına, "Ey Fatıma! Cenab-ı Hak soy sop sormayacak. Sen eğer

---

[190] İbn-i Mace, Kitab'üz-zühd, (yoksul ve fakir kimselerin meclisi) Not: Arapça metninde *miskin* sözcüğü geçer; Arapça'da miskin; yoksul, düşkün, zavallı, kimsesiz, fakir anlÂmina gelir. Türkçe'de ise uyuşuk, tembel, beceriksiz, âciz, elinden bir şey gelmeyen, bir de cüzam hastalığı için "miskin illeti" derler. (çevirmen)

[191] İbn-i Mace, Kitab'üz-zühd babü mecâlisetül-fukara

bir kötülük işlersen, Peygamber kızısın diye Yüce Allah seni affetmeyecek. Onun için daima işlerine dikkat et," diye nasihat ederdi," dedi.[192]

Yine kendisi, "Takva sahibi kimselerin fakirlik ve alçakgönüllülükle hayatını geçirecekleri şart koşulmuştu. Bu da takvanın bir dalıdır, koludur. Bununla haksız yere öfkelenmeyi önlemeliyiz. Büyük ermiş kişiler ve sıddıklar için dahi en son ve en ağır aşama öfkelenmekten sakınmaktır. Övünmekle böbürlenmek öfkelenmekten doğar. Bazen de öfkelenme, övünmekle böbürlenmekten meydana gelir. Zira öfkelenme, biri kendini başkasından üstün göreceği zamanda ortaya çıkar," dedi.[193]

Yine kendisi: Gökyüzünde Yüce Allah'ın sizden razı olmasını diliyorsanız," aranızda, aynı karından doğan iki öz kardeş gibi olun. İçinizden en üstün olan, kardeşinin kusurlarını en çok bağışlayandır. İnat edip bağışlamak istemeyen bahtsızın biridir. Onun, benimle hiçbir alakası yoktur," der.[194]

---

[192] Melfuzât, c.3, s.370 (yeni baskı)
[193] Yıllık toplantı raporu: s.49, yıl. 1897
[194] Nuh'un Gemisi, Ruhani Hazain c.19, s.12-13

Biatın Sekizinci Şartı

"Din ile dinin şerefini ve İslam sempatisini kendi canından, malından, şerefinden, evladından ve diğer sevdiklerinden üstün tutacaktır."

"Dini dünyadan üstün tutma ahdini," cemaat ile ilişkisi olan, toplantı ve içtimalara katılan her üye sık sık tekrarlar. Her içtima ve yıllık toplantılarda asılan pankartlarda "Dini dünyadan üstün tutacağım," sözleri genellikle yazılır. Buna neden o kadar önem verilmiştir? Çünkü bu olmadan iman olmaz. Bunu fiilen tatbik etmek kolay değildir. Dolayısıyla bunu elde etmek için her an Allah'ın yardımını dilemek gerekir. Ancak Allah'ın lütfuyla bu yüksek değer ayakta kalabilir. Allah'ın lütfuyla Vâdedilen Mesih Hazretlerine biat olan bizlere Cenab-ı Hak, "Hâlbuki onlara, ibâdeti yalnız Allah'a has kılarak, daima O'na eğilerek Allah'a kulluk etmeleri, namaz kılmaları, zekât vermeleri buyuruldu.[195] İşte ayakta durabilen ve başkalarını da ayakta tutabilen talimatın dini budur," diye buyurur. Nitekim biz namazı, cemaat ile ve tam zamanında kılmakla, O'nun yolunda mal harcamakla, fakir fukaranın hal hatırını sormakla gerçek din üzerinde olabiliriz. Bu talimatı hayatımızın ayrılmaz bir parçası haline getirebiliriz. Hayatımızda fiilen uygulayabiliriz. Allah'a kulluk edip O'nun verdiği talimatı uygulayacağımız zaman Yüce Allah da bize güç verecektir. İmanlarımızı öylesine sağlamlaştıracak ki, biz kendi varlığımızı, isteklerimizi, evladımızı dinin karşısında bir hiç sayacağız. İşte o zaman her şey süzülüp katışıksız yalnız Allah için olacaktır. Bizim hiçbir şeyimiz kalmayacak. Yüce Allah da böyle kimseleri heba etmez. Onların şerefini de, evladını da korur. Onlara bolluk ve bereket ihsan eder. Onları ebediyen kendi lütfu ve rahmetinin çarşafıyla sarar kaplar. Her türlü korku ve kaygıyı onlardan uzaklaştırır. Nitekim Cenab-ı Hak, "Tabii ki, kendini Allah'a teslim

[195] Beyyine suresi, 6

ederek ihsan eden kimse için Rabbinin katında mükâfat vardır. Böyle kimselere ne bir korku var, ne bir kaygı vardır,” dedi.[196]

İslam talimatının özeti

Yine Cenab-ı Hak:

﴿وَمَنْ اَحْسَنُ دِيْنًا مِّمَّنْ اَسْلَمَ وَجْهَهٗ لِلّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَّاتَّبَعَ مِلَّةَ اِبْرَاهِيْمَ حَنِيْفًا. وَاتَّخَذَ اللّٰهُ اِبْرَاهِيْمَ خَلِيْلًا﴾

“En iyi işleri yaparak kendini büsbütün Allah’a teslim eden ve daima doğru yoldan giden İbrahim’in dinine uyan kimseden, din bakımından daha iyi kim olabilir? Allah, İbrahim’i kendine dost edinmişti,” der.[197]

Bu ayet-i kerimede İslam talimatının özeti anlatılmıştır. Başka bir ifadeyle, tam teslimiyet ile bütün güçleriyle yalnız ve yalnız Allah'ın buyruklarına uyan, O’nun dini için kendini vakfeden ve başkalarına iyilik eden kimsenin çabalarını Yüce Allah boşa çıkarmaz. Bu iyilik eden kimse yalnız Allah için iyilik eden olmalıdır. Eğer biri her zaman Allah'ın dinine hizmet veriyorsa, başka biri kalkıp da “Dine hizmet edenin malı da, evladı da, heba olacak,” diye düşünmemelidir. Hayır, tam tersine, en iyi mükâfat ve ecir veren Yüce Allah’tır. Allah'ın kendisi o insana ecir verecek, onu ödüllendirecektir. Daha önce de anlatıldığı gibi, Yüce Allah'ın kendisi o kişinin canını, malını ve şerefini koruyacaktır. Yüce Allah bu gibi insanları ve nesillerini asla heba etmez.

Vâdedilen Mesih Hazretleri (Bakara suresi ayet 113’ü) açıklarken, “Kendi vücudunu Allah'ın huzuruna koyan, hayatını O’nun yollarına vakfeden, iyilik yapmakta coşkunluk gösteren kimse Allah'ın yakınlık pınarından ecrini alacaktır. Bu gibi insanlara ne korku vardır ne kaygı. Başka bir ifadeyle, tüm güçlerini Allah yoluna koyan, onun her sözü de, özü de, hal ve hareketi hatta tüm yaşamı salt Allah için olan, gerçek iyilik yapmak için

[196] Bakara suresi, 113
[197] Nisa suresi, 126

yanıp tutuşan kimseye Allah, kendi katından ecir verecektir. Onu her türlü korku ve üzüntüden kurtaracaktır," der.[198]

Şöyle bir hadis vardır. Muaviye bin Hayda Kuşeyri (r.a.) İslamiyeti nasıl kabul ettiğini şöyle anlatır: "Ben Yüce Peygambere vardım ve kendisine, "Rabbimiz sizi hangi mesajla gönderdi, hangi dini bize getirdiniz?" diye sordum. Yüce Peygamber de, "Cenab-ı Hak beni İslam diniyle gönderdi," dedi. Ben tekrar, "İslam dini nedir?" diye sordum. Kendisi, "Varlığınızın hepsini Allah'a teslim etmek, öteki tanrılardan uzaklaşmak, namaz kılmak ve zekât vermek İslamiyet'tir," dedi.[199]

Başka bir rivayet de şöyledir: Hz. Süfyan (r.a.) "Bir kere ben Yüce Peygambere gidip "Ya Resulüllah! Bana İslam hakkında öyle bir şey anlatın ki, bundan sonra bir şey sormaya gerek kalmasın. Yani tam manasıyla beni tatmin edecek bir şey anlatın," diye rica ettim. Bunun üzerine Yüce Peygamber, "Allah'a inandım" dedikten sonra bunu sebat ve azimle devam ettirin," dedi.[200]

Ashab-ı Kiram'ın hal ve hareketleri nasıldı? Bunu anlamanız için bir hadisi size anlatmak istiyorum: Bilindiği gibi içki İslamiyet'in başlangıcında yasak değildi. Ashab-ı Kiram da içerlerdi. Sarhoş da olurlardı. Buna rağmen din ve onun şerefi kafalarına iyice yerleşmişti. Dini her şeyden üstün tutarlardı. Nitekim içkinin yasaklandığı gün onlar içki meclisindeydiler. Bazıları da sarhoştular. İçkinin yasaklandığını duyar duymaz hemen tatbike koyuldular. Hemen boyun eğdiler. Hz. Enes bin Malik'in rivayetine göre günün birinde kendisi Ebu Talha Ensarî'ye, Ebu Ubeyde bin Cerâh'a ve Ubeyy bin Ka'b'a hurma içkisi sunuyordu. Birileri gelip içkinin yasaklandığını söyledi. Bunu duyan Ebu Talha, bağırarak "Enes! Kalk şu içki küplerini paramparça et," dedi. Hz. Enes, "Ben de kalktım, taştan yapılmış bir havanın dibiyle küplerin hepsini bir bir kırdım," dedi.[201]

[198] Sıracettin hıristiyanın dört sorusuna cevap, Ruhani Hazain, c.12, s.344
[199] El-istiâb
[200] Müslim, Kitab'ül-iman, (İslam'ın özellikleri ile ilgili hadisler)
[201] Buhari, Kitab-ü Habr'il-vahidi (Tek bir şahidin şehâdetiyle ilgili hadisler)

İslamiyet'in dirilmesi bizden fidye ister

Vâdedilen Mesih Hazretleri, "İslamiyet'in dirilmesi bizden fidye ister. Bu nedir? Bizim bu yolda ölmemiz! İşte İslamiyet'in hayatı, müslümanların hayatı, diri olan Yüce Allah'ın tecellisi bu ölüme dayanır. İşte bu, başka bir ifadeyle ***İslam*** demektir. Cenab-ı Hak da şimdi bu İslam'ı diriltmek istiyor. Bundan dolayı bu olağanüstü seferberliğin yola koyulup yürütülmesi için her bakımdan etkin olan fevkalade bir cemaatin kurulması gerekliydi. Onun için hikmet ve kudret sahibi Ulu Allah, halkın ıslahı için bu kulu göndermekle bu amacı gerçekleştirmiştir," der.[202]

Yine Vâdedilen Mesih Hazretleri, "İnsanoğlu, doğruluk ve iç temizliğiyle Yüce Allah'ın kulu olmadıkça hiçbir dereceye ulaşamaz. Hz. İbrahim gibi olmadıkça bu işler olmuyor. Cenab-ı Hak Hz. İbrahim hakkında, "İbrahim, verdiği sözünü yerine getiren bir kimseydi," der.[203] Böylece gönlünü başkasından tertemiz kılıp onu Allah sevgisiyle doldurmak, Allah'ın rızasına göre hareket etmek gerekir. Nasıl ki, bir gölge kendi aslının arkasından yürür. İşte Allah'ın rızasının arkasından böyle yürümek gerekir. Öyle ki, Yüce Allah ile kulunun rızası bir olmalıdır. Arada hiçbir fark olmamalıdır. Bu amaçların hepsine ancak dua ile ulaşılabilir. Namaz da aslında dua içindir. Onun için namazın her yerinde dua etmelidir. Fakat biri namazı uyuyarak eda ederse, o gerçek namaz değildir. Öyleyse insan namazı eda ederken asla tembellik, gevşeklik etmemeli, gafil olmamalıdır. Cemaatimiz gerçekten bir cemaat olmak istiyorsa, onun bir ölümü kucaklaması gerekir. Nefsanî işlerle nefsanî arzulardan uzaklaşmalıdır. Yüce Allah'ı her şeyden üstün ve yeğ tutmalıdır," der.[204]

Günahtan kurtulma yolu "yakîn"dir[205]

Vâdedilen Mesih hazretleri, "Ey Allah'ı seven kullar! Kulak verin ve iyi dinleyin! *Yakîn* gibisi yoktur. Günahtan kurtaran an-

---

[202] Feth-i İslam, Ruhani Hazain, c.3, s.10-12
[203] Necm suresi, 38
[204] Melfuzât c.3, s.457-458 (Yeni baskı)
[205] *Yakîn*: gerçek ve kesin bilgi demektir.

cak *yakîndir*. İyi işler işlemeye güç veren de *yakîndir*. Allah'a gerçek âşık yapan da *yakîndir*. *Yakîn* olmadan günahı hiç bırakabilir misiniz? Kesin tecelli olmadan nefsanî duygulardan geri durabilir misiniz? *Yakîn* olmadan gerçekten tatmin olabilir misiniz? *Yakîn* olmadan içinizde gerçek bir değişiklik meydana getirebilir misiniz? *Yakîn* olmadan gerçekten gönül ferahlığı elde edebilir misiniz? Gök altında size günahı bıraktıran öyle bir keffare veyahut fidye var mıdır? İyi bilin ki, *yakîn* olmadan siz ne karanlık hayattan dışarı çıkabilirsiniz, ne de Ruh'ül-Kudüs'e ulaşabilirsiniz. Ne mutlu *yakîn* sahibi olanlara! Çünkü onlar Allah'ı görecekler. Ne mutlu şüphe ve kuşkulardan kurtulanlara! Çünkü onlar günahtan kurtulacaklar. *Yakîn* serveti verilen sizlere ne mutlu! Çünkü bundan sonra günahınız artık son bulacaktır. Günah ile *yakîn* ikisi bir arada olmaz. İçinde korkunç zehirli yılanı gördüğünüz bir deliğe elinizi sokabilir misiniz? Acaba siz, bir volkandan taşların yağdığı bir yerde, veyahut vahşi aslanların saldırdığı bir yerde, veya öldürücü vebanın insan neslini yok ettiği bir yerde durabilir misiniz? Eğer yılana, yıldırıma, aslana veyahut vebaya inandığınız gibi Allah'a da inanıyorsanız, O'nun buyruklarına karşı gelip itaatsizlik ederek ceza yoluna gitmek, yahut doğruluk ve vefa ilişkisini O'ndan koparmanız mümkün değildir," der.[206]

Yine kendisi, "Korku, sevgi ve değer takdir etmenin temeli mükemmel irfandır. Kime tam irfan verilirse, ona korku ve sevgi de ihsan edilir. Kime korku ve sevgi verilirse, o umursamazlık sonucu meydana gelen günahtan da kurtulur. Bu kurtuluş için bizim ne kana ihtiyacımız vardır, ne çarmıha, ne de herhangi bir keffareye ihtiyacımız vardır. Bizim ancak tek bir kurbanlığa ihtiyacımız vardır. O da nefsin kurban edilmesidir. Tabiatımız da bu ihtiyacı hisseder. Bu kurbanlığın bir diğer adı da İslam'dır. İslam, boğazlanmak için boynu öne koymak demektir. Başka bir ifadeyle, tam rıza göstererek ruhu Allah'ın eşiğine koymak demektir. Bu güzel isim (İslam), bütün şeriatların ruhu ve bütün buyrukların canıdır. Gönül memnuniyeti ve rızasıyla boğazlanmak için boynunu öne koymak, tam sevgi ve tam aşkı gerektirir. Tam sevgi ise,

[206] Nuh'un Gemisi, Ruhani Hazain, c.19, s.66-67

tam irfanı gerektirir. Dolayısıyla İslam sözcüğü, gerçek fedakârlık için, kurban olmak için tam irfan ve tam sevginin gerektiğine işaret eder. Bunun başka hiçbir şeye ihtiyacı yoktur," der.[207]

Cenab-ı Hak, bize bunların hepsini uygulamaya güç versin. Âmin!

İslam talimatı, en güzel talimattır. İnsan hayatının hiçbir yönünü bırakmamıştır. Hepsini ele almıştır. Bu hususta hiçbir eksiklik de hissedilmiyor. Dolayısıyla Yüce Allah'ın bunca ihsanları, O'nun sevgili Peygamber Efendimize indirdiği talimatı hayatımıza, varlığımıza uygulamamızı gerektirir. Biz Ahmediler için bu sorumluluk daha da artar. Çünkü biz Yüce Peygamber Efendimizin gerçek âşığı, kul kölesi ve bu çağın imamının cemaatine katılmış bulunuyoruz, katıldığımızı iddia da ediyoruz. Yüce Allah bir yönden O'nun haklarını yerine getirmemiz için dikkatimizi çekti. Diğer yönden kul haklarını ifa etmemiz için de dikkatimizi çekmiştir. Bunu söylerken Cenab-ı Hak, türlü hısımlar ve aralarındaki ilişki ve gerekliliklerini yerine getirmemizi de buyurmuştur. Bundan dolayıdır ki, Vâdedilen Mesih hazretleri Biatın dokuzuncu şartında halkın sempatisi ve onun haklarının ifa edilmesinden söz etmiştir.

[207] Lahor Konuşması: s.5-6, Ruhani Hazain c.20, s.151-152

Biatın Dokuzuncu Şartı

“Biat eden, yalnız Allah rızası için O’nun bütün yaratıklarına dert ortağı olmakla meşgul olacak ve elinden geldiğince Allah tarafından kendisine bağışlanan kuvvet ve nimetleri yine insanlığın yararı için kullanacaktır.”

Cenab-ı Hak, Kur’ân-ı Kerîm’de:

﴿وَاعْبُدُوا اللّٰهَ وَلَا تُشْرِكُوْا بِهٖ شَيْئًا وَّبِالْوَالِدَيْنِ اِحْسَانًا وَّ بِذِى الْقُرْبٰى
وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسٰكِيْنِ وَالْجَارِ ذِى الْقُرْبٰى وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ
بِالْجَنْبِ وَابْنِ السَّبِيْلِ وَمَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ
مُخْتَالًا فَخُوْرًا﴾

“Allah’a kulluk edin. O’na hiçbir şeyi ortak koşmayın. Anababaya, akrabaya, öksüzlere, düşkünlere, akraba komşulara, akraba olmayan komşulara, yakın arkadaşlara, yolculara ve sahip bulunduğunuz kimselere iyilik edin. Allah, kibirlenip böbürlenenleri hiç sevmez,” der.[208]

Herkese karşı iyilik yapma talimatı:

Adı geçen ayet-i kerimede Cenab-ı Hak, sadece kardeşlere, akraba ve hısımlara, tanıdıklara, konu komşulara, yakınlara, iyilik edip sempatik davranın, gerektiği zaman onlara yardım edin, diye buyurmuyor; hiç tanımadığınız komşulara, ister aranızda akrabalık ve hısımlık bağları olmasa bile, ayaküstü görüştüğünüz biri olsa dahi, onların ihtiyacı olunca mutlaka yardımcı olun. Onlara yararınız dokunabilirse, mutlaka yardım elinizi uzatın, onlara faydalı olun, diye buyuruyor. Böylelikle İslamiyet’in güzel bir toplumu ortaya çıkar. İnsanlara karşı sempatik olmak, Allah'ın yaratıkları-

---

[208] Nisa suresi; 37

na faydalı olmak gibi nitelik, vasıf ve güzellik içinizde meydana getirmeye çalışın. Bu da iyilikten daha ziyade ihsan zümresine girer. İhsan, karşılık beklenerek yapılmaz. İhsan yalnız Allah için yapılır. İşte bu duygularla hareket edeceğimiz zaman güzel bir toplum meydana gelecektir. Orada ne karı-koca kavgası, ne gelin-kaynana kavgası, ne kardeş kavgası, ne konu-komşu kavgası olacaktır. Herkes birbirine ihsan etmeye çalışacak, herkes başkasının haklarını sevgi duygusuyla ifa etmeye çalışacaktır. Herkes yalnız Allah sevgisi için, O’nu memnun etmek için bunu yapmaya çalışacaktır. Bugünkü toplumda bu gerçeğe daha fazla ihtiyaç duyulmaktadır. Cenab-ı Hak, “Bunu yapmazsanız böbürlenip kibirlenen biri olursunuz,” der. Kibir ise, Yüce Allah'ın hiç hoşuna gitmez. Kibir her türlü fesadın kökü olan bir hastalıktır. Biatın yedinci şartından bahsettiğimiz bölümde bu konuya ayrıntılı olarak değindik. Burada tekrar aynı konudan söz etmeye gerek yok artık. Kısacası, insanlara karşı sempatik davranın. Böylece Allah katında O’nun sevgisini kazanmış olur, her iki cihanda da felaha kavuşmuş olursunuz. Birbirinize iyilik edin, ama sevgi gereğince edin. Başa kakmak için değil. Cenab-ı Hak, Kur’ân-ı Kerîmde “Onlar Allah sevgisi uğruna, yoksulu, yetimi ve esiri doyururlar,” der.[209] Başka bir ifadeyle, onlar kendi ihtiyaçlarına rağmen yalnız Allah sevgisine kavuşmak için başkalarının ihtiyaçlarını gidermeye çalışırlar. Kendileri aç kalıp başkalarını doyururlar. Bu hususta hiç cimrilik etmezler. İhtiyaçlının ihtiyacı ve aç kimsenin açlığını giderebilecek şekilde yardım elini uzatırlar. Bu yardımseverliği yalnız iyilik kazanmak için, Allah'ın rızasını elde etmek için gösterirler. Başa kakmak için asla değil. Başka bir ifadeyle, verdikleri şey kendilerine de gereklidir. Onların da hoşlarına giden bir şeydir. Daima Allah'ın “Ancak kendi sevdiğiniz şeyi Allah için verin,” emrini göz önünde tutarlar. Ama bazı kimseler ihtiyacı olan kardeşine iyilik edip sonra başa kakarlar. Kimileri pek tuhaf huylu kimselerdir. Kullanılmış eşyayı, daha önce giyilmiş giysileri başkalarına hediye ederler. Böyle kimselerin, başkalarının onurlarına dikkat etmeleri gerekir. Eğer ellerinden gelmiyorsa, hiç hediye

[209] Dehr suresi, 9

etmesinler. Hiç olmazsa hediye ederken, “Bu eşya daha önce kullanılmıştır, isterseniz alın, isterseniz almayın,” diye belirtmeleri gerekir. Bazı kimseler bana, “Hali vakti yerinde olmayan, dar gelirli kimselerin kızlarına düğün hediyesi olarak daha önce giydiğimiz elbiseyi göndermek istiyoruz. Bazı sebeplerden dolayı biz artık giymiyoruz,” diye mektup yazarlar. Bu hususta şu açıklamayı yapmak istiyorum. Cemaatin alt kuruluşları; örneğin kadınlar kolu teşkilatı veyahut gençlik kolu teşkilatı tarafından bu gibi eşya hediye edildiği zaman çok dikkat edilmesi gerekir. Geçim sıkıntısı olan düşkün kimselerin onurlarına dikkat edilmelidir. Eğer bir şey hediye edilmeye lâyık ise verilsin. Ama değilse hiç verilmesin. Kullanılmaktan çok eskimiş, yırtık pırtık, lekelenmiş, ter kokan paçavra ise sakın ha! Böyle bir şey hediye edilmez. Yoksul ve düşkün bir insanın da onuru vardır. Ona dikkat edilmelidir. Biraz kullanılmış elbise hediye edilmek istenirse, evvela yıkatın, ütületin, şöyle tertemiz olsun. Sonra hediye edilebilir. Daha önce de dediğim gibi, cemaatimizin alt kuruluşları, örneğin kadınlar kolu teşkilatı da elbiseler hediye eder. Fakat bu gibi elbise hediye edildiği zaman açıkça elbisenin kullanılmış olduğu belirtilmelidir. Bunun gibi başka kullanılmış eşya hediye edildiği zaman da önceden açıkça eşyanın kullanılmış olduğu bildirilmelidir. İsteyen alsın, isteyen almasın. Her insanın bir onuru vardır doğrusu. Daha önce de bu konuya değindiğim gibi, buna çok dikkat edilmelidir, çok özen gösterilmelidir.

Vâdedilen Mesih Hazretleri şu ayet-i kerimeyi; “Onlar Allah sevgisi uğruna yoksulu, yetimi ve esiri doyururlar,” ayetini açıklarken şunları söyler:“Cenab-ı Hak iyiliği çok sever. Mahlûkuyla sempatik davranılması O’nun hoşuna gider. Eğer kötülüğü sevseydi, elbette onu tavsiye ederdi. Fakat O, bundan çok uzaktır. Bana bağlı olan sizler! İyi bilin ki, dini ne olursa olsun herkese karşı sempatik davranın. Hiç ayırt etmeden herkese karşı iyilik edin. Kur’ân-ı Kerîm, “Onlar Allah sevgisi uğruna yoksulu, yetimi ve esiri doyururlar,” diye buyurur. (Medine döneminde) gelen tüm esir ve tutsaklar hep kâfirdiler. İslam sempatisinin doruk noktasını görüyor musunuz? Bana göre genel ahlakla ilgili bu yüce talim İslamiyet dışında hiç kimseye nasip olmamıştır. Sağlığıma kavu-

şursam, genel ahlakla ilgili konuyu içeren ayrı bir eser yazacağım. Çünkü ben meram ve maksadımın açığa çıkmasını istiyorum. Bu eserde, cemaatim için en mükemmel talim ile Allah'ın rızasını güden yollar gösterilmelidir. Her geçen gün, filan kişinin şu veya bu kusur işlediğini görüp duyduğum zaman çok üzülüyorum. Böyle şeyler benim hoşuma gitmiyor. Ben daha cemaatimi iki adım yürüyüp yere düşen bir bebek gibi görüyorum. Fakat Allah'ın bu cemaati kemale ulaştıracağına inanıyorum. Sizler de çaba göstermeye, tedbir, mücadele ve dua etmeye devam edin. Bakarsınız Yüce Allah lutfeder. Çünkü O'nun lütfu olmadan hiçbir şey olamaz. O'nun lütfu olunca da bütün yollar açılır," der.[210]

Yüce Allah'ın lütfu ve Vâdedilen Mesih hazretlerinin manevi gücüyle, ortaya koyduğu talimatı uygulamakla, kaygılandığı kusur ve eksikliklerden cemaat, onun zamanında temizlenmişti. Allah'ın lütfuyla cemaatin çoğu bu eksikliklerden arınmış, temizlenmişti ve bugün de tertemizdir. Fakat gitgide biz artık Vâdedilen Mesih'in sağ olduğu dönemden uzaklaşıyoruz. Şeytan da her geçen gün toplumun bazı kötülükleriyle saldırır durur. Bundan dolayı, Vâdedilen Mesih Hazretlerinin kaygı duyduğu kötülüklerden uzaklaşmak için, kendisinin ortaya koyduğu talimata göre tedbir almaya, dua edip Allah'ın lütfunu dilemekle çaba göstermeye devam etmeliyiz ki, Cenab-ı Hak, Vâdedilen Mesih Hazretlerinin cemaatini en üstün ve en mükemmel örnek kılsın. Bu hususta birkaç hadis arzetmek istiyorum.

Hz. Ebu Hüreyre'nin rivayetine göre Yüce Peygamber Efendimiz "Kıyamet günü, Allah ile bazı kimseler arasında şu konuşma geçecektir:

Yüce Allah-: "Ey Âdemoğlu! Ben hastaydım. Benim halimi hatırımı sormadın!

Âdemoğlu- "Ey Allah'ım! Ben Senin halini hatırını nasıl sorabilirdim. Sen bütün kâinatın Rabbisin!"

Yüce Allah – "Filan kulum hastaydı. Bilmiyor muydun? Ama sen gidip hal hatırını hiç sormadın. Eğer sen hal hatır sorsaydın

---

[210] Melfuzât: c.4, s.218-219 (Yeni baskı)

beni de onun yanıbaşında bulurdun. Ey Âdemoğlu! Ben senden yemek istedim. Ama sen bana yemek vermedin."

Âdemoğlu – "Ya Rabbi! Ben Sana nasıl yemek yedirebilirdim. Sen âlemlerin Rabbisin!"

Yüce Allah – "Filan kulum senden yemek istedi ama sen ona yemek yedirmedin. Şimdi hepsini unuttun mu? Eğer ona yemek yedirseydin, Benim katımda bunun ecrini alırdın. Bunu bilmiyor muydun? Ey Âdemoğlu! Ben senden su istedim. Sen bana su içirmedin"

Âdemoğlu – Ya Rabbi! Ben Sana nasıl su içirebilirdim. Sen bütün cihanların Rabbisin.

Yüce Allah – Filan kulum senden su istedi. Ama sen ona su içirmedin. Eğer sen ona su içirseydin, onun ecrini Benim katımda bulurdun," diyecek.[211]

Başka bir hadiste Abdullah bin Mesut'un rivayetine göre Yüce Peygamber Efendimiz, "Bütün mahlûk Allah'ın ailesidir. O'nun mahlûkundan O'nun ailesine (yaratığına) karşı iyi davranan ve onların ihtiyaçlarını gidermeye çalışan kimse Allah'ın hoşuna gider," der.[212]

Başka bir hadiste Hz. Ali'nin şöyle bir rivayeti vardır: Yüce Peygamber Efendimiz, "Bir müslümanın başka müslüman'a karşı altı hakkı vardır:

1. Bir müslüman başka bir müslüman'la karşılaştığı zaman ona *Selamün Aleyküm* demelidir.
2. Biri hapşırdığı zaman öteki ona *yerhamukallah* demelidir.
3. Biri hastalandığı zaman, öteki onun ziyaretine gitmelidir. Halini hatırını sormalıdır. (Hamdolsun bazı kimselerin şu güzel alışkanlığı vardır. Hastanelere gider hastaları ziyaret ederler. Tanıdık olsun olmasın, herkesin halini hatırını sorarlar. Hediyelik çiçek ve meyve götürürler. Bu da insanlara hizmet etmenin güzel bir yoludur.)

---

[211] Müslim, Kitab'ül-birr ves-sıla (Hastanın hal hatırını sormakla ilgili hadisler)
[212] Mişkat: Mahlûka karşı şefkat ve merhametle davranmakla ilgili hadisler

4. Onu çağırdığı zaman ona cevap vermelidir.
5. Eğer biri vefat ederse, öteki onun cenazesi için gitmelidir.
6. Kendisi için beğendiğini, öteki kardeşi için de beğenmelidir. Onun olmadığı zamanda bile, içinde ona karşı hayır beslemelidir," dedi.[213]

Yine başka bir hadiste Hz. Abdullah bin Ömer şöyle rivayet eder: Yüce Peygamber Efendimiz, "Birbirinizi sakın kıskanmayın. Birbirinizi zarara uğratmak için malın fiyatını artırmayın. Birbirinize karşı kin gütmeyin. Birbirinize sırt çevirmeyin. İlgisiz davranmayın. Birbirinizin satışı üzerine satış yapmayın. Allah'ın kulları, kardeş olunuz. Bir müslüman öteki müslümanın kardeşidir, ona zulmetmez, onu hor görmez, onu utandırmaz, onu rezil etmez," dedi. Daha sonra göğsüne işaret ederek "takva buradadır" kelimesini üç kere tekrarladı. Yine devam etti, "Bir insanın, müslüman kardeşini hor görmesi onun bahtsızlığı için yeterlidir. Her müslümanın kanı, malı, ırzı, şerefi diğer müslüman üzerine haramdır. Bunlara saygı göstermesi şarttır," dedi.[214]

Yine başka bir hadiste Hz. Ebu Hüreyre şöyle rivayet eder: Yüce Peygamber Efendimiz, "Kim bir müslümanın dünya sıkıntısı ve güçlüklerini giderirse, Allah da ondan kıyamet gününün sıkıntılarını giderecektir. Kim zorda kalmış birine kolaylık gösterirse, Allah da ahirette ona karşı kolaylıklar sağlayacaktır. Kim bir müslümanın kusurlarını örterse, Allah da ahirette onun kusurlarını örtecektir. Kim kardeşine yardım etmeye hazırsa, Allah da ona yardım etmeye hazırdır. Kim ilim tahsil etmek için yola çıkarsa Allah da ona cennet yolunu kolaylaştırır. Bir topluluk Allah'ın evlerinden birine toplanıp O'nun kitabını okur, aralarında öğrenim ve öğretimde bulunurlarsa Cenab-ı Hak onlara rahatlık ve huzur indirir. O'nun rahmeti onları kaplar, kendilerini melekler çepeçevre kuşatırlar. Allah onları, yanında bulunanlar arasında daima

[213] Sünen Dârmi; Kitab'ül-istizan, (Bir Müslüman'ın başka bir Müslüman'a karşı olan hakları)
[214] Müslim, Kitab'ül-birr ves'sıla (Bir müslümanın öteki müslümana zulmetmesi haramdır)

anar. Amelce tembel olanı, onun soy sopu çabuklaştırmaz. Yani sülalesine dayanarak kimse cennete giremeyecektir,” dedi.[215]

Adı geçen hadisin başında insanların haklarına dikkat edin diye anlatılmıştır. Kardeşlerinizin sıkıntı ve güçlüklerini gidermeye çalışın. Cenab-ı Hak da kıyamet günü size karşı şefkatli davranarak o günün sıkıntı ve huzursuzluklarından sizi koruyacaktır. Bu da Yüce Peygamberin bize büyük bir minnetidir, bu meselelerin hepsini bize uzun uzadıya anlatmıştır. Kendisi hep bize, “Yüce Allah'ın sizleri bağışlama çarşafıyla sarmasını istiyorsanız, sıkıntılara, güçlük ve yoksulluğa düşmüş insanlara elinizden geldiğince yardım edin. Yüce Allah da size şefkatli davranacaktır,” dedi. Kardeşlerinizin kusurlarını örtmeye çalışın. Herhangi bir hatasını bulunca da yaygara koparmayın. Allah bilir sizde ne kadar kusur ve eksiklikler vardır. Kıyamet günü bunların hepsi hakkında hesap sorulacaktır. Eğer sizler dünyada diğer kardeşlerinizin kabahatlerini örter, hatalarını görünce sağa sola afişe etmeyip onu gizler, onlara karşı sempatik olup ıslah etmeye çalışırsanız, Yüce Allah da sizin kusurlarınızı örtecektir. İşte insan hakları da bunlardır. Bunları yerine getirirseniz, Allah'ın lütuflarına nail olursunuz.

Başka bir hadiste Hz. Ebu Hüreyre’nin rivayetine göre Yüce Peygamber Efendimiz, “Sadaka vermekle mal eksilmez. Kim başkasının kusurlarını affederse, Allah onun şerefini daha da artırır. Kusuru affetmekle kimsenin şerefi eksilmez,” dedi.[216]

Başka bir hadiste Hz. Abdullah bin Amer’in rivayetine göre Yüce Peygamber Efendimiz, “Merhamet edenlere Rahman olan Allah merhamet edecektir. Siz yeryüzündekilere merhamet edin, gök sahibi Yüce Allah da size merhamet edecektir,” dedi.[217]

Vâdedilen Mesih Hazretleri, “Yüce Allah'ın şu iki buyruğunu iyi belleyin.

1. O’na hiç kimseyi eş koşmayın, ne özünde, ne vasfında ne de ibâdetinde.

[215] Müslim, Kitab’üz-zikr, (Topluca oturup Kurân’ı okumakla ilgili hadisler)
[216] Müsnet Ahmet bin Hanbel. c.2, s.235
[217] Ebu Davut Kitab’ül-edep, (Rahmet hakkındaki hadisler)

2. İnsanlara karşı sempatik davranmak, ihsanda bulunmak, sadece kardeşlerinize, hısım ve akrabanıza iyilikte bulunmak anlamına gelmez. Kim olursa olsun, ister Âdemoğlu olsun, ister Allah'ın öteki yaratığı olsun. İster hindu olsun, ister Hıristiyan, iyilik ederken öyle şeyleri düşünmeyin. Ben size gerçekten söylüyorum ki, Yüce Allah sizin için intikam almayı kendi elinde tutar. O, sizin kimseden öç almanızı istemez. Ne kadar yumuşak davranırsanız, ne kadar alçakgönüllülük ve tevazu gösterirseniz, o kadar Allah da sizden memnun olacaktır. Düşmanlarınızı Allah'a havale edin. Kıyamet yakındır. Düşmanın size ettiği eziyete sakın üzülmeyin. Bana göre onların elinden daha çok eziyet göreceksiniz. Zira edep çizgisini aşan kimsenin dili, bir köprünün yıkılmasıyla ansızın coşan bir sele benzer. Dolayısıyla dinine bağlı bir kimsenin dilini daima kontrol altında tutması gerekir.[218]

Yine Vâdedilen Mesih hazretleri, "İyi bilin ki, haklar iki çeşittir. Biri Tanrı hakkı, ikincisi kul hakkıdır. Tanrı haklarının yerine getirilmesinde zenginler zorluk çekerler. Kibir ve kendini beğenme duygusu onları nasipsizliğe uğratır. Sözgelimi, namaz içinde yoksul birinin yanında omuz omuza durmak hoşlarına gitmez. Onları çağırıp yanlarına asla oturtmazlar. Böylece Tanrı hakkından yoksun kalırlar. Zira camiler aslında düşkünler evidir. Oraya gitmeyi şanlarına aykırı zannederler. Böylece kul haklarında bazı belli hizmetlere katılamazlar. Fakir bir kimse her türlü hizmet için her an hazırdır. O, ayakları ovabilir, su taşıyabilir, elbise yıkayabilir, hatta pislik atma durumu çıksa bile geri kalmazlar. Fakat zenginler bu gibi işleri utanç verici ve onur kırıcı olarak görürler. Böylece bundan mahrum kalırlar. Kısacası, zenginlik dahi insanı nice iyiliklerden alıkoyar. Bundan dolayı şöyle bir hadis vardır: "Yoksullar beşyüz yıl önce cennete girecekler," der.[219]

Yine Vâdedilen Mesih Hazretleri, "Yaratıklara sempatik davranmak öyle bir şeydir ki, eğer insan onu elden bırakır, ondan

[218] Melfuzât, c.9, s.164-165
[219] Melfuzât, c.3, s.368 (Yeni baskı)

uzaklaşırsa, gitgide artık hayvanlaşır. İnsanın insanlığı da bunu gerektirir; insanoğlu diğer kardeşine karşı güler yüzlülük, hoşgörü ve iyilik gösterdiği müddetçe insandır doğrusu. Bu hususta hiç ayrım yapmazlar. Sadi’nin dediği gibi, “Bütün Âdemoğulları birbirinin organlarıdır.” İyi bilin ki, sempati dairesi bana göre pek geniştir. Hiçbir millet ile kişiyi ayırt etmeyin. Ben size bugünkü cahillerin dediği gibi, sempatiniz yalnız müslümanlara özgü olsun demiyorum. Asla! Ben size, Yüce Allah'ın bütün yaratığına karşı sempatik davranın diyorum. İster hindu olsun, ister müslüman veya bir başkası, kim olursa olsun. Sempatilerini yalnız kendi milletine mahsus kılmak isteyenlerin sözleri hiç hoşuma gitmez,” der.[220]

Yine kendisi, “Kısacası, insanoğluna karşı şefkat ve sempatiyle davranmak büyük bir ibâdet olup Allah'ın rızasını elde etmek için olağanüstü bir yoldur. Fakat görüyoruz ki, bu hususta büyük bir eksiklik ve zaaf gösterilmektedir. Başkalarının halini hatırını sormak, sıkıntı ve güçlük zamanlarında yardım etmek şöyle dursun, onlar hor görülmekte ve alay edilmektedirler. Düşkünlere karşı iyi davranmayıp onları küçük görenlerin aynı belaya çatmalarından korkarım. Kime Allah lütufta bulunmuşsa, O’nun mahlûkuna karşı iyilik ve güzellikle davranmaları O’na karşı şükranlarıdır. Tanrı vergisi olan bu bolluktan dolayı sakın kibirlenip böbürlenmesinler. Düşkünleri vahşiler gibi çiğnemesinler,” der.[221]

Yine Vâdedilen Mesih Hazretleri, “Ana-baba ile evlat hakları, öteki hısımlarla düşkünlerin haklarının Kur’ân-ı Kerîm’de anlatıldığı gibi, başka bir kitaba yazıldığını hiç sanmıyorum. Cenab-ı Hak:

---

[220] Melfuzât: c.4, s.216-217 (Yeni baskı)
[221] Melfuzât: c.4, s.438-439 (Yeni baskı)

﴿وَاعْبُدُوا اللّٰهَ وَلَاتُشْرِكُوْا بِهٖ شَيْئًا وَّبِالْوَالِدَيْنِ اِحْسَانًا وَّ بِذِی الْقُرْبٰی
وَالْيَتٰمٰی وَالْمَسٰكِيْنِ وَالْجَارِذِی الْقُرْبٰی وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ
بِالْجَنْبِ وَابْنِ السَّبِيْلِ وَمَامَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ اِنَّ اللّٰهَ لَايُحِبُّ مَنْ كَانَ
مُخْتَالًا فَخُوْرًا﴾

"Allah'a kulluk edin, O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın. Anababaya, akrabaya iyilik edin (bu ayet bütün hısımları içerir. Evlatla kardeşi, yakınla uzaktaki bütün akrabayı ihtiva eder) öksüzlere, akraba komşulara, akraba olmayan komşulara, iş arkadaşlarına, yol arkadaşlarına, birlikte namaz kıldığınız veyahut ilim tahsil ettiğiniz arkadaşlara, yolculara ve sahip bulunduğunuz bütün canlılara iyilik edin. Allah, başkalarına merhamet etmeyen, kibirlenip böbürlenenleri hiç sevmez,"[222] der.[223]

Vâdedilen Mesih'in birinci halifesi Nurettin hazretleri, "Onlara yemek götürmenin amacı, Rabbimizden pek *abûs* ve *kamtarîr* bir günde korktuğumuz içindir.[224] Arapça'da *abûs* sıkıntı demektir, *kamtarîr* uzun boylu demektir. Yani kıyamet günü pek sıkıntılı ve upuzun olacaktır. Başka bir ifadeyle, aç kimseleri doyurmak, onlara yardım etmek sonucu, Cenab-ı Hak kıtlık sıkıntısı ve onun uzamasından korur. Bir de bu iyilik sonucu Allah onları "O günün kötülüğünden esirger, onlara sevinç ve körpelik ihsan eder."[225] Tekrarlıyorum! Bu günlerde düşkünlere, yoksul ve aç kimselere yardım elini uzatırsanız, kıtlık günleri sıkıntılarından kurtulacaksınız. Cenab-ı Hak bana da size de güç versin. Nasıl ki, dünya şerefi ve saygınlığı için uğraşıyorsak, ebedi saygınlık ve huzur için de uğraşalım, çaba gösterelim. Âmin!" der.[226]

Müslüman Ahmediye Cemaatinin özelliği de budur. Elinden geldiğince hizmet işlerinde hep ön sıralardadır. Elindeki malî ola-

[222] Nisa suresi, 37
[223] Çeşme-i Marifet, Ruhani Hazain, c.23, s.208-209
[224] Dehr suresi: 11
[225] Dehr suresi; 12
[226] Hakâik'ul-Furkan; c.4, s.290-291

naklar çerçevesinde kalarak insanlara da, insanlığa da var gücüyle hizmet etmeye çalışır. Bu hizmet bireysel olarak da, cemaat olarak da hep devam eder. Cemaat üyeleri, ellerinden geldiğince açlık gidermeye, yoksulları tedavi ettirmeye, tahsil masraflarını karşılamaya, fakir fukaranın düğün masraflarına katkıda bulunmaya çalışırlar. Cemaat nizamı vasıtasıyla da yardımda bulunarak biat ahdini yerine getirmeye çalışırlar, çalışmalıdırlar. İnşallah biz, ihtiyaçlarından arta kalan ürünlerini sıkıntılar içinde inim inim inleyen insanlığa harcamak istemeyen millet ve devletler gibi olmayız. Bu devletlerin siyasi amaçları ve çıkarları olmadığından dolayı veyahut fakir devletler bu zengin devletlere pek kulak asmadıklarından ötürü, onların peşinden tam gitmediklerinden dolayı bu zengin devletlerin kahrını çekerler. Bazen de bu fakir devletler ceza olsun diye aç ve çıplak bırakılır. Cenab-ı Hak, Müslüman Ahmediye Cemaatine insanlığa hizmet etmesi için daha da güç ihsan etsin.

Burada başka bir şey söylemek istiyorum. Gerçi cemaat çapında maddi durumun elverdiği ölçüde insanlığa hizmet edilmektedir. Cemaatten ihlâs sahibi nice kimselere Yüce Allah hizmet etmeleri için güç de veriyor. Onlar büyük meblağda paralar da takdim ederler. Bu para ile insanlığa hizmet edilmektedir. Yüce Allah'ın lütfuyla Afrika'da da, Rabvah ve Kadiyan'da da kendini cemaat için vakfetmiş nice doktor ve öğretmenler hizmet görüyorlar. Fakat ben her Ahmedi doktora, öğretmene, avukat ve meslek olarak insanlığa hizmet edebilecek olan, yoksul ve düşkünlere yararlı olabilecek her kimseye, "Gelin yoksul ve muhtaç kimselere mutlaka hizmet edin, onlara yararlı olmaya çalışın," diyorum. Bunun sonucu Cenab-ı Hak mallarınıza da, evladınıza da eskiye nazaran daha da bolluk ve bereket ihsan edecektir. İnşallah! Biz, çağın imamına biat sözü verdik. Onu yerine getirmek görevimizdir diye niyetlenip hizmete başlarsanız, göreceksiniz ki, Cenab-ı Hakk'ın lütuf ve bereketlerinin sağanak yağmuru kontrol edemeyeceğiniz şekilde size yağacaktır.

Vâdedilen Mesih Hazretlerinin insanoğluna olan sempatisi

İnsanoğluna karşı sempatik davranmak, özellikle din kardeşlerine karşı sempatik davranarak, onlara dert ortağı olmakla ilgili öğütlerde bulunan Vâdedilen Mesih hazretleri bir keresinde, "Biri sancı ile kıvranırken, ben de namaz içinde meşgulsem ve kulağıma sesi gelse, hemen namazı bırakıp ona faydalı olmak isterim, tabii ki ona faydalı olabilirsem. Mümkün olduğu kadar ona karşı sempatik davranırım. İşte ben böyleyimdir. Kardeşin biri herhangi bir bela veya sıkıntıya uğradığı zaman ona yardım eli uzatmamak ahlaka aykırıdır. Onun için hiçbir şey elinizden gelmiyorsa, bari ona dua edin. Dost ahbap, tanıdıklar şöyle dursun, yabancılara karşı, hindulara karşı bile güzel ahlak sergileyin. Onlara karşı sempatik davranın. Umursamaz huylu olmamalısınız.

Bir kere dışarı gezintiye çıktım. Yanımda arazi tescil memuru Abdülkerim de vardı. O biraz ilerideydi. Ben de arkasından gidiyordum. Yolda 70-75 yaşlarında yaşlı bir kadınla karşılaştık. Yaşlı kadın Abdülkerim'e okusun diye bir mektup uzattı. Çünkü kadının okuma yazması yoktu. Abdülkerim de kadıncağızı azarlayıp başından savdı. Bunu görünce içim sızladı. Bu sefer kadın o mektubu bana uzattı. Ben hemen durdum. Mektubu sonuna kadar kendisine okudum, iyice anlattım. Abdülkerim pek utandı. Çünkü hem yanımda durdu bekledi, hem de sevaptan mahrum oldu," dedi.[227]

Yine kendisi, "Allah'ın kullarına merhamet edin. Onlara ne dille, ne elle, ne de başka bir yolla sakın zulmetmeyin. Mahlûkatın hayrı için daima çaba gösterin. Hiç kimseye karşı böbürlenmeyin, ister emriniz altında çalışan biri olsa bile. Hiç kimseye sövüp saymayın, ister o size sövüp saysa bile. Yumuşak huylu, uysal, iyi niyetli ve mahlûka karşı sempatik olun ki, makbule geçesiniz. Büyük olup sizden aşağı olanlara merhamet edin, onları sakın küçük görmeyin. Bilge olup bilmeyenleri öğütleyin, kendinizi bir şey zannederek sakın onları aşağılamayın. Zengin olup yoksullara

[227] Melfuzât; c.4, s.82-83 (Yeni baskı)

hizmet edin, kendini beğenmiş gibi sakın onlara karşı kasılıp kurulmayın. Mahveden yollardan sakının!" der.[228]

Yine Vâdedilen Mesih Hazretleri, "halk size eziyet edecektir. Sizi her türlü acıya, sıkıntıya uğratmaya çalışacaklar. Fakat cemaatimizin üyeleri böyle kimselere karşı sakın hiddet ve şiddet göstermesin. Nefs coşkunluğuyla üzücü kelimeleri sakın kullanmayın. Bu gibi kimseler Allah'ın hoşuna gitmez. Cenab-ı Hak, cemaatimizi örnek bir cemaat kılmak istiyor," der.

Yine kendisi, "Yüce Allah takva sahibi kimseyi sever. O'nun ululuğunu düşünerek korkun. İyi bilin ki, hepsi O'nun kullarıdır. Hiç kimseye zulmetmeyin. Acele etmeyin. Hiç kimseyi hor görmeyin, Cemaat içinde tek bir kişi kötü ise, hepsini kötüleştirir. Eğer tabiatınız hiddete eğimli ise, o zaman gönlünüzü yoklayın. Acaba bu hiddet hangi kaynaktan çıkmıştır. Burası çok dikkat isteyen nazik bir makamdır," der.[229]

Yine kendisi, "Doğruluğunuzla vefanız ve gönül ateşiniz göğe ulaşan biri gibi olsun! Cenab-ı Hak, birinin göğsünü doğruluk ve aşkla dopdolu görünce, onu her zaman korur, ona bereket ihsan eder. Cenab-ı Hak, kalplere bakar, kuru lafa değil. Kimin kalbini her türlü pislik ve çirkeften tertemiz ve arınmış bulursa, oraya iner, yuva kurar," der.[230]

Yine kendisi, "Ben şunu tekrarlıyorum, insanlar için hayırlı ve yararlı olup iman, doğruluk ve vefa bakımından mükemmel olan kimseler kurtulacaklar. Siz, içinizde bu özellikleri sindirmeye çalışın," der.[231]

Yine kendisi, "Sizin içinizle dışınız bir olmadıkça O'nun katında makbule geçemezsiniz. Büyük olup sizden aşağı olanlara merhamet edin. Sakın onları küçük görmeyin. Bilge olup bilmeyenleri öğütleyin. Kendinizi bir şey zannedip sakın onları aşağılamayın. Zengin olup yoksullara hizmet edin, kendini beğenmiş gibi sakın onlara karşı kasılıp kurulmayın. Mahveden yollardan

---

[228] Nuh'un Gemisi; Ruhani Hazain; C.19, S.11-12
[229] Melfuzât; c.1, s.8-9
[230] Melfuzât; c.3, s.181 (yeni baskı)
[231] Melfuzât; c.4, s.184 (yeni baskı)

sakının. Allah’tan korkun ve takva sahibi olun….. Yüce Allah'ın ağzından çıkmış olup, size anlattığım şu sözlere inanmayan ne bahtsızdır! Gökte Allah'ın sizden razı olmasını istiyorsanız, birbirinize karşı bir karından doğan iki kardeş gibi olun! Aranızdan en efendisi, kardeşinin kusurlarını en çok bağışlayandır. İnat edip bağışlamak istemeyen bahtsızın biridir,” der.[232]

Yine kendisi, “ Doğrusu Yüce Allah'ın yaratıklarına karşı sempatik davranmak çok büyük bir şeydir. Bu da Allah'ın hoşuna gider, Yüce Allah da bu kişiye karşı sempatisini gösterir. Bundan öte daha ne olabilir ki. Yüce Allah da ona karşı sempatik davranır. Bu dünyada da genellikle aynı şeye rastlanır. Eğer hizmetçinin biri, efendisinin arkadaşına giderse, karşıki adam da bu hizmetçinin halini hatırını hiç sormazsa, o efendi, arkadaşının gösterdiği bu muameleden memnun mu olur? Asla! Hâlbuki hizmetçinin uğradığı adam, hizmetçinin efendisine doğrudan doğruya bir zarar vermedi. Ama hayır! Hizmetçiye karşı gösterilen iyi veya kötü davranış aslında efendisine karşı gösterilmiş sayılır. Tıpkı bunun gibi, birisi Yüce Allah'ın mahlûkuna karşı soğuk davranırsa, O’nu kızdırmış olur. Zira Yüce Allah mahlûkunu çok sever. Öyleyse, Yüce Allah'ın mahlûkuna karşı sempatik davranan, aslında Yüce Allah'ı razı etmiş olur,” der.[233]

Cenab-ı Hak hepimize Vâdedilen Mesih Hazretlerinin nasihatlerini hayatımıza uygulamak için güç versin. Kendisine verdiğimiz biat sözünü yerine getirmek için kuvvet ihsan etsin.[234]

---

[232] Nuh’un Gemisi, Ruhani Hazain; c.19, s.12-13
[233] Melfuzât: c.4, s.215-216 (Yeni baskı)
[234] Cuma Hutbesi; Tarih: 12 Eylül 2003 Fazıl Camii, London, İngiltere

Biatın Onuncu Şartı

"Biat eden, Allah'ın bu aciz kuluyla kardeşlik ilişkisine girecek ve Allah rızası için iyi olan her şeyde bana itaat edeceğine söz verecek ve ölünceye dek bu sözüne sadık kalacaktır.

Benimle kardeşlik bağında öyle yüce bir seviyeye varacak ki, benzeri ne dünyada bulunan herhangi bir ilişkide ve bağda ne de başka hizmetkârca durumların hiçbirinde bulunmayacaktır."

Vâdedilen Mesih ve vaktin halifesiyle kardeşlik ilişkisi kurmak şarttır

Adı geçen şartta Vâdedilen Mesih Hazretleri bizden şöyle bir söz almaktadır: "Gerçi siz cemaat düzenine girip benimle bir kardeşlik bağı kurmuş oluyorsunuz. Çünkü bir müslüman diğer müslümanın kardeşidir. Fakat benimle kurduğunuz ilişki öteki bütün ilişkilerden üstündür. Burada artık bir eşitlik bağı ve ilişkisi kurulmuyor. Siz artık gelecek Mesih'e inanmanın Allah ile Peygamber'in emri gereği olduğunu kabul ediyorsunuz. Bundan dolayı, "bu ilişkiyi yalnız Allah için kuruyorum" diyorsunuz. Yüce Allah'ın dininin yüceltilmesi için, İslamiyet'i dünyanın dört bucağına ulaştırmak ve yaymak için bu ilişkiyi kuruyorsunuz. İşte bu ilişki, bu münasebet, ancak iyi işlerde bana itaat etmenizle sağlamlaşarak başarıya ulaşır. Sonra ölünceye dek verdiğiniz bu söze sadık kalmanız da şarttır. Bir de dikkat edin, bu münasebet burada durup kalmasın, gün geçtikçe pekişmelidir. Daima ileri gitmelidir. Öylesine sağlam ve güçlü olmalı, seviyesi öylesine yüksek ve üstün olmalıdır ki, buna karşın her türlü dünya ilişkisi, münasebet ve bağları, dostlukları bir hiç görünmelidir. Öylesine eşsiz ve sağlam münasebet olmalıdır ki, onun yanında öteki bütün ilişki ve bağlar anlamsız gözükmelidir. Yine kendisi şu gerçeği de sık sık vurgular: Bazen insanın kafasından şöyle bir düşünce de geçer. Akrabalık ve hısımlık bağlarında kimi zaman "biraz al, biraz ver,"

“biraz inan, biraz inandır” usulü de geçerli olur. Fakat Vâdedilen Mesih Hazretleriyle olan ilişki tamamen kul köle ve hizmetkârca bir ilişki olmalıdır. Bu itaat ve boyun eğmek tam teslimiyetle olmalıdır. Yani siz hiç gık demeyeceksiniz. Şikayet sözü ağzınıza gelmeyecek. Hiçbir zaman, “bu iş bugün olmaz,” veyahut “bugün yapamam efendim” demeyeceksiniz. Biat olup cemaate girdikten sonra, cemaatin düzenine bağlandıktan sonra artık siz her şeyinizi, varınızı yoğunuzu Vâdedilen Mesih Hazretlerine teslim etmişsiniz. Şimdi artık onun buyruklarına kulak vereceksiniz, onun talimatını dinleyip boyun eğeceksiniz. Vâdedilen Mesih hazretlerinin ölümünden sonra cemaatte hilafet düzeni devam eder. Artık bundan sonra vaktin halifesinin buyruklarını dinleyip, onun direktiflerini izleyeceksiniz. Sakın burada “uşak ve hizmetçinin vazifesi mutlaka iş görmektir. O, hizmet etmek zorundadır. Ama hizmetçiler bazen homurdanır, söylenirler de” diye bir düşünce aklınıza gelmesin. Siz bu durumda da hizmetkârca bir iş, bir hizmet görmektesiniz. Hatta bundan da öte. Ama bu durumda yalnız Allah için bir kardeşlik bağı da vardır. Fakat Allah için itaat edeceğinizi artık kabul etmişsiniz. Bundan ötürü fedakârlık edeceğinize de söz vermişsiniz. Fakat bu fedakârlık karşılığında sevap, insana ancak seve seve fedakârlık yaptığı zaman verilir. Bu öylesine bir şarttır ki, bunun üzerinde düşündükçe Vâdedilen Mesih hazretlerinin sevgisinde daha da dalıp derinleşeceksiniz. Kendinizi gittikçe cemaatin düzenine sımsıkı bağlı bulacaksınız. Cenab-ı Hak Kur’ân-ı Kerîm’de:

﴿يٰاَيُّهَا النَّبِىُّ اِذَا جَآءَكَ الْمُؤْمِنٰتُ يُبَايِعْنَكَ عَلٰٓى اَنْ لَّا يُشْرِكْنَ
بِاللّٰهِ شَيْئًا وَّلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِيْنَ وَلَا يَقْتُلْنَ اَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَاْتِيْنَ
بِبُهْتَانٍ يَّفْتَرِيْنَهٗ بَيْنَ اَيْدِيْهِنَّ وَاَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيْنَكَ فِىْ مَعْرُوْفٍ
فَبَايِعْهُنَّ وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللّٰهَ. اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ.﴾

“Ey Peygamber! Sana inanmış kadınlar geldiklerinde sen onlardan, Allah’a ortak koşmayacakları, hırsızlık yapmayacakları,

zina yapmayacakları, çocuklarını öldürmeyecekleri, kimseye yalan yere ne elleriyle ne ayaklarıyla iftira etmeyecekleri, iyi işlerde sana itaatsizlik etmeyecekleri şartıyla biat al. Onlara Allah'tan mağfiret dile. Çünkü Allah sonsuz bağışlayan ve rahmet edendir," der.[235]

Bu ayet-i kerimede kadınlardan, Allah'a eş koşmayacakları, hırsızlık yapmayacakları, zina yapmayacakları, evlatlarını öldürmeyecekleri (onların terbiyelerine dikkat edecekleri), yalan yere kimseye iftira etmeyecekleri, *ma'ruf*[236] işlerde Peygambere itaatsizlik etmeyecekleri," sözüyle biat alınmıştır. Burada bir soru ortaya çıkar. Cenab-ı Hak tarafından görevli olan bir peygamber *ma'ruf* olmayan işler için de emir verebilir mi? Eğer peygamberin biri *ma'ruf* olmayan işler hakkında emir verebiliyorsa, o zaman bir halife de *ma'ruf* olmayan işler için emir verebilir. Bu hususu şöyle izah edeyim. Peygamberin biri hiçbir zaman *ma'ruf* olmayan işler hakkında emir veremez. Peygamberin her dediği *ma'ruftur*. Bunun dışında hiçbir şey söylemez. Bundan dolayı, Kur'ân-ı Kerim'in çeşitli yerlerinde "Allah ile peygamberin buyruklarına boyun eğeceksiniz, onları uygulayacaksınız," diye emredilmiştir. Hiçbir yerde "yalnız *ma'ruf* emirlere boyun eğeceksiniz" diye yazmıyor. Öyleyse şöyle bir soru ortaya çıkar: "Neden iki değişik buyruk vardır?" doğrusu bunlar iki değişik buyruk değildir. Bazı kimseler bunu anlamakta yanlışlığa düşmüşlerdir. Daha önce de söylediğim gibi, peygamberin her buyruğu *ma'ruf* olur. Bir peygamber, Yüce Allah'ın emirlerine karşı, şeriat emirlerine karşı hareket edemez. Doğrusu bir peygamber bu işle görevlidir. Görevli olduğu bir işe karşı nasıl davranabilir? Dolayısıyla size müjdeler olsun! Siz bir peygambere, bir görevliye inanarak onun cemaatine katılıp her bakımdan korunmuşsunuz. Sizin için artık *ma'ruf* olmayan bir emir yoktur. Her emir, Allah'ın hoşnut olduğu emirdir.

---

[235] Mümtahine suresi, 13

[236] *Ma'ruf*: İyilik, bilinen gelenek, örf, âdet ve durum anlamına gelir.

Ma'rûf ile Ma'rûf olmayan ne demektir?[237]

Kimi zaman bazı kimseler "*ma'rûf* karar" veyahut "*ma'rûf* emirler" sözlerinin tuzağına düşerler. Kendileri de cemaatten uzaklaşır, başkalarının kafalarını da karıştırırlar. Çevrelerinde birtakım kabahatleri meydana getirmiş olurlar. Onlara, "kendi kendinize *ma'rûf* ve gayrı *ma'rûf* karar hakkında açıklamalarda bulunmayın. Cemaatin birinci halifesi Nurettin Hazretlerinin bu husustaki açıklamasına kulak verin. Kendisi, "onlar ancak *ma'rûf* emirlerde itaat edecekler. *ma'rûf* bilmedikleri emirlerde itaat etmeyeceklermiş. Oysa *Ma'rûf* kelimesi Kur'ân-ı Kerîm'de Yüce Peygamber Efendimiz için de kullanılmıştır. Örneğin:

Yani "Onlar iyi işlerde sana itaatsizlik etmeyecekleri şartıyla (biat al)[238] Peki bu gibi insanlar Yüce Peygamber Efendimizin ayıplarının listesini mi hazırlamışlar. Hâşâ! Bunun gibi Vâdedilen Mesih hazretleri de "ma'rûf işlerde itaat edecekler" sözcüklerini biat şartlarında yazmıştır. Bunda bir sır vardır. Ben, içinizden hiçbiri hakkında kötü zanda bulunmuyorum. Aranızdan hiç birisi aldanmasın diye bu kelimeleri açıkladım," der.

Vâdedilen Mesih Hazretleri, yüce Peygamber Hz. Muhammed (s.a.v.) hakkında Kur'ân-ı Kerîm'de kullanılan "onlara iyiliği emreder" ayetini açıklarken, "Bu Peygamber akla aykırı olmayan şeyleri emreder. Aklın menettiği şeylerden meneder. Temiz şeyleri helal, temiz olmayan şeyleri haram kılar. Ağırlığı altında inleyen milletlerin başındaki ağır yükü kaldırır, boyunları doğrulamayan kimselerin boyunlarındaki zincirleri kırar. Ona inanan, ona katılıp ona destek olan, onunla birlikte indirilen nûrun arkasından

[237] Cemaatimizin gençlik kolu teşkilatının bütün üyeleri toplantılarında şu ahitlerini ayağa kalkıp hep birlikte yüksek sesle, "vaktin halifesinin verdiği *ma'rûf* karara bağlı kalacağıma söz veriyorum," diye hep bir ağızdan söylerler. (çevirmen)
[238] Mümtahine Süresi, 13

gidenler, bu dünyada da, ahirette de her türlü sıkıntıdan kurtulacaklar," der.[239]

Peygamberin biri Yüce Allah'ın buyruklarından bir zerre kadar ayrılmaz, hiç şaşmaz. Peygamberin ölümünden sonra da halife aynı görevi yürütmek için Cenab-ı Hak tarafından müminler topluluğu vasıtasıyla vazifelendirilir. O da aynı hizmeti, aynı talimatı, Yüce Allah'ın Peygamber Efendimiz vasıtasıyla bize ulaşan buyruklarını ileriye götürür. Bunları Vâdedilen Mesih Hazretleri, Peygamber Efendimizin önceden verdiği haberler doğrultusunda çağımızda açıklayıp izah etti. Şimdi de, yine Yüce Peygamber Efendimizin önceden verdiği haberler uyarınca Vâdedilen Mesih Hazretleri vasıtasıyla cemaatimizde kurulan hilafet düzeni inşallah kıyamete kadar devam edecektir. Bu nizam tarafından verilen ve verilecek olan bütün kararlar şeriat ve akla uygun kararlardır. İşte *ma'rûf* kararlar da bunlardır. Bazen vaktin halifesi bir yanlışlık ve anlaşılmazlık sonucu, zarar ihtimali bulunan bir karar verse de Yüce Allah bunun yanlış veya zararlı sonuçlara meydan vermeyeceği sebepler ortaya çıkartır. Nitekim Muslih-i Mev'ut hazretleri bu hususta, "vaktin halifesi özel ve kişisel işlerde hata yapabilir. Ama cemaatin manevi ve maddi kalkınmasıyla, gelişip yükselmesiyle ilgili işlerde hata yaparsa, Cenab-ı Hak cemaatini korur. Herhangi bir yolla halifeye hatasını bildirir. Sofiler teriminde buna *ismet-i suğrâ* denir. Peygamberler *ismet-i Kübrâ* sahibi olurlar. Halifeler ise *ismet-i suğrâ* sahibi olurlar.[240] Cenab-ı Hak onlara, cemaati felakete sürükleyecek hata yaptırtmaz. Verdikleri kararlarda ufak tefek hatalar olabilir. Fakat eninde sonunda İslamiyet galip gelecek ve karşı gelenler yenilgiye uğrayacaklar. Çünkü halifeler *ismet-i suğrâ* sahibi olacaklar. Dolayısıyla onların tuttukları yol, Allah'ın tuttuğu yol olacaktır. Görünürde hiç şüphesiz onlar konuşacaklar. Onların dili ve elleri hareket edecektir. Onların kafası çalışacaktır. Fakat bunların arkasında Yüce Allah'ın eli olacaktır. Onlar küçük ve önemsiz hatalar yapabilirler. Bazen mü-

---

[239] Berahin-i Ahmediye; c.4, Ruhani Hazain c.21 s.420

[240] *İsmet*: Hatasızlık, masumluk anlÂmina gelir. *İsmet-i Kübrâ*: Geniş çaplı ismet, *İsmet-i Suğrâ*: Küçük çaplı ismet demektir. (çevirmen)

şavirleri de kendilerine yanlış fikirler verebilirler. Fakat aradaki engelleri aşarak başarıya ulaşacak olanlar da bunlardır. Bütün halkalar bir araya gelip sağlam bir zincir oluşturacaktır. Öylesine sağlam ki, hiçbir güç onu asla kıramayacaktır,” der.[241]

Anlaşılıyor ki, *gayrı ma’rûf*, Yüce Allah'ın buyruklarıyla şeriatın emirlerine açıkça karşı gelmek demektir. Aşağıdaki hadisten de aynı gerçek ortaya çıkıyor. Hz. Ali’nin rivayetine göre Yüce Peygamber Efendimiz bir bölük askeri bir yere gönderdi. Başlarına birini başkan tayin etti. Herkesin, onun sözünü dinleyip boyun eğmelerini tavsiye etti. Bölük başkanı, yolda bir yerde ateş yakılmasını ve herkesin içine atlamasını emretti. Kimileri onun sözünü dinlemeyip, “Biz ateşten kurtulmak için müslüman olduk. Sen bizi ateşe sokmak istiyorsun,” diyerek inkâr ettiler. Kimileri ise ateşe atlamak için hazırlandılar. Birileri gidip hemen Yüce Peygamber Efendimize haber verdi. Bunun üzerine Yüce Peygamber Efendimiz, “Eğer onlar ateşe atlamış olsalardı, ebediyen ateş içinde kalırlardı. Allah'ın emrine karşı gelmek itaat değildir. İtaat ancak iyi (*ma’rûf*) işlerde olur,” dedi.[242]

Bu hâdiseye, Hz. Ebu Sait Hudrî’nin başka bir rivayeti daha da açıklık getirir. Onun rivayetine göre Yüce Peygamber Efendimiz, Alkama bin Mücezziz’in başkanlığında bir yerde savaşmak üzere asker yolladı. Savaş yerine ulaşmadan, yoldayken ordudan bir bölük, bir yere gitmek için izin istedi. Kumandan izin verip başlarına Abdullah bin Huzafe bin Kays Es-Sehmî’yi başkan tayin etti. Ben de bu bölük içindeydim. Daha yoldayken, ısınmak için ya da yemek yapmak için ateş yaktılar. (Pek şakacı olan) Abdullah, “sözümü dinleyip bana itaat etmek size gerekmez mi?” dedi. Onlar “Tabii!” dediler. Abdullah bin Huzâfe: “Ne emir verirsem yerine getirir misiniz?” dedi. Askerler: “Tabii! Hiç şüphesiz!” dediler. Abdullah bin Huzâfe: “Bu ateşe atlayın!” diye sıkı sıkıya emir veriyorum! Bunun üzerine bazı kimseler ateşe atlamak için hazırlanmaya başladılar. Bunu gören Abdullah bin Huzâfe, “Du-

---

[241] Tefsir-i Kebir c.6, s.376-377
[242] Sünen Ebu Davut, Kitab’ül-Cihat

run! Sakın yapmayın!" diye bağırdı. Bu savaştan döndükten sonra ashab-ı kiram, bu olayı Yüce Peygambere anlattılar. Bunun üzerine kendisi, "Emîrlerinizden biri size Allah'a karşı itaatsizliği buyurursa, onun sözünü sakın dinlemeyin," dedi.[243]

Bu hadisten şu mesele de anlaşılıyor ki, söz dinlememeye tek kişi karar vermemişti. Başkana boyun eğmek her durumda mutlaka gereklidir diye anlayan bazı kimseler ateşe atlamak istediler. Bunlar böyle duymuşlardı. Onlara göre her hal-ü kârda, her durumda, her nasıl olursa başkana mutlaka boyun eğmenin, söz dinlemenin gerekli olduğunu biliyorlardı. Onlara göre İslamiyet'in talimatı buydu işte. Fakat şeriat ahkâmının daha derin idraki içinde olanlar, daha iyi kavrayanlar, Yüce Peygamberin sohbetinden feyz almış olanlar, ateşe atlama emrine karşı geldiler. Nitekim birbirleriyle danışıp bundan vazgeçtiler. Çünkü bu düpedüz intihardı; intihar ise İslamiyet'te yasaktır, haramdır. İkincisi, Abdullah bin Huzâfe genç bir lider idi. Bazı kimselerin, emrini ciddiye aldıklarını görünce kaygılanıp telaşlandı. "Ben şaka yaptım," diye onlara engel oldu. Bu olayı dinledikten sonra Yüce Peygamber Efendimiz de *ma'rûf* nedir, gayrı *ma'rûf* nedir (iyilik nedir, ne değildir) diye açıklamada bulundu. İyi bilin ki, ister peygamber olsun, ister halife, şakadan bile olsa böyle bir emir vermez, böyle bir söz söylemez. Bundan dolayı Cenab-ı Hak, "Herhangi bir başkanın açık bir emre karşı geldiğini görürseniz, Allah ile Peygamberine yönelin," der. Çağımızda Vâdedilen Mesih hazretlerinden sonra artık *hilafet-i raşîde* kurulmuştur. Bu gibi durumlarla karşılaştığınız zaman, vaktin halifesine ulaşın. Onun vereceği karar daima *ma'rûf* (daima iyilik üzerinde) olacaktır. Daha önce de değindiğim gibi, size müjdeler olsun, siz artık daima *ma'rûf* kararların gölgesi altındasınız.

Yine bugünlerde "Filan görevli iyi çalışıyordu. Ama görevinden alınmış, yerine başkası atanmış," diye itirazda bulunurlar. Onlara göre vaktin halifesi, ya da cemaat yönetimi yanlış karar vermiş. Onlara göre bu *gayrı ma'rûf* bir karardır. Ellerinden başka

[243] İbn-i Mâce, Kitab'ül-Cihat, (Allah'a itaatsizlik etmekte itaat yoktur)

bir şey gelmiyor zaten. Kendi kendilerine bu tanımı uydurmuşlar. Onlara göre bu karar, *gayrı ma'rûf* kısmına girer. Dolayısıyla onlar, "Konuşmak bizim hakkımızdır. Ötede beride, şurada burada oturup düşüncelerimizi anlatmak da hakkımızdır," derler. Bir kere ötede beride, sağda solda oturup cemaat yönetimi aleyhinde konuşmaya kimsenin hakkı yoktur. Bu hususta, daha önce de size uzun uzadıya anlatmışımdır. Size düşen görev ancak itaat etmektir. Peki, itirazın ölçüsü nedir? Bu hususta Cenab-ı Hak Kur'ân-ı Kerîm'de:

﴿وَاَقْسَمُوْا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ لَئِنْ اَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ. قُلْ لَا تُقْسِمُوْا.
طَاعَةٌ مَّعْرُوْفَةٌ. اِنَّ اللّٰهَ خَبِيْرٌ بِمَا تَعْمَلُوْنَ﴾

"Eğer onlara emredersen, hemen evlerinden çıkacaklar," diye Allah'a sağlam ant içtiler. Sen onlara, "sakın ant içmeyin! Töreye göre itaat edin" Allah, bütün yaptıklarınızdan şüphesiz haberdardır," de."[244] Bu ayetten önceki ayetlerde itaat konusu devam etmektedir. Müminler daima, "işittik ve boyun eğdik" derler. İşte bu takvadan dolayı Allah'a yaklaşır, muratlarına ererler. Adı geçen ayette de inananlar gibi, "duyun ve boyun eğin!" örneğini sergileyin. Biz şöyle yaparız, böyle yaparız, diye yemin etmeyin" denmektedir. Muslih-i Mev'ut hazretleri bu ayeti tefsir ederken, "ikiyüzlü bir adam da iddialarda bulunur. Ama önemli olan fiilen itaat etmektir," der. Burada Cenab-ı Hak, "bilinen basbayağı itaat, töreye göre itaat edin! Peygamber size, şeriat ve akla aykırı bir şey söylemez," der. Vâdedilen Mesih Hazretleri, "Beni kabul ettikten sonra artık beş vakit namazına alışacaksınız. Yalanı bırakacaksınız. Büyüklük taslayıp böbürlenmeyi bırakacaksınız. Milletin haklarını gasp etmeyi bırakacaksınız. Birbirinizi seveceksiniz," der. Bunların hepsi *ma'rûf* itaat dairesine girer. Bunların hepsini yerine getirin. Yoksa "siz bize ne buyurursanız yerine getiririz, diye yemin ederiz," deyip durmayın. Tıpkı bunun gibi, halifeler tarafından da manevi olarak ilerleyip gelişmek için çeşitli teklifler zaman zaman öne sürülür. Örneğin camilerin imar edilmesi, evlat terbi-

[244] Nur suresi, 54

yesi, insanın kendisinde yüreklilik ve dayanma gücünü geliştirmesi, Allah'ın mesajının dünyaya ulaştırılması veyahut Allah yolunda mal harcamakla ilgili nice teklifler vardır. İşte bu gibi emirlere itaat etmek gereklidir. Başka bir ifadeyle, bu gibi emirlerin hepsine boyun eğmek *ma'rûf* emirlere itaat etmek demektir. Bunların hepsi *ma'rûf* buyruklar dairesine girer. Hiçbir peygamber veyahut halife size Allah'ın emirlerine ve akla aykırı bir iş yaptırmaz. Hiç kimse size, "ateşe veyahut denize atlayın," demez. Onlar daima şeriata göre size kılavuzluk edeceklerdir.

İtaatin en üstün örneği

İtaatin en üstün bir örneğine, İslam devletinin ilk yıllarındaki müslümanlarda şöyle rastlarız: Bir savaş esnasında Hz. Ömer, savaş kumandanlığını Hz. Halit bin Velit'ten alıp Hz. Ebu Übade'ye vermişti. Hz. Ebu Übade ise, Halit bin Velid'in çok iyi çalıştığını görüp kendisine gitmemiş, kumandanlık görevini teslim almak istememiş. Tam tersine Hz. Halit bin Velit bizzat Hz. Ebu Übade'ye gitmiş ve Hz. Ömer'in emrini kendisine anlatmış. Bu emrin hemen yerine getirilmesini istemiş. Hz. Ebu Übade'ye, "Daha önce kumandan olarak çalışıyordum. Şimdi de senin emrinin altında çalışacağım. Bana göre bunun hiç önemi yoktur," demiş. İşte itaat buna denir. Söz dinlemek buna denir. Delinin biri Hz. Ömer'in bu kararına *gayrı ma'rûf* karar diyebilir. Ama böyle bir düşünce tamamen yanlıştır. Biz, Hz. Ömer'in hangi ortamda böyle bir karar verdiğini tam olarak bilemeyiz. Bunu kendisi daha iyi bilirdi. Her neyse, görünürde bu karar, şeriata aykırı bir karar asla değildi. Cenab-ı Hak da bu kararın hatırı için o savaşta zafer ihsan etti. Bu savaşta zafer kazanıldı ama bu savaş esnasında müslümanlara çok çetin zamanlar da geldi. Bazen bir müslüman'a karşı yüz kâfir çarpıştı, savaştı. Fakat Yüce Allah yine de müslümanlara zafer ihsan etti. Vâdedilen Mesih Hazretleri de Efendisinin köleliğinde *Hakem* ve *Adel*[245]derecesine ulaştı. Ama bu kölelik de ne kölelik! Hiç eşi ve benzeri olmayan bir kölelik! Bundan dolayı çağımızda artık Vâdedilen Mesih Hazretlerine itaat

[245] Adel: çok adaletli

etmek ve onu sevmekle Hz. Muhammed (s.a.v.) Efendimize karşı itaat ve sevgi iddiası gerçek olabilir. Yüce Peygamber Efendimize uymaktan ise, Allah sevgisi iddiası ancak gerçek olabilir. Cenab-ı Hak şöyle der:

﴿قُلْ اِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّوْنَ اللّٰهَ فَاتَّبِعُوْنِىْ يُحْبِبْكُمُ اللّٰهُ وَيَغْفِرْلَكُمْ ذُنُوْبَكُمْ. وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ﴾

"Sen de ki, Allah'ı seviyorsanız bana uyun. O zaman Allah da sizi sevecek, günahlarınızı da affedecektir. Allah sonsuz bağışlayan ve rahmet edendir."[246]

Vâdedilen Mesih Hazretleri ne makam bulduysa Yüce Peygamberimiz Hz. Muhammed'e uymakla buldu

Vâdedilen Mesih Hazretleri, "Benden önce gelmiş geçmiş peygamberlerle Allah'ın seçkin kullarına verilen nimetten aldığım mükemmel payı, herhangi bir hüner sonucunda değil, yalnız Allah'ın lütfuyla almış bulunuyorum. Eğer ben, Yüce Efendim, peygamberlerin iftiharı, insanların en yücesi Hz. Muhammed (s.a.v.)'in yollarına uymamış olsaydım bu nimete nail olmam imkânsızdı. Onun için ben ne buldumsa ona uymakla buldum. Ben, gerçek ve mükemmel bilgime dayanarak şunu biliyorum ki, hiçbir insan Yüce Peygamber Efendimize uymaksızın ne Tanrı'ya, ne de mükemmel bir marifete ulaşabilir. Ben burada şunu da belirtmek isterim ki, Yüce Peygamber Efendimize gerçek ve kâmil bir şekilde uyduktan sonra, ilk önce insanın içinde meydana gelen şey, büsbütün teslim olmuş kalptir. Başka bir ifadeyle, gönülden dünya sevgisi yok olur gider. Gönül, ebedi ve hiç tükenmez bir lezzet arzusuna kapılır. Bundan sonra artık bu teslim olmuş kalpten ötürü en temiz ve mükemmel bir ilahi aşk elde edilir. İnsanoğlu, bu nimetlerin hepsine ancak Yüce Peygamber Efendimize uymakla varis olur. Nitekim Cenab-ı Hak Kur'ân-ı Kerîm'de şöyle buyurur:

[246] Al-i İmran: 32

﴿قُلْ اِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّوْنَ اللّٰهَ فَاتَّبِعُوْنِىْ يُحْبِبْكُمُ اللّٰهُ﴾

Sen onlara “Eğer Allah'ı seviyorsanız bana gelin, beni izleyin, o zaman Allah da sizi sevecektir,” de.[247]

Çünkü tek taraflı sevgi iddiası yalandır, boş bir söz ve lakırdıdan öte bir şey değildir. İnsanoğlu içtenlikle Yüce Allah'ı sevdiği zaman Allah da onu sever. O zaman yeryüzünde her tarafta onun için beğeni yayılır. O insana karşı, binlerce insanın içine bir sevgi verilir. Kendisine çekici bir güç, bir nur ihsan edilir. Bu nur daima onunla birlikte olur. Adamın biri, içtenlikle Yüce Allah'ı sevdiği zaman, bütün dünyaya karşın ancak O’nu yeğlediği zaman, Allah’tan başka hiç kimsenin azâmeti ve ululuğu kalbinde bulunmadığı zaman, hatta her şeyi ölü bir böcekten de beter saydığı zaman Cenab-ı Hak onun kalbini görür, olağanüstü bir tecelli ile ona iner. Tıpkı güneş karşısında duran bir ayna gibi, güneşin aksi aynaya vurduğu zaman biz, mecaz ve istiâre olarak “gökteki güneş aynada da vardır” diyebiliriz. Bunun gibi, Cenab-ı Hak da böyle bir kalbe iner, orasını arş edinir. İşte insanoğlu salt bu gaye için yaratılmıştır,” der.[248]

Kısacası Cenab-ı Hak, Vâdedilen Mesih Hazretlerinin kalbini, yüce Peygambere karşı taşıdığı sevgi ve aşktan ötürü kendine arş edindi. Gelecekte de Cenab-ı Hak, rütbelerine göre kalplere inecektir. Fakat şimdi artık Peygamber aşkından dem vurmak, ona tamtamına uymak iddiası, onun manevi evladı olan (Vâdedilen Mesih Hazretlerine) karşı sevgi ve itaat bağı kurmakla gerçekleşecektir. Bundan dolayı kendisi, “Bütün dünya bağlarından üstün olarak benimle sevgi ve itaat bağını kuracaksınız. Artık şimdi bu yolla Yüce Peygamber Efendimizi izleyeceksiniz ve daha sonra Allah sevgisine nail olacaksınız,” der.

Vâdedilen Mesih Hazretleri bu sözleri boşuna söylememiştir. Yüce Peygamber Efendimiz bunu bize söylemiştir. Örneğin yüce Peygamber, “Mesih ve Mehdiyi işittiğiniz zaman, dizler üzerinde

[247] Al-i İmran: 32
[248] Hakikat’ül-Vahiy, Ruhani Hazain c:22, s.64-65

sürünerek gitme pahasına da olsa ona gidin ve benden selam söyleyin," dedi. Ne kadar sıkı sıkıya tavsiye etmiştir. Büyük sıkıntılara katlanarak gitme pahasına da olsa Mehdi'ye gidip selam söylemekte ne sır vardır? Yüce Peygamberimiz "O benim sevdiğim, ben de onun sevdiği bir kimseyim" demek istemiştir. Elbette sevgililere giden yol, yine seven kimselerden geçer. Kural da budur işte. "Eğer beni izleyen kimseler olmak istiyorsanız, evvela Vâdedilen Mesih'i izleyin ve ona uyun, onu imam olarak kabul edin, onun cemaatine katılın," diye nasihat etmek istemiştir. Nitekim şöyle bir hadis vardır: "Dikkat! Benimle İsa bin Meryem (Vâdedilen Mesih) arasında hiçbir peygamber yoktur. Dikkat! O ümmetimde benim halifem olacaktır. O deccalı mutlaka öldürecektir. Haçı paramparça edecektir (yani haçla ilgili inançları yok edecektir) Cizyeyi[249] ortadan kaldıracaktır. (Vâdedilen Mesih'in devresi de yine Yüce Peygamber Efendimizin devresidir. Cizye âdeti o devirde ortadan kaldırılacaktır. Çünkü o devirde dinî savaşlar olmayacaktır. Bunun sonucu *cizye* âdeti de ortadan kaldırılacaktır.) Kendisiyle görüşme şerefine nail olacak kimse, ona benden selam söylesin," der.[250]

Bazı kimseler bu hadis üzerinde uzun uzun düşünmüşler ve bunun derin manalarına inmişlerdir. Ama bazı kimseler, örneğin sözde âlim diye geçinen kimseler bu hadisin zahir anlamının peşine düşmüşler. Saf müslümanları kandırarak onları yanlış yola sevk etmişlerdir. Öyle bir görüş ayrılığı fırtınası koparmışlar ki elâmân! Bundan ancak Allah'a sığınırız. Allah zaten haklarından geliyor ve gelecektir inşallah. Bu hadisten anlaşılıyor ki, Vâdedilen Mesih, adil bir hakem olacaktır. Kendisi adalet dışında hiçbir şey konuşmayacaktır. O, adaleti dünyaya yerleştirecek bir imam olacaktır. Onun için kendisiyle ilişki kurmaya, onun buyrukları arkasından yürümeye, onun vereceği talimatı uygulamaya çalışın. Çünkü onun vereceği talimat, ancak adalet talimatı olacaktır. Tabii ki, bu da Kur'ân talimatının tâ kendisi olacaktır. Bugün-

---

[249] *Cizye*: Müslümanların, mahkum gayrı müslim milletlerden askerlik hizmetine karşılık aldıkları vergi, haraç demektir.(Çevirmen)

[250] Tıbrâni El-ausat vas's-sagir

kü zahiri âlimler, "İsa Mesih, elinde çekiçle gelip haçları bir bir vurup kıracaktır," diye düşünürler. Saçmalığın böylesi de hiç görülmemiştir. Oysa Vâdedilen Mesih, tam itaat ettiği efendisinin arkasından yürüyerek insanları kanıtlarıyla ikna edecek, haçla ilgili inançları kanıtlarıyla yok edip, hepsinin foyasını meydana çıkaracaktır. Deccalı öldürmekten ne kastediliyor? Tabii ki, ümmetini Deccalın fitnelerinden koruyacaktır. Sonra o devirde dini savaşlar alışkanlığı ve geleneği kalmayacak, haliyle *cizye* alma âdeti de kendiliğinden ortadan kalkacaktır. Adı geçen hadiste Peygamber'in selamını Mesih ve Mehdiye ulaştırma emri de yer almaktadır. Müslümanlarsa bu selamı ulaştırmak yerine muhalefete giriştiler. Allah onlara akıl versin!

Bu husustaki başka bir hadis Vâdedilen Mesih'in yüksek mevki ve makamını belirtiyor. Neden kendisine boyun eğmemiz gerektiğini söyler. Hz. Ebu Hüreyre'nin rivayetine göre Yüce Peygamber Efendimiz, "Meryemoğlu İsa, adil bir hakem, çok adaletli bir imam olarak Allah tarafından görevli olarak gelmedikçe kıyamet kopmaz. Kendisi geleceği zaman haçı kıracak, domuzu öldürecek, *cizye* alma geleneğini ortadan kaldıracak. Öyle bir mal ve servet dağıtacak ki, halk onu kabul etmeyecektir, der.[251]

Bu hadiste de bazı anlaşılması güç meseleler vardı. Onu iyice anlamak gerekliydi. Bazı kalın kafalı kimseler bunu hiç anlayamamışlardır. Bu hadisin zahiri kelimelerinin peşine düşmüş, pek gülünç açıklamalarda bulunmuşlar. Açıkçası, domuzu öldürmek, domuz huylu, domuz ahlaklı kimseleri delillerle düzeltmek, terbiye etmek anlamına gelir. Çağımızda domuzların nice çirkinlikleri ve kötülükleri öteki hayvanlara nazaran pek belirgin olarak ortaya çıkarılmıştır. Aynı kötülükler insanlarda meydana geldiği zaman onları düzeltip temizlemek de son derece gereklidir. Sonra "Mehdi Resûl mal ve servet dağıtacaktır," diye de adı geçen hadiste kelimeler geçer. Bunu da hiç anlayamamışlardır. Birkaç gün önce Pakistan'da gayrı Ahmedi âlimler Vâdedilen Mesih Hazretleriyle onun cemaatine karşı bir toplantı düzenlemişler. Bu toplantıda

[251] Sünen İbni Mâce, Kitab'ül-Fiten, *Deccal* fitnesi, Meryemoğlu İsa ve *Yecüc ile Mecüc*'ün çıkışı

cemaat ve kurucusuna karşı çok ağır ve çirkin kelimeler kullanmışlar. Bir de şöyle bir soru ortaya atmışlar: "Hani Mesih (a.s.) gelip mal ve servet dağıtacaktı. Milletten para istemeyecekti. Bakın şu Ahmedilere (kadiyanilere –onlar öyle derler) bunlar aidat toplarlar. Öyleyse bunlar yalancı kimselerdir," diye itiraz etmişler. Şimdi şu akılları kör olan kimselere kim akıl verebilir ki. Çağımızda Vâdedilen Mesih Hazretleri manevi hazineler dağıtmaktadır. Sizler onu reddediyorsunuz, almak bile istemiyorsunuz. Doğrusu bunların yalnız dünya gözü açıktır. Manevi gözü kapalıdır. Bundan öte bir şey göremiyorlar. Karşı koymak onların işidir. Varsınlar işlerini görsünler. Pakistan Ahmedileri bundan hiç kaygılanmasınlar. Onların çirkin laf ve lakırdılarına, saçmalıklarına hiç bakmadan es geçsinler. Onların çirkeflikleri karşısında biz yenilgimizi kabul ederiz doğrusu. Biz onların çirkefliklerine karşılık veremeyiz.

Fakat bir şeyi açıkça söylemek isterim. Kul konuşmadığı zaman Allah konuşur, Ulu Allah konuştuğu zaman da muhâliflerin vücut parçalarının havada uçtuğunu gördük ve ilerde de göreceğiz, inşallah! Onun için Ahmediler, Vâdedilen Mesih Hazretleriyle gerçek ve içten bir ilişki kursunlar, ona bağlansınlar. Dualara ağırlık versinler. Her zaman dua ile meşgul olsunlar. Adı geçen hadislerden, gelecek Mesih'in imam olacağı, hakem olacağı, adalet prensi olacağı ispatlanmıştır. Öyleyse onunla mutlaka sımsıkı ilişki kuracaksınız. Ona, hakem ve imam olduğu için itaat etmemiz gerekli olacaktır. Sizin hayrınız için, terbiyeniz için bu sözler söylenmiştir. Bunları uygulayın. Bunun sonucu Yüce Peygamber Efendimizin sevdiklerine katılacaksınız. Hakk'a yakınlık kazanmış olanlar arasına gireceksiniz.

Her durumda itaat şarttır

İtaatle ilgili birkaç hadis anlatmak istiyorum. Bu hadisler itaatin ne kadar önemli olduğunu ortaya koyar.

Hz. Ebu Hüreyre'nin rivayetine göre Yüce Peygamber Efendimiz, "Darlık ile bolluk, mutluluk ile mutsuzluk, başkalarının hakkını yemek, taraf tutmak v.s. gibi hallerde, her durumda, vak-

tin hâkimine boyun eğmek, sözünü dinlemek senin için gereklidir," dedi.[252]

Hz. İbni Abbas'ın rivayetine göre Yüce Peygamber Efendimiz, "Biri, başında bulunan emîr veyahut başkanda, hoşlanmadığı bir şeyi görürse sabretmelidir. Çünkü biri cemaat dışına bir karış bile çıksa, cehalet ölümüyle ölür," dedi.[253]

Hz. Arfece'nin rivayetine göre Yüce Peygamber Efendimiz, "Tek bir el altında bulunduğunuz zaman, bir de tek bir emîrin bayrağı altındaysanız, böyle bir durumda biri gelip sizin birlik ve beraberlik âsânızı kırmak isterse, cemaatinizin birliğini dağıtmak isterse onu öldürün[254]. Yani onunla ilişkinizi kesin, onu hiç dinlemeyin. (Buyruklarına hiç kulak asmayın)," dedi.[255]

Ubâde bin Sâmit'in rivayetine göre; biz Yüce Peygambere, "Hoşumuza gitse de, gitmese de buyruğunuzu dinleyip boyun eğeceğiz," sözleri üzerine biat ettik. Bir de "Biz, bir şeye hakkı geçen kimseyle tartışmayacağız. Haktan ayrılmayacağız veyahut yalnız hak sözü söyleyeceğiz. Yüce Allah hakkında hiçbir ayıplayanın ayıplamasından asla korkmayacağız," diye söz verdik.[256]

Hz. İbni Ömer'in rivayetine göre Yüce Peygamber Efendimiz, "Allah'a itaat etmekten elini çeken kimse, kıyamet günü Allah'ın huzurunda hiçbir delilsiz, mazeretsiz hazır bulunacaktır. Vaktin imamına biat etmemiş kimse, cahillik ve sapıklık ölümüyle ölecektir," dedi.[257]

Siz, zamanın imamına inandınız. Ona biat ettiniz. Ne mutlu size! Artık yalnız Allah için ona boyun eğeceksiniz. Onun bütün

---

[252] Müslim, Kitab'ül-Emare

[253] Buhâri, Kitab'ül-Fiten, (Yüce Peygamber: "Benden sonra nice işleri göreceksiniz.")

[254] *Katala* kelimesinin bir manası şiddetli karşı koymak, bir diğeride birinin sözlerine hiç kulak asmamakdır. Bu hadisde bu iki mana geçerlidir.

[255] Müslim, müslümanların birliğini bozmak isteyenlerle ilgili hadisler.

[256] Müslim, Kitab'ül-Emare, Emîrlere itaat etmekle ilgili hadisler

[257] Müslim, Kitab'ül-Emare, "Fitnelerin patlak vereceği zaman cemaate bağlanın."

buyruklarını yerine getireceksiniz. Aksi takdirde, Yüce Allah'ın itaatinden çıkmış olursunuz. Cenab-ı Hak, her Ahmediyi, itaatin en üstün seviyesi üzerinde kâim ve dâim kılsın. Bu üstün seviye nasıl elde edilir? Elbette ki, Vâdedilen Mesih Hazretlerinin verdiği talimi uygulamakla bu seviyelere nail olabiliriz.

Cemaate kim katılmış sayılır?

Vâdedilen Mesih hazretleri, “Talimimizi kendisine bir tüzük edinip son derece gayret ve çabayla onu uygulayan kimsedir elbette. Fakat defterimize yalnız ismini yazdırıp talimimize uygun olarak onu tatbik etmeyen bilsin ki, Cenab-ı Hak bu cemaati özel ve has bir cemaat yapmak istiyor. Gerçek anlamda bu cemaatten olmayan kimse, yalnız adını yazdırıp bu cemaatte kalamaz. Günün birinde, ergeç başına öyle bir zaman gelecek ki, cemaatten ayrılacaktır. Onun için, elinizden geldiğince amellerinizi bu talimin içinde tutmaya çalışın,” der. Bu talim nedir? Yine kendisi, “Fitneye götüren bir söz sakın söylemeyin. Kötülük işlemeyin. Sövmeye karşı sabır gösterin, hiç karşılık vermeyin. Size karşı koyana iyilik gösterin. Tatlı dilli olup iyi örnek sergileyin. Her emre karşı içten itaat gösterin ki, Yüce Allah razı olsun. Düşman dahi, “Bu adam biat ettikten sonra çok değişti. Sanki eski insan değil artık,” demelidir. Mahkemelerde doğru tanıklık edin. Bu cemaate katılan herkes, bütün kalbiyle, bütün gayreti ve bütün canıyla doğruluğa bağlansın. Dünya artık sonuna gelmiştir,” dedi.[258]

Bakın Vâdedilen Mesih Hazretleri burada “fitne sözünü etmeyin,” dedi. Bazı kimseler yalnız zevk için, sözü buradan oraya, oradan buraya götürmeye alışmışlar. Böyle şeylerden de fitne doğar. İnsanlarda değişik huy ve tabiatlar vardır. Herkesin huyu ve suyu ayrı ayrıdır. Birileri gelip karşınızda, “filan kişi senin aleyhine şunları şunları söyledi,” derse, hemen sinirlenmeyin. Böyle durumlarda gidip esas bu sözleri söyleyen kişiyle görüşün. En doğru davranış da budur. O kişiye, “Bana bu sözler ulaştı. Acaba sen söyledin mi?” diye açıklamada bulunun. Bu gibi fitneleri ön-

---

[258] Melfuzât; c.3, s.620-621 (Yeni baskı)

lemek için en doğru yol da budur işte. Böylece bu gibi fitneleri ortaya çıkaranları ıslah etmiş olursunuz. Bazen bu gibi fitnelere alışmış kimseler, aileleri birbirine düşürür. Her neyse bu gibi fitneli sözlerden de, fitne sokanlardan da uzak durun. Eğer mümkünse bu gibi kimseleri ıslah etmeye çalışın. Şer, doğrudan doğruya kavgadan, sövüp saymaktan da doğar. Vâdedilen Mesih Hazretleri, "Eğer bana bağlıysanız, bana itaat etmekten dem vuruyorsanız, o zaman benim talimim şöyledir: Her türlü fitne ve şerre götüren sözlerden uzak durun. Size sövüp sayana karşı sabır gösterin. Tahammüllü olmaya çalışın," der. Bu talimi uygularsanız, size kurtuluş yolları açılır. Allah'a yakınlık kazanmış olanlara katılacaksınız. Hiçbir meselede karşı gelmek ve cephe almak uygun değildir. Doğru olup yalancıymış gibi alçakgönüllülük gösterin. Size kim ne derse desin, siz ona karşı sevgi ve içtenlikle davranın. Öylesine temiz ve tatlı dilli olun ve içinizden bal gibi güzel ahlak aksın ki, halk koşarak size gelsin. Çevrenizde Ahmedi olduğunuz belirgin olarak bilinmelidir. Bu da ancak güzel ahlak sayesinde mümkündür. Bu güzel ahlakınız başkalarının dikkatini de kendinize çekecektir.

Bazen bazı kimseler yalnız şahsi çıkarları için mahkemelerde yalancı tanıklık ederler. Bazı kimseler mahkemede sahte davalar açarlar. Bundan dolayı Vâdedilen Mesih Hazretleri "sakın sizin şahsi çıkarınız, sizi doğru tanıklıktan alıkoymasın. Bazı kimseler burada İngiltere'de de, öteki yabancı ülkelerde de yerleşmek için bazı yalan yanlış ifade verirler. Böyle şeylerden uzak durun. Başınızdan geçen olayları doğruca anlatın. Ona göre mahkemelerde davanızı açın. Eğer mahkeme kabul ederse ne âlâ, etmezse geri ülkenize gidin. Bazı kimselerin davaları, uyduruk ifadeler verdikleri halde yine de mahkemece reddedildi. Öyleyse, doğruluktan hiç ayrılmadan davanızı bir deneyin, inşallah yararlı olacaktır. Dava reddedilirse de hiç olmazsa Allah'ın kızgınlığına neden olmayacaktır.

Aranızda kardeşlik ve sevgi oluşturun. Yüce Allah ile gerçek ilişki kurmaya çalışın!

Vâdedilen Mesih Hazretleri birbirinizle sevgi ve kardeşlik bağları kurmak için, “Aranızda kardeşlik ve sevgi oluşturun. Vahşilik ve ihtilafı bırakın. Her türlü saçmalık ve alay etmekten uzak durun. Çünkü alay etmek doğruluktan uzaklaştırarak insanı nereden nereye sürükler. Birbirinize karşı saygılı olun. Aranızdan her biri, kardeşinin rahatını kendi rahatından üstün tutmalıdır. Yüce Allah ile gerçek barış sağlayın. O’nun itaatine geri dönün… Aranızdaki her çeşit kavga, taşkınlık ve düşmanlığı ortadan kaldırın. Şimdi artık küçük işlerden uzaklaşarak büyük işlerle meşgul olun,” der.[259]

Yine Vâdedilen Mesih Hazretleri, “Cemaatimiz Cenab-ı Hak’la gerçek alaka kurmalıdır. Onlar Allah’a şükretmelidirler. Yüce Allah onları boş koymamıştır, iman güçlerini kesin bilgiye ulaştırmak için kudretinin yüzlerce mucizesini göstermiştir. Aranızda, “Ben hiçbir mucize görmedim,” diyebilen biri var mı? Ben iddia ederek söylüyorum ki, aranızda, gelip yanımda kalmış ve Yüce Allah'ın yepyeni bir mucizesini hiç görmemiş kişi yoktur. Cemaatimizin en çok ihtiyacı olan şey, imanlarının çoğalıp artmasıdır. Hakk’a kesin bilgi ve irfan sahibi olmalarıdır. İyi amellerinde tembellik ve üşengeçlik olmamalıdır. İnsanda eğer üşengeçlik varsa, teheccüd namazı için kalkmak şöyle dursun, abdest almak bile ağır gelir. Eğer cemaat üyelerinde iyi işler için güç ortaya çıkmıyorsa, hayırlı işlerde yarışmaya bir coşkunluk yoksa, o zaman bizimle alaka kurmanın faydası nedir?” der.[260]

Şu anda biz biatın onuncu şartından bahsetmekteyiz. Vâdedilen Mesih Hazretleri adı geçen şartta, biat eden, kendisiyle dünyada eşi benzeri bulunmayan bir ilişki kurmalı, diyerek çok üstelemiştir. Bunun tek nedeni, Vâdedilen Mesih hazretlerinin bizim için duyduğu sempati duygusudur. Bizi mahvolmaktan kurtarmak için bu kadar ısrar etmiştir. Çünkü gerçek İslamiyet ancak

---

[259] Melfuzât; c.2, s.266-268
[260] Melfuzât; c.2, s.710-711 (Yeni baskı)

kendisine inanmaya bağlıdır. Kendimizi boğulmaktan kurtarmak istiyorsak, Vâdedilen Mesih hazretlerinin gemisine mutlaka binmemiz gerekir. Yine kendisi, "Şu anda koşun bana gelin. Şimdi koşup bana geleni ben, fırtına vaktinde yetişip gemiye binene benzetirim. Fakat bana inanmayanın kendi kendini fırtınaya attığını görüyorum, yanında cankurtaran araç gereçleri de yoktur. Gerçek şefaatçi benim işte, çünkü ben, O Yüce Şefaatçinin gölgesiyim. Kendisini, çağımızın körlerinin kabul etmeyip çok hor gördüğü zatın gölgesiyim. Yani Yüce Peygamberimiz Hz. Muhammed Mustafa (s.a.v.)'in" der.[261]

Bu sözleri neden söyledi? Çünkü Vâdedilen Mesih Hazretlerinin davası da Yüce Peygamber Efendimizin önceden verdiği haberler doğrultusundadır.

Vâdedilen Mesih Hazretlerinin elinden biat etmenin iki yararı vardır

Vâdedilen Mesih Hazretleri, "Benim elimden edilen biatın iki yararı vardır. Birincisi, günahlar affolunur. İnsanoğlu, Yüce Allah'ın verdiği söze göre bağışlanmaya hak kazanmış olur. İkincisi, Yüce Allah tarafından görevli olarak gelen bir kimsenin önünde tövbe etmekle insan güç kazanmış olur. Şeytanın saldırılarından korunmuş olur. İyi bilin ki, bu cemaate katılmanın esas gayesi Yüce Allah'ın rızasını kazanmak olmalıdır. Dünya geçici bir yerdir. Nasıl olsa geçer. "Gece, tandır başında da geçer, güzel kürk üzerinde de geçer!"[262] dünya amaç ve gayelerini bir kenara koyun. Bunların hiçbirini din ile karıştırmayın. Çünkü dünya fani bir şeydir, gelip geçicidir. Ama din ve onun meyveleri kalıcıdır," der.[263]

Bu çağın sağlam kalesi Vâdedilen Mesih Hazretleridir

Vâdedilen Mesih Hazretleri, ***"Ey aziz dostlarım! Ey sevdiklerim! Ey benim vücut ağacımın yemyeşil dalları! Başında Yüce Allah'ın rahmeti olup biatıma katılanlar! Sizler, hayatınızı, ra-***

---

[261] Dafiü'l-bela, Ruhani Hazain, c.18, s.233
[262] Farsça atasözüdür.
[263] Melfuzât; c.6, s.145

hatınızı ve malınızı bu yolda feda etmektesiniz. Ben ne desem onu kabul edip kendinize bir saâdet sayacağınızı bilirim. Elinizden geleni de yapacaksınız elbette. Hizmetleriniz ben söylediğim için mecburen değil, seve seve meydana gelsin diye, kendi ağzımla belirli olarak hiçbir şeyi size asla gerekli kılamam. Benim dostum kimdir? Benim sevdiğim kimdir? Elbette beni tanıyan kimse! Beni kim tanır? Cenab-ı Hak tarafından gönderildiğime içten inanan kimse! Gelmiş geçmiş zamanlarda görevli olarak gönderilenleri kabul ettikleri gibi beni kabul eden kimse. Dünya beni kabul edemez, çünkü ben bu dünyadan değilim. Fakat tabiatı öteki âlemden bir pay almış olanlar beni kabul eder ve edecekler. Beni terk eden aslında beni göndereni terk eder. Benimle alaka kuran kimse, aslında beni gönderenle alaka kurmuş olur. Benim elimde bir lamba vardır! Bana gelen herkes bu ışıktan mutlaka yararlanacaktır. Fakat kuruntu ve kötü zandan ötürü benden kaçıp uzaklaşan karanlığa sürüklenir. Bu çağın en sağlam kalesi benim! Bana sığınan kimse, hırsızlar, eşkıyalar ve vahşi hayvanlardan canını korumuş olacaktır. Fakat surlarımdan uzak kalmak isteyen, her taraftan ölümle karşı karşıyadır. Hatta naaşı dahi salim kalmaz. Bana kim sığınır? Kötülüğü bırakıp iyiliği benimseyen, eğriliği terk edip doğruluğa gelen, şeytanın köleliğinden kurtulup Hakk'a boyun eğen, kul oluveren kimse, bunların hepsini uygulayan bendendir, ben de ondanım! Bunların hepsini yapmaya, ancak Cenab-ı Hakk'ın kendisini arınmış nefsin gölgesine koyduğu kimse kâdir olabilir. İşte o zaman Cenab-ı Hak, öyle insanın nefsinin cehennemine ayağını koyar. Daha önce içinde sanki hiç ateş yokmuş gibi, nefis ateşi artık söner. Daha sonra bu kişi yüksek zirvelere tırmanır. Hatta Yüce Allah'ın ruhu öyle kimsenin içine yerleşir. Âlemlerin Rabbi olan Allah, özel bir tecelli ile bu insanın kalbine iner. (Yani Cenab-ı Hak, böyle bir kimsenin kalbinde arşını kurar) Hatta onun eski insanlığı yanar, kendisine yepyeni ve tertemiz bir insanlık ihsan edilir. Yüce Allah da sanki yepyeni Tanrı'ymış gibi onunla özel bir şekilde ilişki kurar. Cennetlik hayatının tüm

tertemiz donatım ve gereçleri bu dünyada kendisine verilir," der.[264]

Cenab-ı Hak hepimize, Vâdedilen Mesih Hazretlerine ettiğimiz tüm ahitleri yerine getirme gücü ihsan etsin. Vâdedilen Mesih Hazretlerinin ortaya koyduğu tüm biat şartları üzerinde dimdik kâim ve dâim olalım inşallah. Onun verdiği talimatı uygulayarak yaşantımızı cennete benzer bir hayata çevirelim. Öbür dünya hayatındaki cennetlere de varis olalım. Cenab-ı Hak yardımcımız olsun! Âmin![265]

[264] Feth-i İslam, Ruhani Hazain, c.3, s.34-35
[265] Cuma Hutbesi, 19 Eylül 2003 Fazıl Camii, Londra İngiltere